

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...!

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്

1870ൽ എഴുതിയ മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാഠ
എന്ന കാവ്യകൃതിയുടെ പുനഃപ്രകാശനം
പഠനനിരീക്ഷണങ്ങളോടെ

ഒരു ബേസ്റ്ററുമ പ്രസിദ്ധീകരണം

സമയാഠരഥത്തിൽ ഞാൻ...!

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്

ഒരു ബേസ്റഠമ പ്രസിദ്ധീകരണം

Malayalam

SAMAYAMAM RATHATHIL NJAN...!

(Text and Analytical Study of
MARANA VEETIL PAADUNNATHINULLA PAANA
written in 1870

by

Blessed Chavara Kuriakose Elias

With an introduction by

Prof. J.T. Aamballoor

Edited by

Rev. Fr. Jose Panampuzha C.M.I.

Cover Design

Rajesh Chalode

Pre-press and Layout

Anoop Antony

Co-ordinated by

Joly Pavelil

First Published 1939

Revised Edition February 2014

Printed at

Anaswara Printers, Kochi

© Reserved

Published By

Rev. Fr. Thomas Panthaplackal C.M.I.

Representing

Beth Rauma

an initiative of

Chavara Central Secretariat

on behalf of

C.M.I. and C.M.C. Congregations.

Distributed by

Chavara Central Secretariat, P.B. No. 3105

Chavara Hills, Kakkanadu, Cochin 682 030

Ph: 0484 4070012, Fax: 0484 4070015

E-mail: bethrauma@gmail.com

chavara.secretariat@cmi.in

Price: ₹. 80.00

ഉള്ളടക്കം

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

മോക്ഷപ്രത്യാശയിലേക്കൊരു ഉണർത്തുപാട്ട്
ഫാ. റോബി കണ്ണഞ്ചിറ സി.എം.ഐ.

എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പുകൾ

സാർത്ഥകം അനുധ്യാനം
ഫാ. ജോസ് പാനമ്പുഴ സി.എം.ഐ.

പരിചായകം

മുത്യോർമ്മ അമൃതംഗമയ
ഫാ. ജോസ് പത്തപ്പാമതൊട്ടിയിൽ സി.എം.ഐ.
(പ്രയോർ ജനറൽ)

അവതാരിക

സമരസഭയിൽനിന്നും സഹനസഭവഴി വിജയസഭയിലേക്ക്
പ്രൊഫ. ജെ.ടി. ആമ്പല്ലൂർ

ഭാഗം ഒന്ന്

മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാന

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്

ഭാഗം രണ്ട്

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...!

നിരീക്ഷണ പാനങ്ങൾ

ഒന്ന്:

മുതിയോടു ചേർന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ
റവ. ഡോ. ഇസഡ് എം. മുഴുർ സി.എം.ഐ.

രണ്ട്:

വിശ്വാസം സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതം
റവ. സിസ്റ്റർ. ഡോ. സോഫി റോസ് സി.എം.സി.

അനുബന്ധം

ഒന്ന് ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്
ജീവിതരേഖ

രണ്ട് ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്
രചനകൾ

മൂന്ന് ബേസ്റൗമ

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്
മോക്ഷപ്രാപ്തിയിലേക്കൊരു
ഉണർത്തുപാട്ട്

ഫാ. റോബി കണ്ണഞ്ചിറ സി.എം.ഐ.

മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പർവ്വം എന്നായിരുന്നു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറപിതാവ് ഈ കാവ്യമെഴുതുമ്പോൾ നൽകിയിരുന്ന ശീർഷകം. മരണവിലാപസംസ്കാരത്തിന്റെ പതിവു ശീലിലുള്ള ഒരനുതാപ ഗീതമായിട്ടായിരുന്നില്ല; മരണമെന്ന നിത്യയാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ മുൻപിൽ പകച്ചു നിൽക്കുവാനിട വരാതെ, ആ സന്ധിയിലും തുടർന്നുള്ള ആത്മാവിന്റെ പ്രയാണത്തിലും മോക്ഷപ്രത്യാശയുടെ സ്വാസ്ഥ്യം പകർന്നുതരുന്ന മൂല്യനിവർത്തനം ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി ഉൾച്ചേർക്കുന്നതിനുള്ള ഉൽബോധനമായാണ് കാവ്യത്തിലെ പ്രമേയ കല്പന. അതിന് ഉപോൽബലകമായി വിശ്വധാരയിൽ നിന്നുള്ള സങ്കല്പധ്യാനങ്ങളെ പ്രചോദനമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഫലത്തിൽ മരണമുഹൂർത്തത്തിൽ മരണാസന്നനോടും അയാളെ യാത്രയാക്കുന്ന ശേഷംപേരോടുമുള്ള ഉണർത്തുപാട്ടായിട്ടാണ് ഈ രചന നിയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. വീണ്ടുവിചാരങ്ങളുടെ കരുതലിനായുള്ള ഉൾചോദനകളെ ഉണർത്തുക തന്നെയാണു കവി. അത്തരം കാലാതീതവും പ്രത്യക്ഷസന്ദർഭാതീതവുമായ പ്രസക്തി ഈ രചനയ്ക്കുണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവിന്റെ കൂടി പേരിലാവാം പിൻതലമുറ കാവ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ശീർഷകം **പർവ്വം** എന്നത് **പാഠ** എന്നു തിരുത്തിയത്. അർണോസ് പാതിരിയുടേതടക്കമുള്ള പ്രചാരനേടിയ കാവ്യരചനകളുടെ ശീർഷകങ്ങളിൽ **പാഠ** എന്ന പദം ചേർന്നുവന്നിരുന്നതും ഒരു പ്രചോദനമായിട്ടുണ്ടാകാം.

ലഘുകഥകളും സംഭവങ്ങളും കൊണ്ടു നിർഭരമാണ് കൃതി. സുകൃതജീവിതം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഉപമകളും അന്യാപദേശകഥകളും സമൃദ്ധമായി ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

ചാവറരചനകളെ വർത്തമാനകാലത്തോടു ചേർത്തുള്ള നിരീക്ഷണപഠനങ്ങളുമായി അനുപാതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു പുനഃപ്രകാശിപ്പി

കുവാനുള്ള ബേസ്റ്റായുടെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായാണ് ഇപ്പോൾ ഈ പതിപ്പ്. ചാവറ സംസ്കൃതിയുടെ പഠനത്തിനും ഘോഷണത്തിനുമായി ജന്മം സമർപ്പിച്ച ആദരണീയനായ മുഴുരച്ചന്റെ പഠനവും ചാവറ ദർശനത്തിന്റെ വിചാരണ പ്രാർത്ഥനാധ്യാനസമം നിവർത്തിക്കുന്നതിൽ സമർപ്പിതയായ സോഫി റോസ് സിസ്റ്ററുടെ നിരീക്ഷണവും ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതിൽ ഏറെ സന്തോഷമുണ്ട്. ആദരണീയനായ പ്രയാർ ജനറൽ ജോസ് പന്തപ്പാത്തൊട്ടിയിലച്ചന്റെ മുൻമൊഴി ഈ പ്രസാധനത്തിന് ആധികാരികത നൽകുന്നു.

റവ.ഡോ.തോമസ് കാടൻകാവിൽ, ഗസ്റ്റ് എഡിറ്ററായി സഹവർത്തിച്ച ഫാ. ജോസ് പാനമ്പുഴ, സിസ്റ്റർ ലെയോനില, ജോൺ പോൾ, ജോളി പവേലിൽ, അനൂപ് ആന്റണി, രാജേഷ് ചാലോട്, അനശ്വര പ്രിന്റേഴ്സ് എല്ലാവരെയും നന്ദിയോടെ ഓർക്കുന്നു.

ഗുരുസ്ഥാനീയനായ ജെ.ടി. ആമ്പല്ലൂരിന്റെ പ്രൗഢമായ അവതാരിക ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് അലങ്കാരമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകം നന്ദി. ■

എഡിറ്ററുടെ കുറിപ്പുകൾ
സാർത്ഥകം അനുധ്യാനം
ഫാ. ജോസ് പാനമ്പുഴ സി.എം.ഐ.

ജനനത്തിനും മുൻപേ, ചാവറപിതാവിന്റെ ശൈലി കടമെടുത്താൽ പറഞ്ഞാക്കപ്പെട്ട വിധം ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാനായി പിറക്കുന്ന വർക്ക് മരണാനന്തരവും തുടരുന്ന ആദിയന്ത്യങ്ങൾക്കതീതമായ തങ്ങളുടെ സത്ത ഉൾപ്പെടുന്ന ദൈവീകചൈതന്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തിരിച്ചറിവുണ്ടാകും. ആ തിരിച്ചറിവിന്റെ ദീപ്ത സ്പന്ദത്തിലാണ് അവരുടെ ഇഹവൃത്തികളത്രയും. മരണത്തെ നിർമ്മമമായി കാണുവാനുള്ള അധീശ വൈഭവത്തോടെ പുണ്യശ്ലോകനായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് പിതാവ് രചിച്ച കാവ്യമാണ് *മരണവീട്ടിൽ പാടുവാനുള്ള പാന*. ഈ രചനയെ സവിശേഷമാക്കുന്നത് ഈ ചൈതന്യസ്പന്ദം തന്നെയാണ്. മരണവും ന്യായവിസ്താര നിമിഷവും തമ്മിലുള്ള അകലത്തെ മനോധ്യാനംകൊണ്ട് അനുതാപപ്പെടുത്തുമ്പോഴുള്ള വിചാരധാരയാണ് ആത്യന്തികമായി ഈ കാവ്യഗാത്രത്തിൽ നിന്നും കണ്ടെടുക്കുവാനാകുന്നത്. കഥകളായി ഓരോ പരിവൃത്തങ്ങളോടു ചേർത്തു പറയുമ്പോഴും കവി നിവർത്തിക്കുന്നത് കാലദേശാദികൾക്കതീതമായ മുല്യവിചാരണയാണ്. കാവ്യഭംഗിയെ അതിഭവിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യംഗ്യം ഈ രചനയുടെ അലങ്കാരമായി അനുഭവവേദ്യമാകുന്നു.

നൂറ്റമ്പതോളം വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് എഴുതപ്പെട്ട ഈ കാവ്യത്തിലെ സന്ധിസ്ഥിതങ്ങൾ പിൽക്കാലത്തു ജീവിതമരണങ്ങളെക്കുറിച്ചും മരണാനന്തര യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉള്ള വിവിധ വിചാരണകളിൽ ഏറെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നത് ഈ കാവ്യഗാത്രത്തിലെ ധ്യാനസൂചകങ്ങളുടെ ശ്രേഷ്ഠഗരിമയെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

എഴുതപ്പെടുന്നതിനു മുൻപും എഴുതപ്പെട്ടപ്പോഴും പിന്നുള്ള നാളുകളിലും ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന നാളുകളിലും ഒരുപോലെ പ്രസക്തവും ധ്യാനോദ്ദീപകവുമായിരിക്കുന്നു എന്ന് ഈ രചനയ്ക്ക് ക്ലാസ്സീക് പ്രകൃതം ചാർത്തി നൽകുന്ന അപൂർവ്വതയാണ്.

ചാവറ മനസ്സിലെ വിശുദ്ധമായ ധ്യാനത്തിന്റെ അനുരണനങ്ങൾ കാലത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ഈ രചനയെ വർത്തമാനകാല വായനാസമൂഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ പുനരവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത് ഭാഗ്യനിയോഗമായി കരുതുന്നു.

അനുധ്യാനം സാർത്ഥകമാവട്ടെ.

പരിചയകം

മൃത്യോർമ അമൃതംഗമയാ

ഫാ. ജോസ് പന്തപ്പാഞ്ചൊട്ടിയിൽ സി.എം.ഐ.

(പ്രയോർ ജനറാൾ)

ഭാരതത്തിലെ ജൂഷിമാരുടെ അന്തർദാഹമായിരുന്നു *മൃത്യോർ മാ അമൃതം ഗമയാ*; മരണത്തിൽ നിന്ന് ജീവനിലേയ്ക്കു നയിക്കുക എന്ന യാചന. മരണസമസ്യയ്ക്ക് പലരും പല ഉത്തരങ്ങളും കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവരുടെ യുഗാന്ത്യോന്മുഖമായ ജീവിതവീക്ഷണം അനുസരിച്ച് മരണശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നിത്യവിശ്രാന്തിക്കോ, നരകത്തിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ സ്വർഗത്തിലേക്കുള്ള ഇടനാഴിയായ ശുദ്ധീകരണ (Purgatory) സ്ഥലത്തേക്കോ വിധിക്കപ്പെടുന്നു. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചന്റെ ഭാവന കണ്ടെത്തിയ ഇടത്താവളത്തിന്റെ കാവ്യാവിഷ്കരണമാണ് *മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാന*. 1162 വരികളുള്ള ഈ കവിത വലിപ്പത്തിൽ ചാവറയച്ചന്റെ മൂന്നു പദ്യകൃതികളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നു.

സമയമാം രഥത്തിൽ ഞാൻ എന്ന പേരിൽ ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോൾ പുനഃപ്രകാശനം ചെയ്യുകയാണല്ലോ. ഗ്രന്ഥത്തെയും ഗ്രന്ഥകാരനെയും അല്പമായി ഒന്നു പരിചയപ്പെടുത്താം.

144 വർഷങ്ങൾ മുൻ, അതായത് 1870-ൽ ഈ കവിത രചിക്കപ്പെട്ടതായി കരുതപ്പെടുന്നു. വീട്ടുകാരും ബന്ധുക്കളും അയൽക്കാരും സുഹൃത്തുക്കളും മരണംമൂലം തങ്ങളിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞുപോയ ആളിന്റെ മൃതശരീരത്തിനു ചുറ്റും ഉറക്കമിളച്ചിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന പതിവ് സുരിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ആലപിക്കാൻ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഗാനമഞ്ജരി. മരിച്ചവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും മെല്ലാം ദൈവത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസമാണ് ഈ കവിതയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണം. മരിച്ചവരോടുള്ള ആദരവും അവരുടെ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശനത്തിനു മുൻ അവരെ കൂടുതൽ പവിത്രീകരിക്കുന്നതിന് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ദൈവിക പദ്ധതിയുമാണ് ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലെ മുഖ്യ ചേതോവികാരം.

ആദ്യമായി ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത് 1939-ലാണ്; രചനയുടെ 69-ാം വർഷത്തിൽ. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പേര് കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഇത് ഫാ. കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് T.O.C.D. എഴുതി എന്ന അടിക്കുറിപ്പ് അതിലുണ്ട്. അർണോസ് പാതിരി (Fr. Ernest Hanxleden S.J.) എഴുതിയ *പുത്തൻ പാന* ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിൽ വിശുദ്ധവാരത്തിലും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെ മരണാവസരത്തിലും ഭക്തിപൂർവ്വം പാടി വന്നിരുന്നു. ഇതേ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടെയാണ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചനും *മരണവീട്ടിലെ പാന* രചിച്ചിട്ടുള്ളത്.

*സഭാപ്രസംഗകൻ 7: 1-2*ൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ധരണിയുമായാണ് കീർത്തനം ആരംഭിക്കുന്നത്. മരണത്തിന്റെ ഉൾരഹസ്യത്തിലേയ്ക്കു കൈചുണ്ടി കവി ആലപിക്കുന്നു:

മരണദിനം ജന്മദിനത്തെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠം. മരണത്തിൽ ദുഃഖത്തിലാണ്ട ഭവനത്തിൽ എത്തുന്നതാണ് സദ്യ വിളമ്പുന്നിടത്തു പോകുന്നതിനെക്കാൾ അടികാമ്യം.

മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ചേതോവികാരം വൈചിത്ര്യമാർന്ന ജീവിതകഥകൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ് കവിതയുടെ ലക്ഷ്യം. ദൈവൈക്യം പ്രാപിച്ചവരും മരിച്ചശേഷം അതിനു വേണ്ടി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും വിശ്വാസത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, മരിച്ചവർ എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വമായ അനുസ്മരണം അർഹിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ ഉള്ള ബോധ്യം വിശ്വാസികളിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനാണ് *പാന* ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുന്നത്.

ഒരു മനുഷ്യൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എന്താണു സംഭവിക്കുക? മൃതസംസ്കാരത്തിനുള്ള നീക്കങ്ങളായിരിക്കും ആദ്യം നടക്കുക. രാത്രി മൃതനെ ഓർത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ച് ഉറക്കമില്ലാത്തവരുടെ ആത്മീയ ഗുണവർദ്ധനയെക്കുറിച്ചാണ് *പാന*യിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ ധ്യാനാത്മകമായി ചിന്തിക്കുകയും കീർത്തനമാലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ഇന്ന് ഈ വിധം ചിന്തിക്കുന്നവർ വിരളമാകാം.

മൃതസംസ്കാരത്തിനു ശേഷം എന്തു സംഭവിക്കുന്നു? മരിച്ചവരെന്നമ്മൾ പതുക്കെ പതുക്കെ മറക്കുന്നു. മരണവാർഷികത്തിൽ ഒന്ന് ഓർത്തെങ്കിലായി. ഇതിൽനിന്നും വേറിട്ടൊരു സമീപനം കാഴ്ചവയ്ക്കുകയാണ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ. മരണമയ്ക്കപ്പുറം കടന്നവർക്കും പുനരുത്ഥാനത്തിലൂടെ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു കടക്കാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ സഹായകമാകുമെന്ന ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ് ഈ *മരണവീട്ടിൽ പാടുവാനുള്ള പാന*.

സമയമാംഗമത്തിൽ ഞാൻ... കാലാതിവർത്തിയായ ധ്യാനപ്രസക്തിയുള്ള വിചാരദീപ്തിയാണ്. അതിനാൽ ഈ പുനഃപ്രകാശനം സാർത്ഥകമായിരിക്കുന്നു. ■

അവതാരിക

സമരസഭയിൽനിന്നും സഹനസഭവഴി വിജയസഭയിലേക്ക്

പ്രൊഫ. ജെ.ടി. ആമ്പല്ലൂർ

പുണ്യശ്ലോകനും ഭക്താഗ്രണിയുമായിരുന്ന വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ ഒരു ശ്രേഷ്ഠ പുരോഹിതൻ മാത്രമായിരുന്നില്ല; അടിയുറച്ച ദൈവാശ്രയത്തിന്റെയും മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും നിറകൂടം കൂടി യായിരുന്നു ആ പുണ്യദേഹം. മതപരമായ രംഗത്തും വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും സാമൂഹികരംഗത്തും സാംസ്കാരികരംഗത്തും ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തുമൊക്കെ അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ച അതുല്യസേവനങ്ങൾ പ്രശംസനീയങ്ങൾ എന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ഭുതാദരങ്ങൾ ഉളവാക്കുന്നവ കൂടിയാണ്.

1805ൽ കൂട്ടനാട്ടിലെ കൈനകരിയിൽ ജനിച്ച ചാവറയച്ചൻ 1829ൽ അർത്തുങ്കൽ പള്ളിയിൽവെച്ച് പുരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതു മുതൽ ആ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതകഥയുടെ ചുരുളഴിയുന്നു. ദൈവപരിപാലനയിലുള്ള ആഴമേറിയ ശരണവും ദൈവിക സഹവാസത്തിനുള്ള അടങ്ങാത്ത ദാഹവും ഈ പുണ്യപിതാവിൽ സദാ കളിയാടിയിരുന്നു. ആയുസ്സിന്റെ ശിഷ്ടകാലം വനത്തിൽ പോയി താപസവൃത്തിയനുഷ്ഠിക്കണമെന്നുവരെ തീരുമാനമെടുക്കാൻ ഒരിക്കലേദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി. ദൈവജനത്തിനും നാടിനും സഭയ്ക്കും വേണ്ടി സേവനം ചെയ്തു ജീവിക്കുകയാണ് വനവാസത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതരമെന്ന അന്നത്തെ വരാപ്പുഴ മെത്രാനായിരുന്ന സ്തബലീനി പിതാവിന്റെ ഉപദേശമാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിന്തിരിപ്പിച്ചത്.

1931ൽ മാനാനത്ത് ഏതദ്ദേശീയ സന്യാസസഭയായ *കർമ്മലമാതാവിന്റെ നിഷ്പാദുക മൂന്നാംസഭ* സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം നൽകി. ഈ സഭയാണല്ലോ പില്ക്കാലത്ത് *സി.എം.ഐ. (Carmelites of Mary Immaculate)* എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടത്.

മാന്നാനത്ത് 1833ൽ ചാവറയച്ചന്റെ പരിശ്രമത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഫലമായി വൈദികരുടെ പരിശീലനത്തിനുള്ള ഒരു

സെമിനാരി സ്ഥാപിതമായി. 1846ൽ മാനാനത്ത് തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള സർക്കാർവക മുദ്രണാലയത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഒരു അച്ചടിശാല ആരംഭിച്ചു. അവിടെ നിന്നാണ് മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ദിനപത്രമായ നസ്രാണി ദീപിക (പിന്നീട് ദീപിക) 1887ൽ രൂപം കൊണ്ടത്. മലയാളനാട്ടിൽ നാട്ടുകാരുടേതായ ഈ ആദ്യ പ്രസ്സിൽ 1847ൽ അച്ചടിച്ച ആദ്യ പുസ്തകമാണ് ജ്ഞാനപീയൂഷം.

ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവറുൾ എന്ന പേരിൽ കുടുംബജീവിതക്കാർക്കെഴുതിയ കത്ത് കുടുംബജീവിതം നയിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു മാർഗ്ഗദീപമായി ഇന്നും പ്രശോഭിക്കുന്നു. വിശ്വാസികളുടെ കുടുംബഭദ്രതയെ ലക്ഷ്യമിട്ടാണ് ഇതിന്റെ രചന നിർവ്വഹിച്ചത്. ഇതിലേക്കായി ഇടവകകൾതോറും ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളും അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു.

പള്ളിക്കൂടം എന്ന വാക്കു തന്നെ ചാവറയച്ചന്റെ കാലത്തു മിനുക്കിയെടുത്തതാണ്. പള്ളികളോടനുബന്ധിച്ച് സ്കൂളുകളും നിർബ്ബന്ധമായും ഉണ്ടാകണമെന്ന് അദ്ദേഹം ശഠിച്ചിരുന്നു. 1846ൽ മാനാനത്ത് കേരളസഭയിലെ ആദ്യത്തെ സംസ്കൃത സ്കൂൾ അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചത് ഈ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചാണ്. സ്കൂളുകൾ തുടങ്ങാത്ത പള്ളികൾ പൂട്ടണമെന്നു വരെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർബ്ബന്ധത്തിനു വിധേയരായി, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ പള്ളികൾ പൂട്ടിപ്പോകാതിരിക്കാൻ, പള്ളിയോടനുബന്ധിച്ച് സ്കൂളുകളും തുടങ്ങി. ഇത് കേരളത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് ഒരു കുതിച്ചുകയറ്റം തന്നെ യുണ്ടാക്കി. നിർദ്ധനരായ കുട്ടികൾക്ക് സ്കൂളുകളിൽ ഉച്ചക്കഞ്ഞി വിതരണം തുടങ്ങിയതും ചാവറയച്ചന്റെ പരിശ്രമഫലമായിട്ടായിരുന്നു.

ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുതൽ മികച്ച സംഭാവനകൾ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നത്. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന, വൈദികരുടെ കാനോനിക നമസ്കാരം എന്നിവ ചിട്ടയോടും ഭക്തിയോടും കൂടി നിർവ്വഹിക്കാൻ വേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം രൂപം കൊടുത്തു. വിശ്വാസസംരക്ഷകൻ എന്ന നിലയിൽ റോക്കോസ് എന്ന മെത്രാന്റെ ശീശ്മാതരംഗത്തിന്റെ വഴിപിഴപ്പിക്കലിൽനിന്ന് സഭാമക്കളെ അദ്ദേഹം വീണ്ടെടുത്തു. 1866ൽ കുന്നമ്മാവിൽ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ആദ്യത്തെ സന്യാസിനിസഭ (സി.എം.സി. സഭ) സ്ഥാപിക്കുവാൻ മുൻകൈയെടുത്തു. 1871ൽ ചരമഗതി പ്രാപിക്കുന്നതിന് രണ്ടു വർഷം മുമ്പ്, 1869ൽ കൈനകരിയിൽ ഒരു ആതുരാലയം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. ആരോരുമില്ലാത്തവർക്ക് ഒരു ശരണകേന്ദ്രമായി, കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ആതുരാലയമായിരുന്നു അത്.

നാനാതൂറുകളിൽ ദൈവത്തിനും ജനത്തിനും വേണ്ടി അസാധാരണ പാടവത്തോടെ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ഒരമാനുഷപ്രഭാവൻ തന്നെയായിരുന്നു ചാവറയച്ചൻ. ഇപ്പോൾ വിശുദ്ധ പദവിയ്ക്കടുത്ത

പടവുകളിൽത്തന്നെ വിരാജിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തുതന്നെ ഒരു വിശുദ്ധനെയെന്നോണം സഭാമക്കൾ മാത്രമല്ല, ഇതര മതസ്ഥരും പരിഗണിച്ചിരുന്നു എന്നത് പ്രത്യേകം സ്മരണയോഗ്യമാണ്.

മരണാനന്തരമുള്ള ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചാണ് *മരണവീട്ടിൽ പാടുവാനുള്ള പാന* എന്ന പാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യനായി ജനിച്ചാൽ മരണവും മരണശേഷം ന്യായവിധിയും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് സർവ്വവിദിതമാണ്. എങ്കിലും, ഇതൊന്നും അറിയില്ലെന്നുള്ള മട്ടിൽ, അഥവാ, തങ്ങൾക്ക് ഇതൊന്നും ബാധകമല്ലെന്നുള്ള മട്ടിൽ, കഴിയുന്നവരാണ്, ഏറെപ്പേരും. ഈ തെറ്റായ പോക്കിനെതിരെ ചിന്തിക്കാനും നല്ലവരായി ജീവിക്കാനും പാപവിമുക്തരായി മുന്നോട്ടു നൂമുള്ള പ്രേരണ നൽകുന്നു എന്നതാണ്, ഈ പാട്ടുകളുടെ പ്രധാന ദൗത്യം.

ചാവറച്ചൻ ആത്മീയകാര്യങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം എരിവുള്ള ആളായിരുന്നു എന്ന് പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു സവിശേഷ രചന കൂടിയാണിത്. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഇംഗ്ലീഷിലും മലയാളത്തിലും ചില ചെറിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇറങ്ങിയിട്ടുള്ളത് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, ആത്മാവിന്റെ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തേക്കുള്ള പ്രവേശന പ്രക്രിയയെപ്പറ്റി ആരുംതന്നെ ഇതേവരെ ഇവ്വിധം എഴുതിക്കണ്ടിട്ടില്ല. ആത്മീയയാത്രയുടെ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ചിന്തകൾ എന്ന നിലയിൽ ഈ *പാനയ്ക്കു* അതുല്യമായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്.

ലോകം, വ്യർത്ഥാഭിമാനം, സ്വന്തശരീരം - ഈ മൂന്നു സഖികളും മരണസമയത്ത് തന്റെ സാക്ഷാൽ സഖികളല്ലായെന്ന് മരിക്കുന്ന ആൾക്ക് ബോധ്യമാകുന്നു. നാലാമതൊരു സഖിയെ *പാനപ്പാട്ടുകാരൻ* എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. *സുകൃതങ്ങൾ*: മരണസമയത്ത് ഉപകരിക്കുന്നത് ഈ സഖിയെ മാത്രം. ഈ സുകൃതാഭ്യാസത്തിന് വായനക്കാരെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ കൃതിയിലൂടെ.

ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് ഏതൊരു വിശ്വാസിയുടെയും കടമയും ധർമ്മവുമാണ്. ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്ന അനവധി കഥകൾ, തികച്ചും സാരോപദേശകഥകൾ തന്നെ ഈ രചനയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ *വിജയസഭയും* ഭൂമിയിലെ *സമരസഭയും* ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തെ *സഹനസഭയും* ഉൾച്ചേരുന്നതാണ്, ആകമാന സഭയെന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്ത് കാണപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കൾ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്. അവർക്കു

വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത റ ഏതൊരു വിശ്വാസിയുടെയും കടമയും ധർമ്മവുമാണെന്ന് സാധൂകരിക്കാൻ പത്തു കഥകൾ ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഇതിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിലെ ചില പദപ്രയോഗങ്ങൾ ക്രിസ്തുവർഷം 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നവയായിരുന്നിരിക്കണം. *ചുറ്റം* (സ്നേഹം), *വേളുസം* (ചീത്തത്തം), *പത്യം* (പഥ്യം, ക്ഷേമം), *തിട്ടതി* (ആവശ്യം), *തൊല്പം* (സ്വല്പം), *മന്നിപ്പ്* (മാപ്പ്), *ദ്രദ്രീയം* (ദാരിദ്ര്യം), *കച്ചിലിൽ* (കുടിലിൽ), *ആസ്തപ്പാട്* (ഒരുക്കം), *മുട്ടാക്ക്* (മുടുപടം, പുതകവണി), *മന്നം* (മന്ദം,), *യാഗ്രത* (ജാഗ്രത), *തീട്ട്* (എഴുത്ത്), *പിശിനി* (പിശുക്കൻ), *കവുറ* (ശവമഞ്ചം), *ഒരുമ്പാട്* (കൂട്ടായ്മ), *മിസറാനെ* (കച്ച), *അരോചം* (അരോചകം), *മാനഗരം* (മഹാനഗരം), *പിശിനത്തരം* (പിശുക്കു രീതി), *തുവല്യവും* (തുവാലയും), *പ്രസുതിജം* (പ്രസവവേദന), *മന്നിച്ചു* (ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ചു), *പത്യസ്നേഹം* (ഭർത്തൃസ്നേഹം), *നല്ലോരാൽ* (നല്ലവരാൽ), *മറവാതെ* (മറയാതെ), *കേതം* (നികേതം, വാസസ്ഥലം), *കണ്ണോക്കിൻകേതം* (വിലാപസ്ഥലം)... ഇങ്ങനെ എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത വിധം മദ്ധ്യകാല പദപ്രയോഗങ്ങൾ, ഇന്ന് ലുപ്തപ്രചാരങ്ങളായവ ഈ പാട്ടിൽ കാണാം.

കൂടാതെ, ചില സവിശേഷ പദപ്രയോഗരീതികളും ഈ കൃതിയിൽ കാണാനാകുന്നു. *ഇപ്പോലെ* (ഇ+പോലെ), *തോഷിപ്പിച്ചോ*, *മൂലാൽ* (കാരണാൽ), *നല്ലൂ* (നല്ലത്), *മൃത്യുപ്യക്കു*, *ശുദ്ധീകരേ*, *നുകത്തട്ടി*, *ദഗഭാഗേ*, *പഠിനം*, *കട്ടളിന്നു*, *ഉപോസിച്ചു* (ഉപവസിച്ചു) എന്നിവ ശ്രദ്ധിക്കുക. *ആപത്തു കാലത്തുങ്കൽ*, *ഇപ്പോലെയുള്ളൊരു മരണത്തുങ്കൽ*, *ശുദ്ധീകരണത്തിങ്കൽ*... തുടങ്ങി മലയാളത്തിലെ ഏഴാം വിഭക്തിയായ ആധാരികയുടെ ഇൽ പ്രത്യയത്തിനുപകരം മറ്റൊരു പ്രത്യയമായ കൽ മാത്രം ധാരാളമായി പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നു.

യാത്രപ്രകാരത്തിൻ കുദാശ (അന്ത്യകുദാശ, തിരുപ്പാഥേയം), *പഞ്ചദശം പത്രീസന്തജപം* (അൻപത്തിമൂന്നുമണി ജപം), *ഉചരിക്കുമ്പോൾ* (ഉപചരിക്കുമ്പോൾ), *അന്നപ്രസുന്നമാപ്രസു* (അന്നയുടെ പുത്രിയായ മാതാവ്), *ത്രിമറിയകൾ* (മൂന്നു മറിയമാർ), *കെന്താന* (സെഞ്ചൂറിയൻ-ശതാധിപൻ), *പ്രാക്കുറദോർ* (പ്രൊക്ക്റേറ്റർ - ധനകാര്യദർശി), *വ്യാധിമേതീർപ്പതിന്*, *ഇപ്പോലെയുള്ളൊരു മരണത്തുങ്കൽ*, *അത്യാഗ്നിശക്തിയിൽ ഉഗ്രം നിമിത്തമായ്*, *നിനച്ചപ്പള്ളെന്നത്തുണയ്ക്കുകിൽ*, *സ്നേഹിച്ചെന്ന മേജനം*, *ബഹുച്ഛോദം*, *രണ്ടു ഭാഗർക്കും*, *മന്നിച്ചുകൊണ്ട്* (ക്ഷമയോടെ), *മൊണസ്തരി* (സന്യസിനീമം, Monastery), *ഉപോസിച്ചവൾ*, *മുടിയപ്പർ* (എസ്തപ്പാനോസ്),

വ്യമാനുഷ്ഠം (വെറുതെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്), അപ്പൊഴോ യെന്തുചൊൽപ്പര്യ, സ്നേഹിതംവാച്ചൊര്യ, അശം ചമയിച്ഛ, അറിവിപ്പാൻ (അറിയിപ്പാൻ), നാലരേ പോലുള്ള, ഇല്ലാത്താറെ, ആകമാനത്തിനായ്... എന്നിങ്ങനെ അർത്ഥം ഉഹിക്കാവുന്നതും അർത്ഥം കണ്ടുപിടിക്കാൻ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടി വരുന്നതുമായ അനേകം പദങ്ങൾ, ലുപ്തപ്രചാരങ്ങളായവ പോലും, ഈ പാട്ടിൽ കാണുന്നു.

19-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിലും ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും വ്യവഹാര ഭാഷയിലും സംഭാഷണഭാഷയിലും പ്രചാരത്തിലിരുന്നതും ഇന്ന് പ്രചാരത്തിലില്ലാത്തതുമായ നാനാരുപത്തിലുള്ള പദാവലികളുടെ ഒരു ശേഖരം ഈ ലഘുകൃതിയിൽ നിന്നുതന്നെ ഭാഷാപിപഠിപ്പിക്കാൻ ചികഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിക്കും. അത് ഈ രചനയുടെ ഭാഷാശാസ്ത്രചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യത്തെയാണ് വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്.

നാനാതലത്തിലും അവഗണിക്കാനോ ഉപേക്ഷ കരുതി മാറ്റിവയ്ക്കുവാനോ ആകാത്ത ഒരക്ഷയവനി തന്നെയാണ് ഈ അനുപമമായ ചാവറ രചന.

ഭാഗം ഒന്ന്

മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാന
ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്

അടിക്കുറിപ്പുകളായി ചേർത്തിട്ടുള്ള പദാർത്ഥ സൂചകങ്ങൾ പുനഃപ്രകാശന വേള
യിൽ റവ. ഡോ. ഇസഡ് എം. മുഴുർ മുൻകൈയെടുത്ത് എഴുതി ചേർത്തവയാണ്.

സർവ്വേശ്വരനു സ്തുതി

ജന്മദിനത്തേക്കാൾ¹ മരണദിനം നല്ലൂ²
 ജന്മഘോഷത്തേക്കാൾ മരണഘോഷം
 കല്യാണ പന്തലിൽ പോകുന്നതിനേക്കാൾ
 കണ്ണോക്കിൻ കേതത്തിൽ³ പോകുന്നു
 എന്നുള്ളൊരീവാർത്ത ഇന്നുള്ളതല്ലഹോ
 മൂന്നുള്ള ബുദ്ധിമാൻ രാജസുതൻ
 മാനന്യനാം കൊഹ്ലസാൽ ചൊല്ലപ്പെടുന്നതും
 ധന്യരാം മേ ജനം കേട്ടീടണം
 എന്നതിനാലിന്നു നിങ്ങൾ മേ കേതത്തിൽ
 വന്നതു നന്നെന്നു കേട്ടീടണം 10
 നിങ്ങളും ഞാനുമായൊന്നിച്ചു മോദിച്ചു
 ഇന്നു ഞാൻ നിങ്ങളാൽ വേർവിട്ടിതാ
 ഒന്നിച്ചു സ്നേഹത്താൽ മോദിച്ച നാളതിൽ
 നന്ദിയാൽ യാതൊന്നും കേൾപ്പിച്ചില്ലാ.
 ഇന്നിതായെന്നുടെ കാഴ്ചയും കേൾവിയും
 ഒന്നിച്ചു നിങ്ങളറിഞ്ഞീടിലും,
 എങ്കിലുമെന്നുടെ ദേഹത്തെ കാണുന്ന
 നിങ്ങളൊടാകിലുമല്പം ചൊൽവൻ.
 ക്രീഡിച്ചും തോഷിച്ചും ഞാൻ നടന്നപ്പോളാ
 ക്രോധത്തിൽ ശാസന ഓർത്തില്ലയ്യോ. 20

1. സഭാപ്രസംഗകൻ: 7:2-3 2. നല്ലൂ = നല്ലത് 3. കണ്ണോക്കിൻ കേതം = വിലാപ സ്ഥലം.

സമയമാംഗമത്തിൽ ഞാൻ...

നിങ്ങളിലൊന്നു പോലായിരുന്നില്ലെ
നിങ്ങളുമെന്നെപ്പോലാകും നാളെ

ഇപ്പോളിനിക്കു ലഭിച്ചൊരു നീതിയെ-
യല്പം പകർത്തുവാൻ ആവതില്ല.

ഈ വിധി നിങ്ങൾക്കും നേരിട്ടിരിക്കുന്നു
ആ വിധിയോർത്തു നടന്നു കൊൾവിൻ.

ജീവിത കാലത്തിൽ സ്നേഹിതന്മാർ പലർ;
ജീവൻ പിരിയുമ്പോൾ ആരുമില്ല.

കൂട്ടരുണ്ടായ് പലർ സ്നേഹിതന്മാരവർ
കൂടെ വരുവതിനാരുണ്ടിപ്പോൾ?

30

എത്രയും സ്നേഹത്താൽ സേവിച്ചു മുവരെ
മിത്രരായ് ചേർത്തു ഞാൻ സർവ്വനേരം

എങ്കിലും മുവരിൽ മുമ്പനായേകനെ
ചങ്കിൽ സമൻപോലെ യാദരിച്ചേൻ

ഏതൊരു ദിക്കിൽ ഞാൻ പോയിടുന്നാകിലും
എന്തൊരു വേലയനുഷ്ഠിക്കിലും

ചിന്തയിൽ മറ്റൊന്നു ധ്യാനമെന്നാകിലും
വെന്തുരുകിടുമിവന്റെ സ്നേഹാൽ

ദേഹാനുഷ്ഠങ്ങളും ദേഹഗുണങ്ങളും
മോഹിതമൊക്കെയും തള്ളും ശക്തൻ

40

മാനവികാരത്താൽ ശോകിതനാകുമ്പോൾ
മാനം നിനക്കു മേ സ്നേഹം മതി

ഞാനെവിടത്തിലിരിക്കുന്നെന്നാകിലോ
മാനമശേഷമവിടെയുണ്ട്

ആപൽ കാലത്തുങ്കൽ നിന്നെ തുണപ്പതി-
നാവതില്ലാർക്കും ദൃഢം മേ സമം.

ഞാനിരിക്കുന്ന സ്ഥലമതിലേവരും
മാനമെടുപ്പാനായോടി വരും

ഇത്യാദിയൊക്കെയും മേ മനതാരതിൽ
നിത്യം സ്മരിപ്പിച്ചു തോഷിപ്പിച്ചോ.

50

ആലോചനയിതു കേട്ടു ഞാൻ തോഷിച്ചു
മേ ഹൃത്തിൻനേത്രം തുറന്നതില്ല.

എന്നതിനാലെന്റെ സ്നേഹമിവനിൽ ഞാൻ
നന്നെന്നു ബോധിച്ചുറപ്പിച്ചുറ്റം

രണ്ടാമനെന്നപോൽ മറ്റൊരു സ്നേഹിതൻ
ഉണ്ടായിനിക്കിതിലല്പ ഭേദം.

എന്നവനെ പ്രതി എപ്പൊഴും ക്ലേശിച്ചു
മന്ദമുപേക്ഷിച്ചു ദണ്ഡിച്ചുറ്റം.

നീതിമാൻ വെച്ചൊരു സ്നേഹമിതെന്നോർത്തു
നീതിയും കൂടെ മറന്നു സ്നേഹാൽ 60

ദേഹിയെ കൂടെ ഞാനോർക്കാതെ പ്രേമത്താൽ
ദേഹദണ്ഡങ്ങൾ സഹിച്ചുനേറ്റം.

മൂന്നാമതുളളൊരു സ്നേഹിതനായവൻ
നീങ്ങാതെ എന്നേരും എന്റെകൂടെ

ഒന്നിച്ചു ഞാനുമവനോടു ചേർന്നിട്ടു
മനിക്കും നേരവും സഹാവാസം.

ഇന്നവനിൽ നിന്നു വേർപിരിഞ്ഞെങ്കിലും
ഒന്നിച്ചല്ലാതെ ചരിച്ചില്ലെങ്ങും.

നന്മയ്ക്കും തിന്മയ്ക്കും പങ്കാളിയെങ്കിലും
തിന്മയിലത്രേയിവന്റെ ഗതി. 70

എന്നതും മൂന്നമേ ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും
ഇന്നു മാത്രം അതിൻ ഫലം കണ്ടേൻ

ഉറ്റവരായ യീമൂവരല്ലാതിനി
മറ്റൊരു സ്നേഹിതനെന്നിക്കുണ്ടായ്

ചുറ്റ¹മവനിൽ ഞാൻ വെച്ചുന്നതാകിലും
ഉറ്റവരായയിവരിലല്പം

സ്നേഹിതരായ യീമൂവർക്കും ദാസിപോൽ
ദാഹത്താൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്കശേഷം

1. ചുറ്റം = സ്നേഹം

നാലാമതായൊരു സ്നേഹിതനെന്നോർത്ത്
ആലസ്യത്തോടവൻ പക്കൽ ചെല്ലും 80

എങ്കിലുമെന്നെ തൃജിക്കാതെ അസ്മാസു¹
ചങ്കിൽ പ്രേമത്താൽ ചരിക്കുമല്പം

ഇപ്രകാരേണ ഞാൻ ജീവിക്കും നാളതിൽ
ചക്രവർത്തി മഹാരാജ രാജൻ

തൻതിരുമുൻപതിൽ നിന്നൊരു നീതിയാൽ
എൻ ശിരച്ഛേദനം നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ വിധി നാടതിലെത്തിയ നേരത്തിൽ
മേ വിധിയോർത്തു ക്ലേശിച്ചുനഹം

നീതിക്കാരൻ മുൻപിലെന്നുടെ ന്യായത്തെ
ഭീതികൂടാതെ ധരിപ്പിക്കുകിൽ 90

ദേദമില്ലീ വിധി നീങ്ങിയൊഴിഞ്ഞിടും
ദേദ്യംചെയ്തീടുവാൻ² മിത്രം വേണം

എങ്കിലോ ഉണ്ടെന്നിക്കെത്രയും ശക്തനാം
ചങ്കിന്റെ സ്നേഹിതനെന്ന വൻപൻ

ആപൽ കാലത്തുക ലാഭരിപ്പാൻ ശക്തി
ആവതില്ലാർക്കു മിവനെന്നിയേ

എന്നവൻ തന്നെ വചിച്ചെന്നതുപോലെ
ഇന്നവൻ പക്കലണഞ്ഞീടണം.

എന്നുറച്ചെന്നുടെ ദുഃഖമുഖത്തോടെ
ചെന്നങ്ങണഞ്ഞവൻകേതേ തന്നെ 100

കാണുന്നതിൻ മുൻപിൽ കേൾവിയാലൊക്കയും
കണ്ടറിഞ്ഞെന്നപോൽ ഗ്രഹിച്ചവൻ

കണ്ടതുനേരം ഞാൻ മിണ്ടുന്നതിൻ മുമ്പേ
കുണ്ഠിതനെന്നപോൽ ചൊന്നീവണ്ണം

മുന്നമേ നിന്നുടെ സ്നേഹിതൻ ഞാനെന്നു-
മെൻ നാമമാർക്കും നീ കേൾപ്പിക്കല്ലേ.

1. അസ്മാസു = ഞങ്ങളിൽ 2. ദേദ്യം ചെയ്ക = സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുക

വന്നു ഭവിച്ചൊരു നിന്നുടെ നാശത്തെ
ഇന്നു തടുപ്പതിനാളല്ലഹം

എങ്കിലും നിന്നുടെ മിത്രം ഞാനെന്നൊരു
ശങ്കയാരുത്തർക്കും തോന്നിക്കണ്ട. 110

അല്ലെങ്കിൽ വന്നീടും പങ്കുനിൻ നാശത്തിൽ
തെല്ലെങ്കിലുമെനിക്കിതു ദുഃഖം

ആയതിനാലിനി താമസം വേണ്ടഹോ
ആരുമറിയാതെ പോക വേഗം.

എന്നിതുകൊണ്ടു ഞാൻ ക്ലേശിച്ചെന്നാകിലും
നന്ദിഹീനന്റെ പടികടന്നേൻ.

നല്ലൊരു വാർത്തയും സ്നേഹിതെന്നുള്ള
ചിഹ്നമതെങ്കിലും കാട്ടീല്ലല്ലോ

എങ്കിലും രണ്ടാമൻ തന്നുടെ പക്കലും
ചെന്നെന്റെ ദുഃഖത്തെ കേൾപ്പിക്കണം 120

എന്നു നിരുപിച്ചു മണ്ടിയുടൻ തന്നെ
ചെന്നവൻ മന്ദിരേ പൂവതിനായ്

എന്റെ ചെലവിനെ കണ്ടതു നേരത്തിൽ
മണ്ടിയവൻവന്നു കൈക്കൊണ്ടെന്നെ

ക്ലേശിച്ചും ദുഃഖിച്ചും ശോകാദിവാർത്തയാൽ
ക്ലേശം നിറുത്തുവാൻ തേടി വഴി

നിന്നുടെ ശിക്ഷതടുപ്പാൻ വശഹീനൻ
എന്നുള്ള ചെയ്തി ഗ്രഹിക്കുന്നു നീ.

ദുഃഖത്തിന്നൊക്കെയ്ക്കും പങ്കാളി ഞാൻ തന്നെ
ദുഃഖത്തെ തീർപ്പാൻ മേ ശക്തിപോരാ 130

എങ്കിലോ നിന്നോടുകൂടവേ ക്ലേശിപ്പാൻ
ശങ്കകൂടാതെ ചരിച്ചിടാം ഞാൻ.

എന്നുള്ള വാർത്തയെ ചൊല്ലിപടിവരേ
വന്നു പിരിഞ്ഞവൻ യാത്രയാക്കി.

മൂന്നാമനായൊരു സ്നേഹിതനെന്നവൻ,
നന്ദിയുണ്ടാകിലും ശക്തിഹീനൻ

ദുഃഖത്തിലപ്പൊഴും വേർ പിരിയാതവൻ
തൂക്കുമരത്തിൻ ചുവടുവരേ

വേർവിട്ടു പോകാതെ ചാരത്തിലപ്പൊഴും
വേർപിരിയാതവൻ പാർക്കും ദൃഢം, 140

ദുഃഖിതനായി ഞാൻ ചെല്ലുന്ന നേരത്തിൽ
സഖ്യതയോടവൻ ഓടിവന്നു.

കെട്ടിപ്പിടിച്ചവൻ മാറിലണച്ചെന്റെ
കോട്ടം മുഖേ കണ്ടു പാർത്തു ചൊല്ലി:

എന്തിനുമൽ സഖേ നിന്നുടെ പത്യത്തിൽ¹
കുണ്ഠിത ഭാവത്തെ ദർശിക്കുന്നു.

എന്തൊരു ദുഃഖം നിനക്കു ഭവിക്കിലും
സന്തതം തീർപ്പതിനാളു ഞാനേ

ശോകിപ്പതിന്നൊട്ടും കാരണമില്ലഹോ
ശോകങ്ങളൊക്കയും തീർപ്പാൻ ശക്തി 150

നിന്നുടെ സ്നേഹിതൻ ഞാനെന്നു ചിന്തിക്ക
എന്നുടെ ശക്തി ഗ്രഹിച്ചില്ലാ നീ

മർത്തുർക്കു നേരിടും ദുഃഖങ്ങളൊക്കയിൽ
മൃത്യു സമംദുഃഖം ലോകേയില്ലേ

മൃത്യുഞ്ജയനെന്നു മേ നാമ മോർക്ക നീ
ശത്രുക്കളൊട്ടും ഫലിപ്പിക്കില്ലാ.

രാജസമൂഹത്തിൽ ശത്രുക്കൾ നിന്നുടെ
ജീവനാശത്തിനായ് ക്ലേശിച്ചെങ്കിൽ

മന്ത്രിജനങ്ങളും തന്ത്രിഗണങ്ങളും
ബന്ധുക്കളെന്നുടെ ഭൃത്യന്മാരും 160

എന്നുടെ സ്നേഹിതൻ നീയെന്നു കേൾക്കിലോ
നിന്നുടെ സ്നേഹിതൻ തന്നെ അവർ

പ്രാണനാശത്തിനായ് ഈ വിധി ചെയ്കിലും
പ്രേമത്തിനാലേയതു പകർത്തും

1. പത്യം = പാത്ര്യാം (ക്ഷേമം)

ഒക്കെയ്ക്കും ശക്തൻ ഞാൻ പാർക്കയിവിടത്തിൽ
ഒന്നുമില്ലകേണ്ട; നീ തെളിയു.

രാജസമൂഹത്തിൽ ഒന്നിച്ചു പൊയ്ക്കൊൾവൻ
ചെയ്തിയിതിപ്പതേ¹ നീ ധരിക്കൂ.

എന്നിവയൊക്കെയും ചൊന്നതു പോലുടൻ
വന്നു തെളിഞ്ഞു തോഷിപ്പിച്ചേറ്റം.

ഇന്നിതിൻ വണ്ണമെനിക്കു ഭവിച്ചപോൽ
വന്നീടും നിങ്ങൾക്കും ഭേദമില്ലാ.

ഈ മൂന്നു സ്നേഹിതരാറെന്നു മോർക്കണം
ആ നന്ദിഹീനം സ്മരിച്ചിടേണം

നാലാമതായവൻ ചൊന്നതും ചെയ്തതും
മേലിൽ മറക്കണ്ടൊരിക്കലും നീ

പ്രഥമ സ്നേഹിതനാരെന്നു കേൾക്കുവിൻ
പ്രധാനി ഭൂലോകം തന്നെയല്ലോ

രണ്ടച്ചന്മാർക്കുള്ള വേലയസാധ്യമായ്
ഇണ്ടൽ കൂടാതിതു സ്വാമിവാക്യം. 180

രണ്ടാമതായുള്ള സ്നേഹിതൻ സ്വജനം
കുണ്ഠിതമെപ്പഴുമീവർക്കായി,

ദേഹദണ്ഡങ്ങളിവരപ്രതി സദാ
ദേഹിയെപോലും വെടിഞ്ഞുചെയ്യും

മൂന്നാമനാകുന്ന സ്നേഹിതൻ സ്വദേഹം
അന്നത്തിലുമിവൻ ഒന്നിച്ചല്ലോ.

ഈ മൂവരിൽ മമക്ലേശമതെങ്കിലും
നാലാമതായൊരാ പുണ്യത്തെയും

സ്നേഹമവനിൽ ഞാൻ കാണിച്ചകാരണം
സ്നേഹത്താൽ ചാരെയിരുത്തിക്കൊണ്ടു 190

ചതുര്യബന്ധു² മൽ സ്നേഹിതനാകയാൽ
ചതുരന്ത്യമോർമ്മ വരുത്തിമയാ-

1. ഇതിപ്പതേ = ഈ പദത്തിൽ 2. ചതുര്യബന്ധു = നാലാമത്തെ ബന്ധു

കേട്ടതു നേരമെന്നിരിക്കുമൊരു ദാഹം
കേട്ടതിന്മേൽ വച്ചു മമ ബോധം

സാരസ്വതയൊരു ശ്ലോകത്തെ കേൾപ്പിപ്പൻ
സാരമായ് നീയിതു ദിനേ ദിനേ

ഭേദം വരുത്താതെ നീ ജപിച്ചീടുകിൽ
ഭേദമില്ലാ മഹാഭാഗ്യം ലഭ്യം

മൃത്യു ജയമെന്ന നാമം നിനക്കുമായ്
തത്ര ജീവിക്കുകിൽ കിട്ടും നൂനം 200

എന്നവൻ ചൊന്നപോൽ കേട്ടുനടക്കയാൽ
ഇന്നെന്നിക്കീ ഭാഗ്യം ലഭ്യമായി

മേ വിധി ശാസനം നീക്കി തുണപ്പാനും
ഈ മഹാശ്ലോകത്താൽ¹ ഭാഗ്യം കിട്ടി.

മൃത്യുവിധിമോക്ഷം ദുർഗ്ഗതിയെന്നിവ
ധീസ്മരണയതിൽ സർവ്വനേരം

എന്നിതു നിങ്ങളുമോർത്തു ജപിപ്പാനായ്
ഇന്നെന്റെ കാഴ്ചയിലോർപ്പിക്കുന്നു.

മേ ജനം നിങ്ങളും സ്നേഹിതരെന്നതും
മേ ബോധത്തിലുറച്ചീടുന്നു ഞാൻ 210

എന്നതിനാൽ തന്നെ നിങ്ങളിതുവരെ
മന്ദമൊഴിഞ്ഞിങ്ങു പാർത്തീടുന്നു

എങ്കിലുമിന്നലെ യെന്നുടെ വേദന
ചങ്കിലുണർന്നു തുണച്ചു നനായ്

വ്യാധിയൊഴിപ്പതിന്നുള്ളൊരു ക്ലേശങ്ങൾ
വ്യാകുലം ഏറെ സഹിച്ചു നിങ്ങൾ

ദാഹമിനിക്കെന്നു കാണുന്ന നേരത്തിൽ
പാനം പലവിധം തന്നു നിങ്ങൾ

ഉഷ്ണത്തിൻ നേരത്തിൽ വീശി തണുപ്പിച്ചും
ശീതത്തെ തീർപ്പതിന്നാടകളും 220

1. ശോകത്തിൽ എന്നു പാഠഭേദം

ഇപ്രകാരമുള്ള സൽക്കാരമൊക്കെയും
തൽക്ഷണം മാറാതനുഷ്ഠിച്ചേറ്റം

ഇപ്പോൾ മമ ഗാത്ര സൂക്ഷിക്കും നേരത്തിൽ
അപ്പാരവശ്യത്തിലൊന്നുമില്ലാ

ആരെയുമിന്നിനി ആവശ്യമല്ലെന്നും
ആകെ നിനച്ചു മന്നിച്ചിടുന്നു

എങ്കിലോ മേതാപ മെങ്ങനെയെന്നതും
ശങ്കയില്ലൊട്ടു ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചീടാം

മോക്ഷാലയത്തിൽ കടപ്പതിനാർക്കുമേ
സൂക്ഷരായ് യോഗ്യരെ കാണുന്നില്ലാ

230

ഭൂലോകെ ജീവിച്ച പുണ്യ ജനങ്ങളും
ഭൂതലത്തിലവർ മേവും കാലം

താപസന്മാരായി ജീവിച്ചവരുടെ
തപസ്സിനാൽ തന്നെ വെളുപ്പിക്കും

സുവർണ്ണം ചുളയിൽ മാറ്റു വരുത്തുമ്പോൾ
സൂക്യതം ദുഃഖത്താൽ പ്രകാശിക്കും

എങ്കിലും സർവ്വേശൻ തൻ തിരുക്കൺകളിൽ
തങ്കമിതായില്ല¹ എന്ന മുലാൽ²

കാഞ്ചനം കാച്ചിത്താഡിച്ചു പരത്തീടും
വീണ്ടും സ്ഫുടം വച്ചു സുവർണ്ണിക്കും

240

എന്നപോലിലോകേ കാച്ചിയടിച്ചിട്ടു
സ്വർണ്ണ സമമുള്ള മാറ്റേറ്റിടും

എങ്കിലും നാമന്റെ കണ്ണിനു നിർമ്മലം
വന്നില്ലതിനാലെ പരലോകേ

വഹിയിലേറ്റവും ശക്തി പെരുകിയൊ
രഗിക്കുള്ളമുണ്ടതിൽ ശയിക്കും

എന്നതല്ലാതൊരു പുണ്യനും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ചെന്നുപുകുന്നതിത്രൈതയല്പം

1. തങ്കമിതായില്ല = ഇതു തങ്കമായില്ല 2. മുലാൽ = കാരണത്താൽ

ഇന്നതിന്നുള്ളൊരു ചെയ്തിയറിയണം
എങ്കിൽ ഞാൻ ചെന്നിടാം മുൻകാലത്തിൽ 250

ദ്രദ്രീയ¹ത്തോടെ ജീവിച്ചൊരു പുണ്യസ്ത്രീ
വൃദ്ധതപുക്കു രോഗത്തിലായി

ശേഷിച്ചു തന്നുടെ രണ്ടു പെൺമക്കളും
ദേഷിച്ചു ലോകം വെറുത്തവരായ്

കന്യാത്വം നേർന്നു ജീവിക്കുന്ന നേരത്തിൽ
തന്നുടെ മാതൃ മരിപ്പാനായി

ആ സമയത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നൊരു
മഹാ പുണ്യവതി കാണാൻ വന്നു

ദ്രദ്രീയപ്പെട്ടയീ കുച്ചിലിൽ² പൂക്കപ്പൊൾ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടൊരു കാഴ്ച കണ്ടു 260

രാജരാജൻ തന്റെ മാതൃരാജസ്ത്രീതാൻ
ഏറിയ കന്നികൾ ചൂഴ്ചെട്ടും

വാനവരായുള്ള മാലാഖമാരാവർ
വാനതാക്കോൽക്കാരൻ പത്രേന്ദുമായ്

ഈ ദേഹം കുച്ചിലിൻ വാതുകൽ ചിഹ്നമായ്
ഭൂതപ്പിശാചുക്കളെയോടിക്കുന്നു.

ദൈവമാതാവുതാൻ രോഗീ ശിരോഭാഗേ
സ്വേദം തുടയ്ക്കുന്നു തൻ കരത്താൽ

കന്യാസ്ത്രീ കൂട്ടമതൊക്കെയും കട്ട്ളിന്നു
കാവൽ ദാസികളായ് ചുറ്റീടുന്നു 270

ഈ മഹാഘോഷത്തിൻ മധ്യേ വിധവയും
ശ്വാസവും വിട്ടു പിരിഞ്ഞു ദേഹി

ആ നേരം മാതാവ് ആത്മാവുതൻ കയ്യിൽ
ആദരാലേറ്റുമറഞ്ഞുകാഴ്ച

ഈ രണ്ടു കന്നികൾ ദുഃഖിക്കും നേരത്തിൽ
ഈ കണ്ട കാഴ്ചയാൽ തോഷിപ്പിച്ചു.

അപ്പഴൊ തങ്ങൾ മാതാവിന്റെ ആത്മാവും
തൽക്ഷണം മോക്ഷത്തിൽ പൂക്കെന്നോർത്തു

1. ദ്രദ്രീയം = ദാരിദ്ര്യം 2. കുച്ചിലിൽ = കുടിലിൽ

മോൽചൊന്ന പുണ്യവതിയുമീ മക്കളും
ആച്ചൊന്നയാത്മാവെത്തുണച്ചില്ലാ. 280

ഒട്ടുനാൾ ചെന്നപ്പോൾ ആ പുണ്യാവാളത്തി
മുട്ടും മേൽ നിന്നു ധ്യാനിക്കും നേരം

അഗ്നിയിൽ ജ്വാലകൾ വീശുന്നതിൻ മധ്യേ
അഗ്നി വസ്ത്രമണിഞ്ഞൊരു ദേഹി

ആശ്വാസമില്ലാത്ത ദീർഘശ്വാസത്തൊടെ
അത്യന്ത ദുഃഖസ്വരം കേൾപ്പിച്ചു.

കേട്ടാക്ഷണം ഭയത്തോടുടൻ ചോദിച്ചു
തിട്ടതി¹ എന്തു നീ ആരു ചൊൽക?

കേട്ടുടൻ ഞാൻ നിന്റെ സ്നേഹിതയായവൾ
കഷ്ടപ്പെടുന്നയ്യോ മഹാദുഃഖം 290

സ്നേഹിതയായ നീ എന്നെ മറന്നുപോയ്
സ്നേഹമേറേയുള്ള എൻ മക്കളും

ആയവരെങ്കിലും എന്നെ പ്രതി ചില
ദയവു ചെയ്തേനെ നീ അല്ലെങ്കിൽ

അപ്പഴൊ എന്നെ നീ തുണച്ചിതില്ലയോ
നൽതുണ കൂടെ മുടക്കിയല്ലോ

ഇച്ചൊന്നതൊക്കെയും കേട്ടുടൻ പുണ്യസ്ത്രീ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ഭ്രമിച്ചു ചൊല്ലീ:

“സ്നേഹ സഹോദരീ നിന്റെ മരണത്തിൽ
സ്നേഹം നിറഞ്ഞൊരു ദൈവമാതാ 300

കാട്ടിയ സ്നേഹവും കൂട്ടിയ ഘോഷവും
കണ്ടു നിനച്ചു ഞാൻ നിന്റെയാത്മം

തൽക്ഷണം മോക്ഷത്തിൽ രാജ്ഞിയോടൊന്നിച്ചു
മോക്ഷത്തിൽ പൂക്കെന്നു ഞാനുറച്ചു

കണ്ടൊരു കാഴ്ചയും നിന്നുടെ മക്കളെ
കണ്ടപോൽ കേൾപ്പിച്ചെൻ ബുദ്ധിഹീനാൽ

അയ്യയ്യോ സ്നേഹിതേയപ്പുരി പുകുവാൻ
എത്രയോ ശുദ്ധിതൻ വെൺമ വേണം.

1. തിട്ടതി =- ആവശ്യം

അല്പമാലിന്യ നിഴലാപുരിയെത്താൻ
തൊല്പം¹ തടവെന്നുമോർത്തുകൊൾക 310

ദൈവമാതാവിൻ ദയയുടെ കാരണാൽ
ദൈവകോപത്തിൽ നിന്നെന്നെ നീക്കി
എങ്കിലുമെന്നുടെ അല്പാശുദ്ധങ്ങളിൽ
ചെങ്കൽ ചുള സമം വേകുന്നു ഞാൻ
നീയെന്നെ ഇന്നിയും മറന്നിടാതുടൻ
ദയയാലെ നീയുമെൻ പ്രിയമക്കൾ
സർവ്വേശൻ തന്നോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിലോ
സർവ്വദയാപരൻ ക്ഷമിച്ചീടും

തന്നുടെ നീതി ദയയായ് പകർത്തുവാൻ
നിങ്ങൾക്കീ നേരത്തിൽ സാധ്യമല്ലോ. 320

എന്നുടെ വേലയിൽ നേരം കഴിഞ്ഞുപോയ്
ഇന്നെന്റെ രോദനം കേൾക്കുന്നില്ലാ
നിങ്ങളെനിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിലോ
അമ്പൊടനുകൂലമുണ്ടാമെന്നിൽ
എന്നതു കേട്ടുടൻ പുണ്യവാളത്തിയും
നന്നായി ക്ലേശിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുടൻ
മക്കളുമൊന്നിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്ക കാരണം
ദുഃഖം ക്ഷണം തീർന്നു മോക്ഷം പൂകി.
കേട്ട ജനങ്ങളെ, സ്നേഹ സഹോദര
കാട്ടണമെന്നിലും ദയയിപ്പോൾ 330

ഇപ്പോലെയുള്ളൊരു വിസ്മയക്കാഴ്ചകൾ
അപ്പുണ്യനാരി മരണത്തുങ്കൽ
സംഭവിച്ചെങ്കിലും പാപക്കര തീർപ്പാൻ
ശുദ്ധീകരസ്ഥലെ എത്ര ദുഃഖം
ആ സ്ഥലം കിട്ടുന്നതെത്രയും ഭാഗ്യമെ
ന്നെപ്പോഴുമോർത്തു നടന്നു കൊൾവിൻ

1. തൊല്പം = സ്വല്പം

ഇപ്പൊലെയുള്ളൊരു പുണ്യൻമാർക്കല്ലാതെ
അപ്പുരി കിട്ടുവാൻ യോഗ്യമില്ലാ

രക്ഷിതാവിനുടെ രക്തവിലയാലെ
രക്ഷിക്കപ്പെട്ടൊരു ആത്മം ഞാനും

340

ആ തിരുരക്തത്തിൽ വച്ചുശരണത്താൽ
ശുദ്ധീകരസ്ഥലം മായഭാഗ്യം

എന്നതിനാൽ മമ സ്നേഹിതർ നിങ്ങളും
നന്ദിയൊടൊന്നെത്തുണച്ചിടേണം

ഇന്നലെ എന്നുടെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ
നന്നായ് സഹായിച്ചു നിങ്ങൾ മോദാൽ

ഉഷ്ണിച്ചു ഞാൻ വിയർക്കുന്നെന്നു കണ്ടപ്പോൾ
ഉഷ്ണിച്ചു നിങ്ങൾ തണുപ്പിപ്പാൻ മേ

വ്യാധിമേ തീർപ്പതിന്നെത്രയും ക്ലേശിച്ചു
ഔഷധം തേടുവാനോടി നിങ്ങൾ

350

എന്നുടെ സങ്കടം നിങ്ങളും കാണുന്നു
അന്യോനം നിങ്ങളെ ഞാനും ദൃഢം

എന്നതു കാരണം ക്ലേശിച്ചെന്നെ പ്രതി
ഇന്നിതന്യോനമായ് നഷ്ടമല്ലോ-

എന്നതു കൊണ്ടിവൻ നാവിനാൽ ഞാൻ തന്നെ
ചൊല്ലുന്നതെന്നു നിനച്ചു കൊൾവിൻ

ഇന്നലെ കണ്ടമൽ ദുഃഖമല്ലീ നേരം
എന്നിതും ബോധാൽ സ്മരിച്ചു കൊൾക.

ഈയുമുരുകുന്ന തീയുടെ ശക്തിയിൽ
സ്വർണ്ണമുരുകുവാനായിടുമോ?

360

ഭൂലോക മാനുഷാതിഷ്ടതി പോകുവാൻ
ഭൂമിനാഥൻ തന്നൊരു അഗ്നിയിത്

പാപക്കരകൾ ദഹിപ്പിച്ചു ദേഹിയെ
പ്രതാപമേറ്റുവാൻ സർവ്വനാഥൻ

നീതിക്കു തക്കപോൽ ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ
ശുദ്ധീകരസ്ഥലം സൃഷ്ടി ചെയ്തു.

എന്നതിലുള്ളൊരു ദുഷ്കർമ്മസംഹാരം
ചൊന്നീടുവാൻ തക്ക നാവില്ലഹോ

അസ്ഥലെ ചെന്നു കണ്ടിങ്ങു വന്നെന്നൊരു
ക്രിസ്ത്യാനി രോഗിക്ഷപൻ താപസൻ

370

തന്നുടെ കട്ടിലിൽ രോഗത്താലൊട്ടുനാൾ
തന്റെ സർവ്വാംഗവും വ്രണപ്പെട്ടും

നിദ്രയാഴിഞ്ഞു സഹിക്കുന്നു ദുഃഖത്താൽ
രാത്രിയൊരു സമാ എന്ന സമം

ഇങ്ങനെ ക്ലേശിച്ചുകൊണ്ടൊരു രാത്രിയിൽ
മംഗല ദൈവത്തെ നോക്കിച്ചൊല്ലി

ദയ്വുനിറഞ്ഞുള്ള ദൈവമേ നായകാ,
ദയാദികൃപാത്താലെ എന്നെ പാർക്കാ

എന്നുടെ ദേഹം വിലങ്ങിനെവെട്ടി നീ
നിന്നുടെ സന്നിധിയാക്കേണമേ

380

ഇങ്ങനെ ക്ലേശിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരത്തിൽ
മംഗലൻ തന്നുടെ കാവൽദൂതൻ

പ്രത്യക്ഷദർശനമായിട്ടു രോഗിയെ
സൂക്ഷിച്ചറിവിച്ചു, ദൈവചിത്തം

ഇനി നീ നിന്നുടെ ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു
മന്നിൽ സഹിക്കണമൊരു കാലം

അല്ലെങ്കിൽ നിന്നുടെ ദേഹി മൂന്നുദിനം
നന്നായ് ക്ഷമിക്കണം ശുദ്ധീകര

എന്നതിലൊന്നിനി നിന്മനസ്സെന്നപോൽ
തന്നീടും സർവ്വേശൻ ഭേദമില്ല

390

എന്നതു കേട്ടുടൻ മൂന്നുദിനം ക്ഷമം
എന്തൊരു ശിക്ഷയും ഞാൻ സഹിക്കാം

ഈ മഹാദുഃഖത്തിലിനിയൊരു സമഃ
സഹിക്കുമെന്നതിൽ സ്വല്പം നന്നു

ആ മൂന്നുവാസരം തീരുന്നതു ക്ഷണേ
ആ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലഞ്ഞീടാം

എന്നതിനാലതു തന്നെ എനിക്കിപ്പോൾ
തന്നീടണമെന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചിടുൻ

മരണമാത്രയ്ക്കു വട്ടമടുപ്പിപ്പാൻ
മാലാഖാ ചൊന്നപോൽ ചെയ്തു ക്ഷപൻ 400

മരിച്ചുടൻ തന്നെ പിരിഞ്ഞൊരു ആത്മത്തെ
മരിച്ചങ്ങുഗ്നവിലങ്ങിടത്തിൽ

സൂര്യൻ മറഞ്ഞതിൻ ശേഷത്തിൽ മാലാഖാ
ശുദ്ധീകരണത്തിങ്കൽ ചെന്നു കാൺമാൻ

ഭൂലോകേ രോഗത്താൽ നീ സഹിച്ചെന്തൊരു
ഭൂമി ദുഃഖത്തെക്കാൾ ചെറുതിതൊ

ഈ വാർത്ത കേട്ടിട്ടു കോപദുഃഖത്താലെ
ക്ലേശിച്ചു കൊണ്ടുടൻ ചൊന്നീവണ്ണം

മൂന്നു ദിനമതിൽ ചൂടു സഹിച്ചിട്ടു
സന്ദേഹമില്ലാതെ സ്വർഗ്ഗം പ്രാപ്യം 410

എന്നു വദിച്ചു നീയെന്നുടെ ആത്മത്തെ
അന്നീ മഹാഗ്നയിൽ മുക്കിവെച്ചു

എന്നതിൽ പിന്നെ ഇതത്രെ കാലങ്ങളായ്
ഇന്നു മാത്രം നിന്നെ കണ്ടു ഞാനും

എന്നതിനാലെ നീ ദൈവത്തിൻ മാലാഖാ
അല്ലെന്നു നിശ്ചയം തോന്നുന്നഹോ

ഓഹോമൽ സ്നേഹിതാ നിന്നുടെ സൽബുദ്ധി
ഈ മഹാ ദുഃഖാലിരുണ്ടുപോയി

ഞാനൊരാളുമേ വേളുസം¹ ചൊന്നില്ലാ
വാനവൻ ഞാൻ തന്നെ ഭേദമില്ലാ. 420

നീ മരിച്ചെന്നതിൻ ശേഷമിതുവരെ
ഏകദിനം തികഞ്ഞില്ല ദൂഢം

നിന്നുടെ ദേഹത്തെ മണ്ണിൽ മറപ്പാനായ്
ഇന്നിതു നേരം മതിയായില്ല

1. വേളുസം = ചീത്തത്തം

നീ മരിച്ചെന്നൊരാ കട്ടിലിൽ തന്നെ
നിൻ ദേഹമപ്പോൽ കിടന്നിടുന്നു.

നീ സഹിച്ചിടുന്നൊരഗ്നിയിൻ ശക്തിയാൽ
ഈ നേരങ്ങൾ ബഹുകാലങ്ങൾ പോൽ

നിന്റെ ചിത്തം തന്നിൽ തോന്നിയ കാരണം
ഈ വണ്ണം ചൊല്ലി നീ നേരല്ലിത്

430

എന്നതു കേട്ടുടൻ ആത്മാവു ദുഃഖത്താൽ
നന്ദിയപേക്ഷിച്ചു വീണ്ടും ചൊല്ലി

ഭൂലോകെ സർവ്വേശൻ തന്നൊരു വ്യാധിയെ
ദേദമില്ലാതെ ക്ഷമിച്ചീടാം ഞാൻ

ഒന്നല്ല കാലമതിലേറ്റമെങ്കിലും
സന്ദേഹമെന്നിയെ സഹിച്ചീടാം

ഇനിയൊരു മണി നേരം മാത്രമെന്നാകിലും
ഈ കഠോരാഗ്നി സഹിപ്പാൻ മേലാ

ദൂതനിയങ്ങൾ ദൈവാനുഗ്രഹത്താലുടൻ
ദേഹിയെ ചേർത്തു തൻ ശരീരത്തിൽ

440

കാത്തിരുന്നോരായ സഹോദരൻമാരും
പോർത്തു ശരീരെയിളക്കം കണ്ടു.

ഭീതിയാലേവരുമോടുന്ന നേരത്തിൽ
ഭീതിയും വേണ്ട ഞാൻ ചൊൽവൻ സർവ്വം

ഞാൻ മരിച്ചെന്നതിൻ ശേഷമുടൻതന്നെ
ഞാനപേക്ഷിച്ചുപോൽ ദൈവദൂതൻ

ശുദ്ധീകരസ്ഥലേ എന്റെ ആത്മാവിനെ
ശുദ്ധിവരുത്തുവാനഗ്നിക്കുള്ളിൽ

മുക്കിയിട്ടെന്നെ പിരിഞ്ഞതിൻ ശേഷത്തിൽ
ആത്തീക്കടലിൽ ഞാൻ ബഹുകാലം.

450

വേകുന്ന നേരത്തിൽ ദൈവകാര്യുത്താൽ
കാവൽ ദൂതനിയങ്ങൾ വീണ്ടും വന്നു.

കണ്ടതു നേരത്തു ക്ലേശപ്പെരുപ്പത്താൽ
കണ്ടിച്ചു¹ ചൊല്ലി ഞാൻ “തട്ടിച്ചെന്നെ”

1. കണ്ടിച്ചു = ഖണ്ഡിതമായി

“ഞാനല്ല നിന്നെ തട്ടിച്ചതു നിന്നുടെ
ന്യായമില്ലാത്തൊരു ബോധം തന്നെ

നീ സഹിക്കുന്നൊരു ദുഃഖപ്പെരുപ്പത്താൽ
ഏകദിനം ബഹുകാലംപോലെ

നിന്റെ നിനവതിൽ തോന്നിയതെന്നിയെ
നിന്റെ ശരീരമോ അസ്ഥലേ താൻ

460

ഭൂമി ദാനത്തിന് നേരമില്ലായ്കയാൽ
ദേദമില്ലാതെയിവിടെത്തന്നെ.

ഇനിയും ദൈവത്തിൻ കാര്യണുകാരണം
നിൻ വിധിമാറ്റും തൻ മനസ്സുകിൽ

പോരാത്ത മൂന്നു ദിനത്തിന്റെ ശേഷങ്ങൾ
പോക്കണമിസ്ഥലേ ദേദമില്ലാ.

അല്ലെങ്കിൽ നിന്നുടെ മുൻപുള്ള രോഗത്തെ
അല്പം കുറയാതെ സഹിക്കണം.”

എന്നുള്ള വാർത്തയെ കേട്ടക്ഷണം തന്നെ
സന്ദേഹമെന്നിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചഹം

470

ഒന്നല്ല രണ്ടു സമകളെന്നാകിലും
മന്ദഹാസത്തോടെ ക്ഷമിപ്പിൻ ഞാൻ

എന്നതിനാലിതായെന്നുടെ ദേഹിയെ
ഒന്നിപ്പിച്ചെന്നുടെ ദേഹത്തോടെ

ഇന്നിമേൽ സർവ്വേശ്ചിത്തം പോലൊക്കെയും
ഈയെന്നിക്കാകട്ടെയെന്നുറച്ചു

ഇന്നെന്നെ കാണുന്ന മൽ സഹോദരരെ
മന്നിൽ തന്നെ പാപശുദ്ധി നല്ലു

എന്നുള്ള സത്യത്തെ ബോധിച്ചു നിങ്ങളും
ഇന്നു മുതൽ താപം ചെയ്തുകൊൾവിൻ

480

എന്നുര ചെയ്തുടൻ തൻ പിതാവാകുന്ന
അഞ്ചുകായൻതന്നെ പിഞ്ചെന്നിയാൾ

ഇന്നിതുകേട്ട മേ സ്നേഹദ്രോതകളെ
ഇന്നിനിക്കുമിതു തന്നെന്നേരം

എന്നു നിനച്ചിപ്പള്ളുന്നതുണയ്ക്കുകിൽ
നിങ്ങൾക്കുമീത്തുണ താൻ ലഭിക്കും.

മർത്യൻ വിതച്ചിടും വിത്തെന്നപോലെ
സത്യം കൊയിത്തിലും ആയതുതാൻ 490

കാരുണ്യം കാട്ടുന്ന മർത്യർക്കു ഭാഗ്യമേ
കാരുണ്യ യോഗ്യരായ്ത്തീരുവാൻ

എന്നുള്ള നാഥന്റെ വാക്യത്തിനൊത്തപോൽ
ഇന്നെന്നെ നിങ്ങൾ തുണച്ചീടുകിൽ

എന്നെപ്പോലുള്ള നാൾ നിങ്ങൾക്കും വന്നീടും
അന്നു നിങ്ങൾക്കു തുണയിതുണ്ടാം

ഇപ്പോളെന്നോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തമായ്
ദുഃഖിച്ചു ക്ലേശിക്കും ഭ്രാന്താക്കളെ

ഇപ്രലാപത്താലെനിക്കെന്തു സദ്ഫലം
അപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കും ബഹുച്ഛേദം 500

എങ്കിലുമെന്നുടെ മൃത്യു നിമിത്തമായ്
ചങ്കിന്നുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖമെന്ത്

എന്നാലീ ദുഃഖത്തിൻ മൂലമാം കാരണം
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചല്ലാ ദുഃഖിക്കുന്നു

എത്രയുമേറ്റം സ്നേഹിച്ചെന്നമേ ജനം
തത്രയധികമായ് ക്ലേശിക്കുന്നു

ക്ലേശത്തിൻ കാരണം നേരറിയിക്കുമ്പോൾ
ക്ലേശമധികരിച്ചീടും ദുഃഖം.

എങ്കിലും നേരറിഞ്ഞുണ്ടാകും ക്ലേശത്താൽ
രണ്ടു ഭാഗർക്കും സുഖം ലഭിക്കും. 510

എന്നതിനാലിതിൻ മൂലമാം കാരണം
നന്നായ് തെളിച്ചു ഞാൻ ചൊല്ലീടുന്നു.

കേൾക്കുന്നു മേ ജനം ക്ലേശിക്ക വേണ്ടഹോ
കേട്ടു പരിഭവം ഭാവിക്കേണ്ടാ.

നേരിതു നിങ്ങൾക്കും ഭവിഷ്യതി തന്നെ
നേരറിഞ്ഞീടുകിൽ നന്നു നന്ത്.

എങ്കിലോ കേട്ടുകൊൾ ദുഃഖനിമിത്തങ്ങൾ
ശങ്ക കൂടാതെ ഞാൻ ചൊല്ലീടുന്നു.

പുട്ടിത്തളിഞ്ഞുള്ള കാളയ്ക്കു യാവന
കൂട്ടം കൊടുത്തു വളർത്തീടുന്നു. 520

കോട്ടം പിടിച്ചു തളർന്നു കിടക്കിലോ
നഷ്ടമതിലുള്ളയിഷ്ടം ദൃഢം

എന്നപോലെനുടെ ദേഹമാമീജന്തു
ഇന്നു തളർന്നിനി നില്ക്കുന്നില്ലാ
ഈ മൃഗം കൊണ്ടുള്ള വേല മുടിഞ്ഞ¹ല്ലോ
യിന്നിഫലമെന്തു നമ്മൾക്കുള്ളു?

എത്ര യാളായിതിൻ വേലയാൽ നമ്മുടെ
ഗാത്ര സുഖം വന്നു സുഖിച്ചു നാം

ഭാരം ചുമക്കുന്ന കോവർ കഴുതയും
ഭാരചുമട്ടിനാൽ വീണുപോയി 530

നിത്യവും നമ്മുടെ മെച്ചമാം വണ്ടിയിൽ
വാത്സല്യമേറും ശിശുക്കളുമായ്

ഒന്നിച്ചു കേറിയിരിക്കുന്ന നേരത്തിൽ
മന്നിച്ചു²കൊണ്ടു വലിച്ചീടുന്നു.

പൊട്ടക്കഴുത ഇതെങ്കിലുമോട്ടത്തിൽ
ഒട്ടും കുറവീല്ല ക്ഷണം തന്നെ

ഏറ്റം തട്ടിച്ചുള്ള തൻഗളമായതിൽ
ഊറ്റംപെരുത്ത നുകത്തട്ടിയെ

വച്ചുവലിക്കുന്ന പോത്തിന്റെ ശക്തിയും
മെച്ചവിലയും നശിച്ചിതിപ്പോൾ 540

ഗൃഹഭാരം ചുമന്നോടുന്ന ഗൃഹസ്ഥൻ
കാലഗ്രഹത്തിലകപ്പെട്ടുപോയ്

ദാഹിച്ചുതീറ്റി വളർത്തുന്നൊരീ ദേഹം
മോഹിച്ചുവീണു വിറച്ചുപോയി

1. മുടിഞ്ഞു = അവസാനിച്ചു 2. മന്നിച്ചുകൊണ്ട് = ക്ഷമയോടെ

ഈ വണ്ണമുള്ളൊരു കാരണ മൂലങ്ങൾ
നേരാകുംവണ്ണം സ്മരിച്ചിടാതെ

ആകെയലോർത്തു ക്ലേശിച്ചിടും ദുഃഖത്തിൻ
കാരണമായതെന്നോർത്തുകൊൾക

ശുദ്ധമാം സ്നേഹത്തിൻ കാരണമെങ്കിലൊ
സൂക്ഷ്മത്തൊടായതും കേൾപ്പിപ്പൻ ഞാൻ 550

ഇലിയോനെന്നുള്ള രാജ്യത്തിൻ രാജനാം
ജുവാനിയെന്ന പുണ്യപുരുഷൻ.

തന്നുടെ രാജ്ഞിയുമൊന്നിച്ചു മേവുമ്പോൾ
തൽക്ഷണം ഭർത്താവു മൃത്യുപൂക്കു,

സ്നേഹം നിമിത്തമായ് രാജ്ഞിയുമപ്പൊഴെ
ദാഹത്താലേറിയ ദാനം ചെയ്തു

പുജകൾക്കുള്ളൊരു ശക്തി ഗ്രഹിക്കയാൽ
ഏറിയ പുജകൾ ചെയ്യിപ്പിച്ചു.

ഭർത്താവിൻ ദേഹം മറച്ചുടൻ വേഗമായ്
പേർത്തവൾപൂക്കു മൊണസ്തേരി¹യിൽ 560

കന്നികൾകൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നയുടൻതന്നെ
കന്നിമാതാവിനോടേറ്റം കേണു.

ഭർത്താവിന്നാത്മത്തെ ശീഘ്രമായ് മോക്ഷത്തിൽ
കേറ്റിടുവാനായുപോസി²ച്ചേറ്റം.

ഇങ്ങനെയുള്ള തപസ്സിനിടയതിൽ
വന്നൊരു രാത്രിതൻ ഭർത്തുദേഹി

അഗ്നിജാലകളിൻ മധ്യേയവനുടെ
അംഗങ്ങൾ തീത്തുടൽ കൊണ്ടുപുട്ടി

കണ്ടൊരുനേരം തൻ ഭാര്യയെസൂക്ഷിച്ചു
ഇണ്ടൽസാരത്തൊടെ ചൊല്ലിമെല്ലെ. 570

സ്നേഹിതേ, സ്നേഹമേറീടും മൽജായയേ.
ദാഹത്താൽ നീ ചെയ്തതൊക്കെ കണ്ടേൻ

1. മൊണസ്തരി = സന്യാസനീമം (Monastery) 2. ഉപോസിച്ചു = ഉപവസിച്ചു

എങ്കിലുമെന്നുടെ പാപപ്പെരുപ്പത്താൽ
വഹിയിൽ വേകുന്നേൻ മഹാദുഃഖം

എന്നുടെ മേലുള്ള സ്നേഹം മറക്കാതെ
മന്നിപ്പി¹കിട്ടുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്ക നീ

എന്നുരചെയ്തു മറഞ്ഞതിൻ ശേഷമായ്
മന്ദത്തിലും ബഹുഭയം ദുഃഖം

അന്നുതൂടങ്ങി² ചതുർദശവാസരം
ഒന്നൊഴിയാതെ ഉപാസിച്ചവൾ

580

എന്നതുമെന്നിയെ ഏറിയ ധർമ്മങ്ങൾ
നന്ദിയോടെയവൾ ചെയ്തശേഷം

മുടിയപ്പർ³ തന്നുടെ കോവിലിൻ ചെന്നുതൻ
മുട്ടാക്ക⁴ എന്ന വസ്ത്രാഭരണം

കാഴ്ച കൊടുത്തു തൻ ഭർത്താവിനായിട്ടും
കാഴ്ചയണപ്പാനായ് പ്രാർത്ഥിച്ചവൾ

ഇങ്ങനെ നാല്പതു നാളതും ക്ലേശിച്ചു
തിങ്ങിന ദുഃഖത്താൽ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ

നാല്പതാം നാളിൽ ശനിദിനേ സൂര്യനെ
തോല്പിക്കും ശോഭയാൽ ഭാര്യ പക്കൽ

590

ചെന്നുടൻ സന്തോഷവാർത്തയറിയിച്ചു
മന്ദഹാസത്തോടെ മോക്ഷം പൂക്കു.

ഇപ്രകാരമുള്ള സ്നേഹമിതെങ്കിലോ
തൽഫലമില്ലാതെനിന്നു ദുഃഖം

ദുഃഖിച്ചു കേൾപ്പിക്കും ദീർഘസ്വരത്തിനാൽ
അല്പഫലം വിനാ വ്യഥാനുഷ്ഠം⁵

അത്യാഗ്നി ശക്തിയിൻ ഉഗ്രം നിമിത്തമായ്
അത്യല്പനേരം ക്ഷമിച്ചുകൂടാ.

എന്നുള്ള സത്യം ഗ്രഹിപ്പതിന്നിന്നിതും
ചൊല്ലുന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾ കേട്ടുകൊൾവിൻ

600

1. മന്നിപ്പു = മാപ്പ് 2. ചതുർദശവാസരം = നാല്പതുദിനം 3. മുടിയപ്പർ = എസ്തഫാനോസ് 4. മുട്ടാക്ക് = മുട്ടുപടം (പുതകവണി) 5. വ്യഥാനുഷ്ഠം = വെറുതെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

സ്നേഹിതന്മാരായ താപസന്മാരവർ
സ്നേഹമോടൊന്നിച്ചു മേവും കാലേ

ആയിതിലേകന്നു വ്യാധിഭവിച്ചുടൻ
ഭേദമില്ലാതത്യരോഗം തന്നെ

നീതിമാൻ സർവ്വേശൻ തൻദയമൂലമായ്
ദൂതൻ വഴിയാലറിയിച്ചിതും

നീ മരിച്ചിന്നതിൻ ശേഷത്തിൽ നിന്നുടെ
പാപശുദ്ധിക്കായ് ശുദ്ധീകരേ

പോയിടുമെങ്കിലും ഭൂലോകേ നിന്നൊരു
പൂജയണയ്ക്കുന്നേ നേരം വരെ

610

ശുദ്ധീകരസ്ഥലേ വേകുമെന്നാകിലും
ശുദ്ധം നന്നപ്പൊഴെ മോക്ഷം പൂകും

സത്യമറിഞ്ഞുടൻ തന്നുടെ സന്യാസി
മിത്രത്തൊടൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചയാൾ

കേട്ടുടൻ സ്നേഹിതൻ സന്തോഷചിത്തത്താൽ
കോട്ടം വരുത്താതെ ഞാൻ തികപ്പേൻ

എന്നയാളേറ്റപൊൽ അന്നേദിനം തന്നെ
നന്നായ് പുലർകാലേ ശ്വാസ വിട്ടു

അക്ഷികൾ താൻ വിരലാലേടയച്ചുടൻ
പക്ഷത്താൽ താൻ പള്ളി പൂക്കുടനെ

620

എത്രയും ഭക്തിയാൽ പൂജയണച്ചുടൻ
തത്രമിവിടത്തിൽ ധ്യാനത്തിനായ്

മറ്റുള്ള സന്യാസിക്കുട്ടമതൊക്കെയും
ചുറ്റും മരിച്ചവൻ ദേഹത്തിന്റെ

ധ്യാനത്തിലായൊരു സന്യാസി സ്വാമിക്കു
ക്രൂരത്താൽ സ്നേഹിതൻ കാണപ്പെട്ടു.

സന്യാസി നിന്നുടെ സ്നേഹമിതേ, സഖേ
അന്യർക്കുമിപ്പോലെ ചെയ്തീടൊല്ലേ

നിന്റെ നിമിത്തമായ് എത്രയൊമൽസഖേ
എന്റെ ദുഃഖാഗ്നി നീളിച്ചയ്യാ

630

എങ്കിലുമിക്കാലൈ നീ തികച്ചെന്നതാൽ
ശങ്കയില്ലിപ്പോൾ ഞാൻ മോക്ഷവാസി.

കേട്ടുടൻ സന്യാസിപുക്കു വീഷാദത്തിൽ
നിർജ്ജീവനനപോൽ സ്വല്പം പാർത്തു

മോക്ഷപ്രാപ്തനായ സന്യാസി തന്നുടെ
സൂക്ഷമുഖം കണ്ടു ചൊന്നീവണ്ണം

മൽസഭേ, നിൻദേഹി വേർപിരിയും മുൻപേ
സൂക്ഷത്തോടാസ്തപ്പാടൊ'ക്കെ ചെയ്തു

കൃഷ്ണമണി മറിഞ്ഞനേരം ഞാൻ തന്നെ
സൂക്ഷമായ് കണ്ണടച്ചുടൻ പോയി

640

ചൊല്ലിയപോൽ തന്നെ കാഴ്ചയണച്ചു ഞാൻ
ചൊല്ലുന്നിതാ സ്തുതി സ്തോത്രം തന്നെ

അപ്പൊഴോയെന്നു ഞാൻ ഭേദം ചെയ്തു സഭേ
ചൊൽപ്പര്യ നിന്നുടെ കൂട്ടരൊക്കെ

നിന്റെ ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്നിപ്പോഴും
പിന്തിരിഞ്ഞില്ലഹോ, ദൃഢം തന്നെ

അപ്പൊഴൊ, മൽസഭേ, ഞാൻ സഹിച്ചെന്നൊരാ
അഗ്നിബലത്തിനെ ഓർത്തുകൊൾക

അരമണിനേരമതായിരം നാൾപോലെ
ആരംഭത്തിൽതന്നെ തോന്നിപ്പോയി

650

ആയതും നീയോർത്തു മേലിൽ നിൻ പാപത്തെ
ഭൂലോകെ തന്നെ മോചിപ്പിച്ചുകൊൾ:

എന്നയാൾ ചൊല്ലി മറഞ്ഞതുപോലിപ്പോൾ
എന്നുടെ നേരവുമോർത്തു കൊൾവിൻ

എന്നുടെ ദേഹിയിതു നേരമഗ്നിയിൽ
വെന്തുരുകുന്നെന്നുമോർത്തീടണം.

നിങ്ങൾക്കിതുനേരമെന്നെത്തുണപ്പതി
നെത്രയോ പോംവഴിയോർത്തിടണം

1. ആസ്തപ്പാട് = ഒരുക്കം

ഓർത്തി ടാതെ മറന്നീടുകിൽ, നിങ്ങൾക്കും
ഓർത്തുകൊൾ സംഭവമിങ്ങനെതാൻ 660

കീർത്തിയേറീടുന്ന കന്യക മോനിക്ക
പാർത്തിരുന്നെന്നൊരു മഠം തന്നിൽ

ശുദ്ധീകരത്തിലെ ആത്മങ്ങളിലൊരു
ശ്രദ്ധയധികമിവൾക്കുണ്ടായി

എപ്പൊഴും തന്നുടെ ധ്യാനജപമാക്കെ
ഇപ്പരലോക ദുഃഖങ്ങൾ തീർപ്പാൻ.

എത്രയോ ആത്മങ്ങൾ ഈ കണി കാരണാൽ
തത്രദിനേ ദിനേ മോക്ഷം പുകും

എന്തെല്ലാം പുണ്യമിതിനായ് ദിനേ ചെയ്യും-
മെന്നുള്ള സങ്കല്പം ചൊല്വാൻ മേലാ 670

ഇങ്ങനെ വാഴുന്ന കാലേയൊരുദിനം
തന്നുടെ സ്നേഹമേറീടും താതൻ

തന്നുടെ ദേഹി മഹാദുഃഖഭാഷയാൽ
തന്റെ മകൾക്കുടൻ കാണപ്പെട്ടു.

അഗ്നിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നെന്നപോൽ
ദുഃഖസ്വരത്തോടെ പാർത്തു ചൊല്ലി

സ്നേഹമകളേ നീയെന്നെ മറന്നുപോയ്
ന്യായമിതെന്തയ്യോ, മഹാദുഃഖം

നിയ്യ നിമിത്തമായയുണ്ടാകും നന്മകൾ
നിത്യമായ് കണ്ടു ഞാൻ ക്ലേശിക്കുന്നു. 680

അന്യജനത്തിനു ചെയ്യുന്ന നന്മകൾ
അത്യല്പമെങ്കിലുമെനിക്കില്ലേ,

നിന്നെ വളർത്തി ഞാൻ പാലിച്ചതോർത്തെന്നാൽ
എന്നെ മറപ്പതിനെന്തുമൂലം?

താതന്റെ വാർത്തയെ കേട്ടുടൻ കന്യക
നീതിയിതു തന്നെ മൽപിതാവേ

സ്നേഹമേറീടുന്ന താതനെ എന്തിതു
നീതിയറിയില്ല ഞാനും ദുഃഖം.

നിന്നുടെ മൃത്യുവിൻ സംഗതി കേട്ടു ഞാൻ
അന്നു മുതൽ മഹാജാഗ്രതയാൽ 690

പാപാഗ്നി മോചനം വേഗം വരുത്തുവാൻ
പാപി ഞാനെത്രയും ദാഹത്തോടെ,
പ്രാർത്ഥിപ്പാനായിട്ടുറച്ചു ഞാനെന്നുടെ
പ്രാർത്ഥന ഗേഹത്തിൽ പുകുന്നേരം
നിശ്ചയമൊക്കെയും തൽക്ഷണം മാഞ്ഞുപോം
ഇച്ഛയും മറ്റൊരു സാധ്യത്തിനാം
ഇങ്ങനെ നിത്യവും ഞാൻ മരന്നീടുവാൻ
സംഗതി എന്തിതോ, മഹാദുഃഖം.

എങ്കിലുമിന്നു തുടങ്ങി ഞാനെന്നുടെ
ചങ്കിന്റെ വ്യാധിയാൽ പ്രാർത്ഥിച്ചീടും 700

ചൊന്നതു കേട്ടുടൻ, പിതാവു തന്നുടെ
മനം തെളിഞ്ഞപോൽ ഓർത്തുചൊല്ലി
സ്നേഹമേറീടും മകളേ,യിതെന്നുടെ
ജീവിതകാലഫലങ്ങൾ തന്നെ
എന്നുടെ ജീവിതകാലത്തിൽ ഭൂലോകെ
നിന്നുപിരിയുന്നൊരാത്മാക്കളെ
ഞാൻതുണച്ചീടുവാനോർക്കാതെ മിക്കപ്പോൾ
മന്നിച്ചു¹ പോയതിൻ ഫലം തന്നെ.

എങ്കിലുമെന്നുടെ സ്നേഹമകൾ നീയെ-
എന്നെ തുണയ്ക്ക മരന്നിടാതെ 720

എന്നതുപോൽതന്നെ പുണ്യവതിയുടൻ
മന്ദ²മൊഴിഞ്ഞു തുണച്ചു ദുഃഖം.
ഇന്നിതു കേട്ടുള്ള സഹോദരൻമാരേ,
ഇന്നെന്നെ നിങ്ങൾ തുണച്ചീടുകിൽ
നിങ്ങൾക്കു ഭൂലോകേ നേരിടും ദുഃഖങ്ങൾ
നീക്കിത്തുണപ്പാനും ശക്തർ ഞങ്ങൾ

1. മന്നിച്ചു = ഉപേക്ഷ വിചാരിച്ചു 2. മന്ദം = മനം എന്ന സങ്കല്പം

കേട്ടില്ലയോ നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠനൊരുഗുരു
യാഗ്രത³യാലൊരു രോഗി വീട്ടിൽ

അന്ത്യമാം ലേപനം നൽകുവതിന്നിയാൾ
സന്ധ്യാസമയത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു

730

സിമിത്തേരി തന്റെയരികത്തിലുടവേ
ചരിക്കുന്ന നേരമതിന്റെയുള്ളിൽ

എല്ലുകൾ തങ്ങളിൽ മുട്ടി കിടുകിടുകി
തല്ലുന്നതിൻ സമമുള്ളൊരൊച്ച

കേട്ടതിൻ ശേഷമതിൽ പിന്നൊരു സ്വരം
കേട്ടൊരു കൂട്ടന്റെ വാക്യം പോലെ,

കൂട്ടരേ വേഗത്തിൽ പോകണം നാമിപ്പോൾ
കൂട്ടന്റെ തിട്ടതി നേരമിതാ,

നമ്മെത്തുണച്ചവനെ തുണച്ചീടുവാൻ
ഒന്നിച്ചു നാമിപ്പോൾ പോയിടേണം

740

എന്നതു കേട്ടിയാൾ എന്തെന്നറിയാതെ
പിന്തിരിഞ്ഞെന്നപ്പോൾ കണ്ടില്ലൊന്നും

ഇങ്ങനെ ചൊന്നയാൾ രോഗി കേതം പൂക്കു
മംഗളം ചൊല്ലി തളിച്ചു തീർത്ഥം.

യാത്ര പ്രകാരത്തിൽ കുദാശ²യൊക്കെയും
ജാഗ്രതയോടു കൊടുക്കും നേരം.

രോഗിക്കു ചുറ്റുമായ് ഏറിയൊരാളുകൾ
ശോഭിത വസ്ത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ട്

ആദരവോടിവർ ചാരത്തു നില്ക്കയായ്
ദൂരത്തിൽ കോപത്താൽ പൂതങ്ങളും

വാലുവളച്ചവർ കോപവെറിയോടേ
നാലു ദിക്കും നോക്കിയോടീടുന്നു.

ഈ കണ്ട കാഴ്ചയാൽ സാരങ്ങളൊക്കെയും
ആ ഗുരുസ്വാമിക്കു ബോധ്യമായി.

1. യാഗ്രത = ജാഗ്രത 2. യാത്രപ്രകാരത്തിൻ കുദാശ = അന്ത്യകുദാശ (തിരുപ്പാഥേയം)

രോഗിയീയാളുടെ ജീവിത നേരത്തിൽ
നേരായ ഭക്തിയാൽ കൂടെക്കൂടെ

ശുദ്ധീകരസ്ഥലേ യാത്മങ്ങൾക്കായിയാൾ
ഭക്തിയോടെപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കയാൽ

ഏറിയൊരാളുകൾ മോക്ഷം കരേറുവാൻ
കാരണമായൊരു രോഗിയീയാൾ

760

നന്ദിയറിയുന്ന ആത്മങ്ങളായവർ
വന്നിന്നിയാളെത്തുനച്ചീടുവാൻ

ഇന്നിതു കേട്ടൊരു സ്നേഹഭ്രാന്താക്കൻമാർ
വന്നീടും നിങ്ങൾക്കും നേരമിതാ.

മരണമെന്നൊരു കടൽ കടപ്പതി -
നന്ദിയെത്രയെന്നോർത്തുകൊൾവിൻ.

ഇപ്പോലെയാളൊരു സഹായം തേടുകിൽ
അപ്പരവേശത്തിൽ സുഖം വരും.

ശക്തിയേറീടുന്ന ശത്രുവിൻ ദുഷ്ടത
നഷ്ടതന്ത്രമൊക്കെയൊ നേരം

770

അക്ഷണം ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ നിന്നായാത്മം
രക്ഷപ്പെട്ടെങ്കിലവനു നഷ്ടം

എന്നിതു ദുഷ്ടന്റെ ചേതസി ബോധിച്ചു
നന്നായ് ശ്രമിച്ചീടുമാ നേരത്തിൽ

ദുർഗ്ഗമമായൊരു യാത്രയിതു തന്നെ
തത്രാഗമിക്കണം മർത്യജനം.

മുളളുകൾ കണ്ടുവഴി നിറഞ്ഞുളളൊരു
പള്ളയിൽ മധ്യേ നടന്നീടണം.

പണ്ടൊരു നാളും നടന്നിട്ടില്ലാത്തൊരു
നീണ്ട വഴിയതിൽ പല യോഗ്യം

780

വീണ്ടതിൻ മധ്യത്തിലുളളൊരു സാഗരം
കണ്ടാൽ ഭ്രമിച്ചീടും കാറ്റിൻ ശക്തി.

ചുറ്റിയടിക്കും ചുഴലി പലതരം
മറ്റും പലതരം യോഗ്യ¹ങ്ങളും

1. യോഗ്യം = അപകടം

ആയതു നേരമിതുപോലെയുള്ളൊരു
സ്നേഹ തുണകളേ തേടിക്കൊൾവിൻ

ഇക്കേട്ടതല്ലാതെ മറ്റുള്ള യോഗ്യങ്ങൾ
ഒക്കെയും തീർത്തിടുമീയാത്മങ്ങൾ.

ഇന്നവരെ പ്രതി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നൊരു
നന്ദി മറന്നിടാ എന്നുമവർ,

790

എന്നതുപോൽതന്നെ നിന്ദിച്ചു തള്ളുകിൽ
വന്നീടും ദുഃഖവും ഭേദമില്ലാ.

ദൈവത്തിൻ സ്നേഹിതർ ഞങ്ങളെന്നുള്ളതും
ഭേദമില്ലാത്തുള്ള സത്യം തന്നെ.

നമ്മെ തുണപ്പതിനെണ്ണമില്ലാത്തുള്ള
നന്മകൾ പള്ളിയിൽ സ്ഥാപം ചെയ്തു.

അല്പമായുള്ള ജപതപങ്ങൾക്കുമ-
നല്പമാം പാപപ്പൊറുതിവച്ചു

എന്നതിന്നുള്ളൊരു ഭേദവിശേഷവും
നന്നായി സൂക്ഷിച്ചു കേട്ടുകൊൾവിൻ

800

പാപപ്പൊറുതിയ്ക്കു കല്പിച്ച പുണ്യങ്ങൾ
പാപസങ്കീർത്തനം ചെയ്തശേഷം

ദൈവേഷ്ടദാനത്തിൽ പാർക്കുന്ന നേരത്തിൽ
ദൈവതിരുമുൻപിൽ കാഴ്ചവെയ്ക്ക

എന്നുള്ള കല്പന ശേഷമെല്ലാറ്റിനും
ഇന്നിതും ഞങ്ങൾക്കായ് നീക്കി പള്ളി

ശുദ്ധീകരത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്കെങ്കിലോ
ശുദ്ധി കുറഞ്ഞാലും കൈകൊണ്ടിടും.

മറ്റുള്ള യോഗ്യങ്ങളൊക്കെയും നീക്കുവാൻ
മറ്റവരെക്കാളും ശക്തന്മാരും

810

എന്നതും ബോധിച്ചു നന്ദിയാൽ ഞങ്ങളെ
നിങ്ങൾ തുണപ്പാനായ് കേട്ടുകൊൾവിൻ

ഉത്തരദിക്കതിലുള്ളൊരു ക്രിസ്ത്യാനി
ഉത്തമൻ തന്നുടെ പത്നിയുമായ്

ജീവിച്ചു വാണിടും കാലത്തിൽ തന്നുടെ
സോദരനെനപോൽ മറ്റൊരുവൻ

സ്നേഹപ്പെരുപ്പത്തിൽ കൂടെപ്പിറപ്പുപോൽ
മോഹിതമെങ്കിലും വച്ചുജായാം¹

പതിവ്രതയായവൾ അറിയുന്നുവെങ്കിലും
പത്യം: സ്നേഹമ²ല്ലാതിച്ചയില്ലാ

820

ഭോഷനവനതു ബോധിച്ചടങ്ങാതെ
ഭാഷിതം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിടുന്നു.

സ്നേഹമേറീടും സ്വഭർത്താവിനൊക്കെയും
മോഹിതം ഭൗഭാഗെയെന്നു തോന്നി.

സന്ദേഹസ്ഥാനത്തിലുണ്ടാകും സംബന്ധേ
സന്ദേഹമില്ലാതിദൃഷ്ട്യം നൂണാം.

എന്നുള്ള നൽചൊല്ലു മുൻപുള്ള നല്ലോരാൽ³
ചൊന്നകാര്യമിവൻ ഗ്രഹിക്കാതെ

സ്നേഹിതം വാച്ചൊരു കാരണം ഹേതുവാൽ
സ്നേഹ ഭർത്താവിനു ക്ലേശമായി

820

കട്ടുകുടിക്കും ജലത്തിന്റെ മാധുര്യം
വെട്ടവെളിവായി കാട്ടി രാജൻ

തന്നുടെ ബുദ്ധിയിൻ ശക്തിക്കുതക്കപോൽ
താൻതന്റെ നാവിനാൽചൊല്ലിക്കാട്ടി.

എങ്കിലും തന്നുടെ വാർദ്ധക്യനാളതിൽ
ശങ്കകൂടാതെ താൻ താണുപോയി,

കല്ലുപറപ്പിക്കും കാറ്റിൻമുഖമതിൽ
വെല്ലുമോ, ശുഷ്കപത്രാദിവർഗ്ഗം?

എന്നിവയൊന്നുമേയോർത്തിടാതെയവൻ
മന്നത്താൽ സ്നേഹത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയി

830

1. ജായാം = ഭാര്യയെ 2. പത്യം: സ്നേഹം = ഭർത്തുസ്നേഹം 3. നല്ലോരാൽ = നല്ല വരാൽ

എങ്കിലും പുണ്യസ്ത്രീ തന്നുടെയുള്ളതിൽ
ശങ്കയില്ലായിതിൽ തെല്ലുപോലും

എങ്കിലും ഭോഷന്റെയുള്ളിൽവെച്ചൊരു
ശങ്കയില്ലാതുളളൊരാഗ്രഹത്താൽ

സംശയം പൂക്കുതൻ ഭർത്താവിൻബോധത്തിൽ
സന്ദേഹം തീർപ്പാനുപായം നോക്കി

കോട്ടപ്പുറത്തുള്ള കേതത്തിൽ തന്നുടെ
ശ്രേഷ്ഠയാം ഭാര്യയും താനുമായി

പാർത്തു സുഖിക്കുവാനായി പുറപ്പെട്ടു
ചേർത്തൊരു ശുശ്രൂഷി ചാരനേയും

840

പേർത്തവിടത്തിലിരിക്കുന്ന നാളതിൽ
പാർത്തുരചെയ്തു തൻ ഭാര്യയോടായ്

ഇന്നിശാമന്ദിരേ നമ്മുടെ ഭർത്താവു
പിന്തിരിഞ്ഞുതന്റെ മറ്റുകേതെ

നന്ദിയാലുള്ളൊരു സ്നേഹത്താലിന്നു ഞാൻ
മന്ദമൊഴിഞ്ഞിതാ പാർത്തീടുന്നു

കേതത്തിൻ ഭാഗത്തിൽ വെച്ചൊരുഗോവണി
വേഗത്തിലേറിയാൽ കാണുംദാരം

അത്തട്ടിവാതലിൽകൂടെയകംപൂക്കാൽ
കോട്ടമില്ലാത്തമിൽ പാർത്തുകൊള്ളാം

850

എന്നിതുവാചകം നിന്റെ കരത്തിനാൽ
ഇന്നിതു പത്രത്തിൽ ലേഖിക്കനീ

ഭേദം ചെയ്തീടുകിൽ ഞാനിതുനേരത്തിൽ
നീതിയാൽ നിന്റെ ശിരസ്സറുക്കും.

കോപാഗ്നി പൂണ്ടിവൻ ചൊന്നതു കേട്ടുടൻ
വേഗത്തിൽ ലേഖിച്ചങ്ങൊപ്പം വെച്ചു.

വാങ്ങിയുടനതു തന്നുടെ ഭൃത്യനെ
ഭംഗിയിലേൽപിച്ചു യാത്രയാക്കി.

ശീഘ്രമായ്പ്പോയവൻ വിശ്വാസശുശ്രൂഷി
ജാഗ്രതയോടച്ചന്ദീഷ്ഠം പോലെ

860

ചൊല്ലിയതൊക്കെയും ഈഷൽ വരുത്താതെ
നല്ലതിൻവണ്ണം തികച്ചുവന്നു.

ഓടും കലക്കൂട്ടി¹ തന്നുടെ പള്ള²യിൽ
വേടന്റെ അസ്ത്രം പതിയുംപോലെ

കേടുള്ളഭോഷന്റെ ചങ്കിൽമോഹത്തിൻ
കറോരാസത്രമിതും കടക്കും

എന്നുള്ളബുദ്ധിമാൻ രാജന്റെവാക്യംപോൽ
ഇന്നിവൻ ഭോഷനായ്ചീട്ടുവാങ്ങി.

കേട്ടൊരുശൂരനാം പുരുഷൻകൂരത്താൽ
കോട്ടമില്ലാതൊക്കെ ചട്ടംകെട്ടി.

870

മൂർച്ചയധികരിച്ചുള്ളൊരു ഖഡ്ഗവും
ഈർച്ചയാൽതോക്കും നിറച്ചുവച്ചു

സൂര്യൻമറഞ്ഞതിൽ ശേഷത്തിൽവേഗമായ്
വീര്യസ്നേഹത്താൽ പുറപ്പെട്ടവൻ

മെച്ചമായതന്നുടെ അശം ചമയിച്ചു
കൊച്ചുകടിവാൾ മുറുകിയോടി

പോകുവഴിയതിൽ രാജന്റെനീതിയാൽ
പാതകം ചെയ്തൊരു കള്ളൻതന്നെ

തൂക്കുമരത്തിൻ മുകളിൽകേറ്റീട്ടു
പാർക്കുന്നവർക്കൊക്കെ നോട്ടത്തിനായ്

880

ചത്തവൻ തന്നുടെ ദേഹമതിൽ തന്നെ
തൂക്കിക്കിടക്കണം ചിലദിനം.

എന്നുള്ള നീതിക്കു തക്കപോലെന്നൊരു
കൊന്നവൻ ദേഹം കിടന്നിരുന്നു

തൂക്കുമരത്തിൻ ചുവടതിൽ ചെന്നുടൻ
പാർത്തവനീ ദേഹം സൂക്ഷമത്തൊടെ

കുറ്റക്കാരനിവൻ എങ്കിലും തന്നുടെ
കുറ്റം പോക്കിക്കൊണ്ടുശിക്ഷയേറ്റം

1. കലക്കൂട്ടി = കലമാൻകൂട്ടി 2. പള്ള = വയറ്

എങ്കിലും തന്നുടെ പാപവിശുദ്ധിക്കായ്
ശങ്കയില്ലാതിപ്പോൾ ശുദ്ധീകരേ 890

ഇപ്പോളിവന്നുടെ ആത്മത്തിൻ സങ്കടം
അല്പമല്ലല്ലൊ ക്രൂരാഗ്നിയതിൽ

എന്നാലാകുംവണ്ണം നന്ദി ചെയ്തീടുവാൻ
ഇന്നിവനെ പ്രതി പ്രാർത്ഥിക്കേണം.

എന്നുറച്ചപ്പോളവന്നുടെയശ്വത്തിൽ
നിന്നിറങ്ങിയൻ മുട്ടുംകുത്തി

കാരുണ്യമേറുന്ന ദൈവമാതാവിന്റെ
ചാരുകരുണയെ പ്രാർത്ഥിച്ചവൻ

പഞ്ചദശംചന്ദ്രി സന്ത ജപ¹ത്തിനെ
ചഞ്ചലമില്ലാതവൻ ജപിച്ചു. 900

പ്രാർത്ഥിച്ചശേഷത്തിൽ വേഗമെഴുന്നേറ്റു
പേർത്തു തുനിഞ്ഞു തൻ യാത്രയ്ക്കായി.

അശം കരയേറിയോടുന്ന നേരത്തിൽ
നിശ്ചയമില്ലാത്ത നാദം കേട്ടു.

തിട്ടമറിയായ്ക കാരണഹേതുവാൽ
പെട്ടെന്നുഴറി തിരിഞ്ഞുപാർത്തു

തൂക്കുമരത്തിൻ മുകളിൽനിന്നാസ്വരം
കേൾക്കുന്നതെന്നുടൻ നിശ്ചയമായ്

പേർത്തും വിളിച്ചു തിരിച്ചു പറഞ്ഞവൻ
പാർക്കായവിടത്തിൽ യോഗ്യം യാത്ര 910

കേട്ടവൻ പക്കലണഞ്ഞപ്പൊളാശവം
കെട്ടഴിച്ചീടുവാൻ വീണ്ടും ചൊല്ലി.

തൂക്കുമരത്തിന്റെ ബന്ധമഴിച്ചപ്പോൾ
വാക്കാലെയൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചവൻ.

പോകേണ്ട മൽസഭേ, നിന്നുടെ യാത്രയിൽ
പൊയ്പോകും ജീവനും ഭേദമില്ലാ

1. പഞ്ചദശംചന്ദ്രി സന്തജപം = അൻപത്തിമൂന്നുമണിജപം

എല്ലെങ്കിൽ നിന്നുടെ ബന്ധുവതെന്നപോൽ
അല്ലലൊഴിപ്പാനടിയാൻ കൂടെ,

എന്നതും സംവദിച്ചന്യോനം കൂട്ടരായ്
ഒന്നിച്ചുചെന്നു ചുവരിൻ പക്കൽ 920

തീട്ടിൽ¹ പറഞ്ഞതുപോലെച്ചുവരിന്നുടെ
തിട്ടിയിൽ വച്ചുള്ള ഏണിയതും

കണ്ടതുനേരത്തു ചൊല്ലി മരിച്ചവൻ
ഇണ്ടൽ മമ സഖേയുണ്ട്; കേൾക്ക

നിന്നുടെ വസ്ത്രമിനിക്കു തന്നീടുകിൽ
വന്നീടും സംഭവമൊക്കെ കാണാം.

എന്നതുപോൽതന്നെ വേഷം പകർന്നവൻ
ചെന്നേണിയേറിയടുത്തു തിട്ടിൽ,

കണ്ടുടൻ ശത്രുയിവനെന്നു ബോധിച്ചു
കണ്ടിച്ചു തുണ്ടിച്ചു താഴെത്തള്ളി 930

വീണു ശിരസ്സും തൻ ഗാത്രവും വേറായി
നാണം ഭവിച്ചു വിറച്ചുകൂട്ടൻ

വേഗത്തിലശ്ശുവമൊന്നിച്ചു ചേർന്നുടൻ
സ്നേഹത്താൽ കൂട്ടനെ പാർത്തുചൊല്ലി

നിന്നുടെ പാപത്തിൻ ദുഷ്ഫലം കണ്ടില്ലീ
ഇനിമേലെങ്കിലും സൂക്ഷിച്ചുതകാൾ

ദൈവമാതാവെ നീ പ്രാർത്ഥിക്ക കാരണം
ദൈവനീതിയെന്നെ വിട്ടയച്ചു

ശുദ്ധീകരമതിൽ രക്ഷയെന്നിക്കായി
ശുദ്ധമിനി നിന്റെ ആത്മത്തിന്നും 940

കേട്ടതുപോലുടൻ കൂട്ടൻ മറഞ്ഞപ്പോൾ
കോട്ടമില്ലാതവനശ്വമേറി

തന്നുടെ വീടും കുടിയും സംബന്ധവും
മന്നിലെ സ്നേഹമതൊക്കെവിട്ടു.

1. തീട്ട് = എഴുത്ത് 2. നകരി = നഗരി

ആ വഴിയെതന്നെയോടിയണഞ്ഞവൻ
ആ നകരീ²ലുള്ളൊരാശ്രമത്തിൽ

ചെന്നവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു തന്നെയുമായതിൽ
ചേർത്തു ഭരിപ്പാനായ് ശ്രേഷ്ഠരോടായ്

ദൈവമാതാവിന്റെ കാര്യണുകാരണം
ദൈവികജീവിതം ചെയ്തവിടെ

950

എന്നതുപോലെനൂടെ സ്നേഹസഹോദര
നിങ്ങളുമോർത്തു നടന്നുകൊൾവിൻ

മരണസമയത്തു പറയുന്നുവാർത്തകൾ
മറവാതെ വേഗത്തിൽ നിറവേറ്റുവിൻ

എത്രയോ ക്രിസ്ത്യാനി വിശ്വാസ പാതകം
തത്ര ചെയ്യുന്നതിൻ കാരണത്താൽ

ഭൂലോകേ തന്നെയവരുടെ പ്രായശ്ചിത്തം
ഭേദമില്ലാതെ കാട്ടീടും ദൈവം.

എന്നതു കാരണാലോരോരോ വീടതിൽ
എന്തെല്ലാം ദുഃഖങ്ങൾ സംഭവിച്ചു

960

കേടു ക്ലേശങ്ങളും ചേരനാശങ്ങളും
കാരണംമിക്കതുമിതുതന്നെ

മാമ്മേനൊരുത്തൻ മരിക്കുമ്പോൾ തന്നുടെ
മരമകന്നേൽപിച്ചു തന്റെയശം.

മെച്ചം കുതിരയിതിനെയുടൻ തന്നെ
അച്ചമാർക്കേൾപ്പിക്കുന്നാത്മത്തിനായ്

ഇച്ചൊന്നുടൻ തന്നെ അച്ഛൻ മരിക്കയിൽ
അശം തനിക്കാക്കി ഒട്ടുനാളെ

വന്നുഭവിച്ചതിൻ ദണ്ഡമതുനേരം
ചൊന്നതുപോൽ പിന്നെ ചെയ്തു തീർത്തു

970

ആശ്രമമെന്നതിലൊന്നിന്റെ പ്രക്കുറദോർ¹
അൽപം പിശിനിയായ്² എന്നതിനാൽ

1. പ്രക്കുറദോർ = പ്രൊക്റ്റോർ (ധനകാര്യദർശി) 2. പിശിനി = പിശുക്കൻ

അച്ചൊന്ന ആശ്രമത്തിന്നുടെ ചട്ടംപോൽ
അന്നു മരിക്കുന്ന സന്യാസിക്കായ്

ആ മാസം മുഴുവനുമാകുന്നൊരർത്ഥങ്ങൾ
അപ്പൊഴെ ഭിക്ഷയായ് നൽകീടണം

അങ്ങനെ ചൊല്ലുന്ന നാളിലൊരു കാലം
ഉണ്ടായൊരു മഹാ വസന്തരോഗം

ആയതുകാരണാലേറിയ മാരണം
ആശ്രമേ സംഭവിച്ചെന്നതിനാൽ

980

ഏറിയവർക്കുള്ള മാസചിലവുകൾ
കുടിയൊരുമിച്ചു കുട്ടിയപ്പോൾ

ഇത്രയധികമായുള്ളൊരു ധർമ്മങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ കൊടുപ്പതിനില്ല നീതി

എന്നയാൾ തന്നുടെ സ്വന്തം മനസ്സിനാൽ
നന്നെ നിനച്ചു മുടക്കി ധർമ്മം

രണ്ടായി വാസരമെന്നൊരു രാത്രിയിൽ
തന്നുടെ വേലക്കായ് പാർത്തിരുന്നു

രാത്രിസമയം തനിക്കുള്ള ശാലയിൽ
ചേർന്നു ശയിക്കുവാൻ പോകും മധ്യേ

990

ആലോചനസ്ഥലേ കേറിക്കടന്നപ്പോൾ
ആയതിലേറിയ സന്യാസികൾ

കുടിയിരിക്കുന്ന കാഴ്ചയെ കണ്ടിയാൾ
തേടിയിതിനെന്തു നീതിയിപ്പോൾ

എന്തൊരു സംഗതിയെന്നു വരികിലും
ബന്ധമില്ലായിതു നേരത്തിങ്കൽ

എന്നും നിനച്ചവൻ ചെന്നടുത്തപ്പൊഴെ
മങ്ങുന്ന വെട്ടത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു.

സൂക്ഷിച്ചു പാർത്തവൻ നോക്കിയ നേരത്തിൽ
സൂക്ഷ്മമായ് ചത്തവരെന്നറിഞ്ഞു

1000

ഭീതിഭവിച്ചു ഭ്രമിക്കുന്ന നേരത്തിൽ
നീതിയറിവിപ്പൻ വന്നുകൊൾക,
എന്നതിലേകനുരച്ചതു നേരത്തിൽ
ഒന്നിച്ചെല്ലാവരും ചുറ്റിക്കൂടി.
നിന്റെ പിശിനത്തന¹ത്തിനാലാശ്രമ-
ത്തിന്റെ ദ്രവ്യത്തിനെ കൂട്ടേണ്ടിനി
നിൻചെയ്തികാരണം ഞങ്ങളിത്രെയോ
വഹിയിൽ മുങ്ങിവലഞ്ഞിടുന്നു.

നാലുനാൾ ശേഷത്തിൽ നീയുമവിടത്തിൽ
നാലരേപോലുള്ള പങ്കാളിയായ്

1010

ഒന്നിച്ചുഞങ്ങൾ പാർത്തിടുന്ന ശുദ്ധത്തി
നഗ്നിസ്ഥലത്തിൽ നീ വന്നുചേരും.

അന്നു നിനക്കുലഭിപ്പാനിരിക്കുന്ന
സമ്മാനം തന്നുടെ അച്ചാരമായ്

ഞങ്ങളുദുഃഖിപ്പിച്ചെന്നതിൽ ചിഹ്നമായ്
ഇന്നിതുകൂടെ നീ ഏറ്റുകൊൾക.

എന്നിതുചൊല്ലിയടുത്തു പിടിച്ചവർ
തല്ലിച്ചതച്ചവൻ ദേഹമൊക്കെ.

വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ ചത്തശവംസമം
പട്ടുകിടക്കയിൽ; ശ്രേഷ്ഠൻവന്നു,

1020

ഉണ്ടായതൊക്കെയും ചൊല്ലിഅറിയിപ്പാൻ
മിണ്ടാൻവശഹീനമെന്നാകിലും

കണ്ടുബോധിച്ചവർ ദേഹക്ഷതങ്ങളും
മുണ്ടൻവടിയടിച്ചിഹങ്ങളും

പാടുപോലുള്ള സഹായത്തിൻശേഷമായ്
പാപപ്പൊറ്റുകളൊക്കെയേറ്റു.

തന്നുകൂട്ടരു ചൊല്ലിയതുപോലെ
തന്നെയുടൻ സർവ്വം സംഭവിച്ചു.

1. പിശിനത്തനം = പിശുക്കുരീതി

ഇങ്ങനെയത്രയോ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുമായ്
മംഗലർ സ്നേഹിതർതന്നെ ശത്രു 1030

ഈ വണ്ണമല്ലാതെ മറ്റു പലവിധം
ദണ്ഡങ്ങൾ മറ്റുവിയേനവരും.

എന്തെന്നുമേതെന്നും സംഗതി കാണാതെ
വെന്തുരുകിടും മഹാഭയത്താൽ

എന്നതിതൊക്കെയും ചൊല്ലിടുവാനിനി
നന്നായ് പെരുപ്പമെന്നോർത്തുവച്ചു.

വൻപിച്ച മാനഗര¹ത്തിന്റെ നൽപ്രഭു
കല്പിച്ചുതീർപ്പിച്ച ചിത്രകേതം

തൻമരണത്തിന്റെ ശേഷത്തിൽപുത്രന്മാർ
അമ്മഹാകേതത്തിൽ പാർപ്പാൻ മേലാ 1040

രാത്രിതോറും മഹാ ഘോരസ്വരങ്ങളും
പേർത്തുമഹാഗികൾ വെട്ടങ്ങളും

വീരാവിലങ്ങുകൾ ഘോരയെളിയാകുന്ന
ഓരോ സ്വരങ്ങളിൽ ഭീതിവശാൽ

പാർപ്പാൻവശമില്ലായെന്നതുകാരണാൽ
പാർത്തവരൊക്കെ പുറപ്പെട്ടുപോയ്

കണ്ടൊരു നല്ല ക്രിസ്ത്യാനിയിതിനുടെ
സംഗതിബോധിച്ചു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു.

പാർത്തവൻ രാത്രിയിൽ നിദ്രയൊഴിഞ്ഞുകൊ
ണ്ടസ്ഥലമെവെന്നൊരു അഗ്നിമർത്യൻ 1050

അഗ്നിത്തുടലിനാൽ പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു
അഗ്നിയവനുടെ ചുറ്റും ദൃഢം.

സന്യാസികോവിലിൽ കേട്ടു മണിസ്വരം
വന്നവൻ കേട്ടുടൻ പിന്തിരിഞ്ഞു.

സൂക്ഷിച്ചനേരമിവിടത്തിലുള്ളൊരു-
മെച്ച കവുറ²തിൻ മാഞ്ഞുപോയി.

1. മാനഗരം = മഹാനഗരം 2. കവുറ = ശവമഞ്ചം

ബോധിച്ചവനിതിൻ നാഥന്റെ ദേഹിയെ
നാപത്തു തീർപ്പനായ് ദാനം ചെയ്തു.

വീണ്ടുസ്വരമതിൽ കേട്ടില്ലൊരിക്കലും
ആണ്ടുസുഖിച്ചവനക്കേതത്തിൽ

1060

ഇങ്ങനെയെത്രയോ സംഗതിയെന്നോർത്തു
മംഗലത്തിനായി പുണ്യം ചെയ്വിൻ.

പുണ്യവാളൻമാരുടെ ഒരുമ്പാട്¹ നേൽ
പുണ്യമായുള്ളൊരു വിശ്വാസത്താൽ

ജയവിരുതു ധരിച്ചുള്ള പള്ളിയും
ജഗതിയിലുള്ള യുദ്ധക്കാരും

ശുദ്ധീകരത്തിലെ ദുഃഖജനങ്ങളും
ശുദ്ധമായ് മൂന്നു ജനപള്ളികൾ

അന്യോനമായുള്ള പുണ്യസഹായത്താൽ
അങ്ങിങ്ങുമുണ്ടാകും സർവ്വംഗുണം.

1070

എന്നതുകാരണാൽലെനെ തുണയ്ക്കുകിൽ
നന്ദിയാൽ നിങ്ങൾക്കു ശുഭംദൃഢം.

എന്നതിനാലിനി തമ്മിൽ സഹായിപ്പാൻ
നന്നായ് ചുറുക്കുള്ള മാർഗ്ഗം ചൊല്ലാം.

ആകമാനത്തിനായ് നേർവഴി മൂന്നന്നും
ആകെ സകലർക്കും ബോധം തന്നെ.

ജപതപദാനമെന്നിതു മന്നിലായ്
ജയമേവം സർവ്വർക്കുമിതിനാൽ തന്നെ.

എങ്കിലുമൊക്കെയ്ക്കും വെയ്ക്കുന്നലാക്കിനാൽ
ശങ്കയില്ലാ സർവ്വഗുണാഗണങ്ങൾ

1080

എന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയ്ക്കും
നല്ലൊരുലാക്കു കുറിച്ചീടുകിൽ

തീനുംകുടി നിദ്രയാദിയായുള്ളൊരു
ദേഹയിളക്കങ്ങളൊക്കെ പുണ്യം

1. ഒരുമ്പാട് = കൂട്ടായ്മ

എന്നിവയൊക്കെയും നമ്മുടെനാമന്റെ
പുണ്യചന്ദ്രോടൊന്നിപ്പിക്ക.

എന്നതിനാലുള്ള പുണ്യമഹത്വത്തെ
ചൊല്ലിലടക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാ.

അപ്പോലെയുള്ളതാമീമഹായോഗ്യവും
അല്പരാം നമ്മുടെ കരണങ്ങൾക്കും 1090

എന്നതിനാലിപ്പൊൾ നന്നായ് തെളിവിനായ്
ചൊല്ലുന്നുഞാനിതും കേട്ടുകൊൾവിൻ

രോഗിയെകാണാനായ് പോകുന്നനേരത്തിൽ
രോഗിയിതാരെന്നുമോർത്തുകൊൾക.

രോഗത്തിൽ ഞാനായ്വലഞ്ഞതു നേരത്തിൽ
ചാരത്തുവീണെന്നെ തോഷിപ്പിച്ചു.

ഇത്യാദിവാക്യങ്ങൾ കേൾക്കണമെന്നാകിൽ
ഇപ്പോളിതുപോലെ ചെയ്തുകൊൾവിൻ

രോഗിക്കുനൽത്തുന്ന ചെയ്യുന്നനേരത്തിൽ
നേരിതു നാമനെന്നോർത്തിടുവിൻ 1100

വൻപനെന്നാകിലും നീ ചെന്നെന്നാകിലും
ദേദം നിനയ്ക്കണ്ടാ, നാമൻ തന്നെ.

എന്നുള്ള ചേതസി നന്നായ് സ്മരിയ്ക്കിലോ
നന്ദിയധികരിച്ചൊക്കെ ചെയ്യും

രോഗിയിൽ നിന്നു വീശുന്നോരോചവും¹
സ്നേഹത്താൽ സുഗന്ധമായ് പകരും.

ഈ വണ്ണമെത്രയോ പൂർവ്വന്മാർ പുണ്യത്തിൽ
രോഗിപ്രണങ്ങളും നാവാൽകൂടെ

തുത്തുതുടയ്ക്കയും പേർത്തുകഴുകിയും
ആർത്തിയാൽ തന്നെ ചെയ്തിടും ദൃഢം. 1110

പുണ്യന്മാരായവരൊക്കെയും മുൻപിനാൽ
പുണ്യാഭ്യാസത്തിന്നാരംഭമിതാ.

1. അരോചം = അരോചകം 2. തുവാല്യം = തുവാല 3. മിസറാനെ = കച്ച

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

ഞാൻ ചെയ്യുന്നെന്നപോൽ നിങ്ങളും ചെയ്യാനായ്
ഞാൻ തന്നെ മാതൃക തന്നീടുന്നു.

എന്നരുൾ ചെയ്തു തൻ തൃക്കൈയ്യിൽ വെള്ളവും
നന്നാ വെളുത്തൊരു തുവല്യവും²

മേൽവസ്ത്രം നീക്കിയരയിൽ മിസറാണെ³
താഴ്ചയാൽ ചുറ്റി ഈ ദൈവപുത്രൻ

ശിഷ്യരു മുൻപതിൽ മുട്ടുകുത്തികൊണ്ടും
പത്രോസുമാദിയായ് യുദാവരെ.

1120

കാലുകഴുകി തൻ തൃക്കൈയ്യാൽ തോർത്തിയും
ഭേദമില്ലാതെ തികച്ചശേഷം

നിങ്ങൾക്കു നാഥനും ദൈവവും നാം തന്നെ
തന്നിതുമാതൃകാ നൽപഠനം.

എന്നു വരുമ്പൊഴൊ നിങ്ങളും തങ്ങളിൽ
നന്ദിച്ചെയ്തീടുവാനെത്ര കടം

ഇച്ചൊന്ന തന്നുടെ ശുദ്ധ തിരുമൊഴി
മോൽചൊന്ന പുണ്യന്മാർക്കുറ്റുകൊണ്ടു

ഈ വഴിയോടി അകംപൂക്കു മോക്ഷത്തിൽ
ആ വഴി നിങ്ങളും തേടിക്കൊൾവിൻ

1130

രോഗിക്കു ശുശ്രൂഷ തോഷിച്ചു ചെയ്തിടു
മാരണനേരത്തുമീസ്മരണ.

നാഥൻ മരിച്ചതിൽ ശേഷത്തിൽ നായകി
നാരിമാർ യോഹന്നാൻ മാറിയില്ലാ

എന്നീ നിനവിനെയോർത്തിന്നു നിങ്ങളും
മന്ദമൊഴിഞ്ഞുമേ കാത്തുകൊൾവിൻ

വീണ്ടും നാറീടുണൊരീ, ദുഷ്ടമാംസത്തെ
വേണ്ടുന്ന ന്യായംപോൽ ഭ്രമിക്കുള്ളിൽ

കൊണ്ടെ മറപ്പതിനായു ചരിക്കുമ്പോൾ¹
വീണ്ടുമീ ഓർമ്മ നിനച്ചുകൊൾവിൻ

1140

1. ഉചരിക്കുമ്പോൾ = ഉപചരിക്കുമ്പോൾ എന്നു വിവക്ഷ 2. കെത്രോന (സെഞ്ചുറി
യൻ = ശതാധിപൻ)

നാമനുശേഷത്തിനാരുമില്ലാത്തൊരെ,
മാനുഷമാനം നിനച്ചില്ലിവർ

ദീക്ഷദേവന്മാരായ യൂസെ നിക്കാദെമ്മൊസ
ദുഃഖിതനായൊരു നൽ സുതനും

ആർക്കുലക്കാർക്കു മുഖ്യനാം കെന്ത്രാനാ²
അർക്കൻ മറഞ്ഞ താൻ വിശ്വാസിയായി

ഈ ചതുർമുഖ്യരു മത്തിരുദേഹത്തെ
വച്ചുടൻ തോളതിൽ ദാഹത്തൊടെ

പ്രസൂജിതം¹ നിറഞ്ഞന്ന പ്രസൂനമാം
പ്രസൂവും² മറ്റു ത്രിമനിയങ്ങളും³

1150

ആദരവോടെ പുറകേ നടന്നപോൽ
ആകവേയോർത്തു നടപ്പിൻ നിങ്ങൾ

പുത്തൻകുഴിയതിൽ വച്ചുടച്ചെങ്കിലും
തൊല്പം പിരിയാതെ മാത്യുചങ്കും

അക്കുഴിയെന്നതിൽ വച്ചുടച്ചെന്നപോൽ
ആ ത്രിദിനങ്ങളും പാർത്തു ദുഃഖാൽ

ഇച്ചൊന്നതൊക്കെയുമെന്നെ പ്രതി നിങ്ങൾ
വച്ചുണച്ചീടുകിൽ ലെത്രഭാഗ്യം

മേൽഗതിയൊക്കെയിതിനാൽ ലഭിച്ചീടും
ഭാഗ്യവും നാമനുയിർപ്പിൻ ദിനേ,

1160

ഇപ്പോലെ രോഗികൾക്കായ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുകിൽ
അല്പരമനാമനേറ്റുകൊള്ളും.

1162

1. പ്രസൂതിജം = പ്രസവവേദന 2. അന്നപ്രസൂനമാം പ്രസൂ = അന്നയുടെ പുത്രിയായ മാതാവ് 3. ത്രിമനിയങ്ങൾ = കുരിശിൻ ചുവട്ടിലേക്കു ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിച്ച മൂന്നു മനിയമാർ.

ഭാഗം രണ്ട്

സമയമാംശത്തിൽ ഞാൻ...!

നിരീക്ഷണപഠനങ്ങൾ

റവ. ഡോ. ഇസഡ് എം. മുഴുർ സി.എം.ഐ.

റവ. സിസ്റ്റർ ഡോ. സോഫി റോസ് സി.എം.സി.

ഒന്ന്

മൃതിയോടു ചേർന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ

റവ. ഡോ. ഇസഡ് എം. മുഴൂർ സി.എം.ഐ.

മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാഠ എന്ന ചാവറകൃതിയുടെ പുനഃ പ്രകാശനമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം.

രേഖാശേഖരത്തിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന കൈയെഴുത്തുപ്രതി മൂലത്തിൽ 40 പേജുകളുണ്ട്. (20x13 cm) ഈ പ്രതിയിലെ കൈയെഴുത്തും ചാവറയെഴുത്തും തന്നെയെന്നു തീർച്ചയല്ലെങ്കിലും കൃതിയിൽ അങ്ങുമിങ്ങും കാണുന്ന തിരുത്തലുകൾ ചാവറയെഴുത്തു തന്നെയാണ്.

മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പർവ്വം എന്നാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇതിനു പേരു നൽകിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ 1939-ൽ മാനാനന്തുന്നിനും ഈ കൃതി ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ **മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാഠ**യെന്ന് പ്രസാധകർ പേരു കൊടുത്തു.

ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിർത്തിയാണ് ചാവറയെഴുത്തൻ ഇത് എഴുതിയിട്ടുള്ളത്. മരണമടഞ്ഞ ആളുടെ മൃതശരീരം, ബന്ധുമിത്രാദികളുടെ സ്നേഹാദരവുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനായി വീട്ടിൽ വയ്ക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പാടുന്നതിനാണ് ഈ പദ്യകൃതി അദ്ദേഹം ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മരണത്തോട് അനുബന്ധമായ വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ കവി തന്റെ സ്വതഃസിദ്ധമായ ശൈലിയിലൂടെ വർണ്ണിക്കുകയാണ്.

മനുഷ്യന്റെ മൂന്നു സഖികളെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്മയത്വത്തോടെ വർണ്ണിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്; *ലോകം, വ്യർത്ഥാഭിമാനം, സ്വന്തശരീരം*. എന്നാൽ മരണസമയത്ത് ഇവ മൂന്നും മനുഷ്യന്റെ സാക്ഷാൽ സഖികളല്ലായെന്ന് അവനു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇത്തരൂണത്തിൽ നാലാമത് ഒരു സഖിയെ ഗ്രന്ഥകാരൻ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു; *സുകൃതങ്ങൾ*. ജീവിതത്തിൽ ഉപകരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ സഖി സുകൃതങ്ങൾ ഒന്നുമാത്രമാണെന്ന് അവൻ മരണസമയത്ത് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ സുകൃതാഭ്യോസത്തിന് വായനക്കാരെ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ കൃതിയിലൂടെ.

ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്നതും ഏതൊരു വിശ്വാസിയുടെയും കടമയും

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

ധർമ്മവും ആണെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന നിരവധി കഥകൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. പ്രസ്തുത കഥകൾ സംക്ഷിപ്തമായി താഴെ ചേർക്കാം:

ഒന്ന്

വൃദ്ധയും ദരിദ്രയുമായ ഒരു പുണ്യസ്ത്രീ രോഗാധീനയായി മരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ രണ്ടു പുത്രിമാർ കന്യകാലയത്തിലുണ്ട്. ആയിടെ ഒരു പുണ്യവതി തന്റെ ധ്യാനസമയത്ത് ഒരു കാഴ്ച കണ്ടു. മുൻപറഞ്ഞ വൃദ്ധ മരിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ ആത്മാവിനെ ദൈവമാതാവു വന്നു സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നതായിരുന്നു ആ കാഴ്ച. ഈ വസ്തുത പ്രസ്തുത പുണ്യവതി പരസ്യമാക്കിയതുകൊണ്ട് വൃദ്ധയുടെ മക്കളോ, സ്നേഹിതരോ അവളുടെ ആത്മാവിനുവേണ്ടി വേറെ പ്രാർത്ഥിച്ചില്ല. കുറെ നാളുകൾക്കു ശേഷം പുണ്യവതി ധ്യാനസ്ഥയായിരിക്കേ, വീണ്ടും വൃദ്ധയുടെ ആത്മാവ് അവൾക്കു കാണപ്പെട്ടു. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്ത് താൻ കഠിന വേദന അനുഭവിക്കുന്നതായും തനിക്കുവേണ്ടി ആരും പ്രാർത്ഥിക്കാത്തതിൽ ഖേദിക്കുന്നതായും ആത്മാവ് പുണ്യവതിയെ അറിയിച്ചു. സ്വർഗ്ഗ പ്രവേശനത്തിനു പാപത്തിന്റെ നിഴൽപോലും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ദൈവമാതാവിനാൽ സ്വീകൃതയായെങ്കിലും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തു കിടക്കേണ്ടിവന്നത് എന്ന് അവൾ പുണ്യവതിയെ അറിയിച്ചു. ഈ വസ്തുത അറിഞ്ഞ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. തൽഫലമായി, വൃദ്ധയുടെ ആത്മാവ് സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തയായി.

രണ്ട്

ഒരു താപസൻ സർവ്വാഗം വ്രണപ്പെട്ട് രോഗിയായിക്കഴിഞ്ഞു. കഠിനവേദന സഹിക്കവയ്യാതെ അയാൾ, തന്നെ എത്രയും വേഗം മൃത്യുവിനിരയാക്കി ഈലോകത്തുനിന്നു യാത്രയാക്കണമേ എന്ന് സർവ്വേശ്വരനോടപേക്ഷിച്ചു. അന്നുതന്നെ അയാളുടെ കാവൽമാലാഖ വന്ന് അയാളോടു പറഞ്ഞു:

ഒന്നുകിൽ നീ വളരെ നാൾ ഭൂമിയിൽ രോഗിയായി പീഡ സഹിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു ദിവസം ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തു കഴിയണം.

ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തു മൂന്നു ദിവസം കിടക്കുന്നതാണ് തനിക്കിഷ്ടമെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. ഉടനേ അയാൾ മരിച്ചു. അഗ്നിനിറഞ്ഞ വിലങ്ങിടത്തിൽ ആത്മാവു വീണു. അന്നു രാത്രി മാലാഖാ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്ത് അയാളെ കാണാൻ ചെന്നു. അഗ്നിയിൽ വെത്തുരുകിയ ആ ആത്മാവ് കാവൽദൂതനോടു പറഞ്ഞു:

മൂന്നു ദിവസം എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് എത്രയോ കാലമായി താങ്കൾ എന്നെ ഇവിടെ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനിയും മൂന്നു ദിനമായിട്ടില്ലെന്നോ?

മാലാഖ പറഞ്ഞു:

അഗ്നിയുടെ തീവ്രതകൊണ്ട് താങ്കൾക്ക് കാലദൈർഘ്യം തോന്നുന്നതാണ്; മരിച്ചിട്ട് ഒരു ദിവസം പോലും തികഞ്ഞിട്ടില്ല. മൃതദേഹം സംസ്കരിക്കപ്പെടാതെ കട്ടിലിൽത്തന്നെ കിടക്കുന്നു.

ആത്മാവ് കാവൽദൂതനോടു കേണുപറഞ്ഞു:

എന്നെ ഭൂമിയിലേയ്ക്കയയ്ക്കുക. എത്രകാലം വേണമെങ്കിലും ഞാൻ ലോകസഹജമായ പീഡകൾ സഹിച്ചുകൊള്ളാം.

ദൈവാനുമതിയോടെ ആ ആത്മാവിനെ മൃതശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു മാലാഖ ജീവൻകൊടുത്തു. പുനർജീവൻ ലഭിച്ച ആ മനുഷ്യൻ തനിക്കു സംഭവിച്ചതെല്ലാം ബന്ധുമിത്രാദികളെ തന്മയതന്തോടെ അറിയിക്കുന്നു.

മുൻ

ഇലിയോന്നെനുള്ള രാജ്യത്തിലെ രാജാവായിരുന്ന ജൂവാനി മരിക്കുന്നു. അയാൾക്കുവേണ്ടി രാജ്ഞി പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, ഉപവാസം എന്നിവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തു അവർണ്ണനീയമായ വേദന അനുഭവിക്കുന്ന ഭർത്താവിനെ അവൾ കണ്ടു. തനിക്കുവേണ്ടി ഇനിയും കൂടുതലായി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് അവളോട് അയാൾ അപേക്ഷിച്ചു. അതനുസരിച്ച് കൂടുതലായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നാല്പതു ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ആ ആത്മാവ് മോക്ഷപ്രാപ്തനാകുന്നത് രാജ്ഞി കാണുകയും ചെയ്തു.

നാല്

സ്നേഹിതന്മാരായ രണ്ടു സന്യാസിമാരിൽ ഒരാൾ മരണമടയുന്നു. മൃത്യു പുകിയവനുവേണ്ടി രണ്ടാമൻ പുജയണച്ചതിനുശേഷം ധ്യാനിക്കുന്ന വേളയിൽ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തുനിന്ന് മോക്ഷപ്രാപ്തനായ സ്നേഹിതൻ കാണപ്പെട്ടു തന്റെ ദുരിതം വിവരിച്ചു. ചുരുങ്ങിയ സമയമെങ്കിലും താൻ അനുഭവിച്ച വേദന ആയിരം നാളുകൾ എന്നപോലെ തീവ്രതരമായിരുന്നു എന്നാണ് അയാൾക്കു പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നത്.

അഞ്ച്

ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുമായിരുന്ന ഒരു വിശുദ്ധയായിരുന്നു മോനിക്കാ. അവരുടെ പിതാവ് മരിച്ചു. ഒരു ദിവസം സ്വപിതാവ് കാണപ്പെട്ട് അവളോടു പറഞ്ഞു:

നീ മറ്റുള്ള ആത്മാക്കൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥരാവുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തുകൊണ്ട് എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല?

മോനിക്കാ പറഞ്ഞു:

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

അങ്ങു മരിച്ചയുടൻതന്നെ ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ ജാഗ്രത പാലിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽ എത്തിയാലുടനെ അങ്ങയുടെ കാര്യം ഞാൻ വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു.

പിതാവ് അവരോടു പറഞ്ഞു:

നീ പറഞ്ഞതു സത്യംതന്നെ. ജീവിതകാലത്ത് ഞാൻ ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലത്തെ ആത്മാക്കളെ സ്മരിച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചത്.

മോനിക്കാ അയാൾക്കുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. തൽഫലമായി അയാളുടെ ദേഹി മോക്ഷപ്രാപ്തമായി.

ആറ്

ഒരു രോഗിയുടെ വീട്ടിൽ പുണ്യപുരുഷനായ ഒരു വൈദികൻ അന്ത്യ ശുശ്രൂഷക്കായി എത്തുന്നു. വഴിയിൽവെച്ച് ആരുടെയോ സംസാരം കേൾക്കുന്നു:

ജീവിതകാലത്തു നമ്മെ സഹായിച്ചയാൾ മരണത്തിന്റെ വക്കിൽ കിടക്കുന്നു. ഉടനെ നമുക്കു പോയി സഹായിക്കാം...

ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കളായിരുന്നു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞത്. രോഗിയുടെ മരണസമയത്ത് വളരെയധികം ആളുകൾ വെണ്മയുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു നിൽക്കുന്നതും കോപവെറിയും നിരാശതയും പൂണ്ട പിശാചുക്കൾ അകലെ നിൽക്കുന്നതും ആ വൈദികൻ കണ്ടു.

ഏഴ്

ഉത്തമനായ ഒരു ക്രൈസ്തവനും അയാളുടെ പത്നിയും സന്തോഷ സമേതം ജീവിക്കുകയായിരുന്നു. അയാളുടെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പലപ്പോഴും കൂടപ്പിറപ്പെന്നപോലെ വീടു സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. ആ സ്നേഹിതന്റെ മനസ്സിൽ ദുഷ്ടവിചാരം കടന്നുകൂടി. പതിവ്രതയായ ആ സ്ത്രീയെ കാമുകിയാക്കുവാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും അവൾ അയാൾക്കു വശംവദയായില്ല. ആ സ്ത്രീ ഭർതൃസ്നേഹത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു.

ഭർത്താവിന് പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യവശാൽ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചു സംശയം ഉണ്ടായി. അടിക്കടി ആ സംശയം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. തന്റെ ഭാര്യ പതിവ്രതയോ എന്നു പരീക്ഷിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച് ആ മനുഷ്യൻ കോട്ടയ്ക്കു വെളിയിലുള്ള ഒരു ഭവനത്തിൽ ഭാര്യയോടുകൂടി താമസിച്ചു. ഒരു ദിവസം അവളെക്കൊണ്ടു നിർബന്ധിച്ച് ഒരു കത്ത് എഴുതിച്ചു. ആ കത്ത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:

എന്റെ ഭർത്താവ് ഇന്ന് മറ്റൊരു ഗൃഹത്തിൽ പോയിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നു രാത്രി എന്റെ വീട്ടിൽ വരണം. വീടിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ചാരി വച്ചിരിക്കുന്ന ഗോവണിവഴി അകത്തു കടക്കാം. നമുക്ക് ഒരുമിച്ചു ചേരാം.

ഈ കത്ത് അയാൾ ഒരു പരിചാരകൻ വഴി സ്നേഹിതന്റെ പക്കലെത്തിച്ചു. അയാൾ കത്തു വാങ്ങി. കത്തു കൊടുത്തയച്ച ഗൃഹസ്ഥൻ വെർഗവും തോക്കും ഒരുക്കി അയാളുടെ വരവും നോക്കി ഒളിച്ചിരുന്നു.

തെറ്റുചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ച സ്നേഹിതൻ കത്തുകിട്ടിയതനുസരിച്ച് സന്ധ്യയായപ്പോൾ അശാരൂഢനായി ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടു. രാജനീതി മൂലം തുക്കുമരത്തിൽ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രേതം അയാൾ വഴിയിൽവെച്ചു കണ്ടുമുട്ടി. കുറ്റക്കാരനെങ്കിലും ഈ മരിച്ച മനുഷ്യനുവേണ്ടി അല്പം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു നല്ലതാണല്ലോ എന്നുറച്ചു. അയാളുടെ പാപശുദ്ധിക്കായി പരിശുദ്ധ കന്യകയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ആ മനുഷ്യൻ വീണ്ടും അശ്വമേനി സ്ത്രീമോഹം നിറവേറ്റുവാൻ യാത്ര തുടങ്ങവേ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ തുക്കുമരത്തിലെ പ്രേതമാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലായി:

താങ്കൾ ആ വീട്ടിലേക്കു പോകരുത്, അപകടം ഉണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞ പ്രേതത്തെ കെട്ടുകളഴിച്ച് അയാൾ വിമുക്തനാക്കി. സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ എന്റെ കൂടെ വരു എന്നു പ്രേതം പറഞ്ഞു. അവർ യാത്രയായി. ഏണി ചാരിവെച്ചിട്ടുള്ള വീടിന്റെ അടുത്തെത്തി:

നിന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ച് എനിക്കു തരുമെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞ കാര്യം തെളിയിച്ചുതരാമെന്ന് പ്രേതം അയാളോടു പറഞ്ഞു. അയാൾ അതനുസരിച്ചു.

അയാളുടെ വസ്ത്രം ധരിച്ചശേഷം പ്രേതം, വീടിന്റെ ഭിത്തിയിൽ ചാരിവെച്ചിരുന്ന ഗോവണിയിലൂടെ കയറി മുകളിലെത്തി. പെട്ടെന്ന് അയാൾ തുണ്ടംതുണ്ടമായി അരിയപ്പെട്ട് താഴെ വീണു. ഇതുകണ്ട് ആദ്യ മനുഷ്യൻ ഭയന്നുവിറച്ചു. മുറിഞ്ഞുവീണ ശരീരഭാഗങ്ങൾ വീണ്ടും കൂടിച്ചേർന്ന പ്രേതം ആ മനുഷ്യനോടു പറഞ്ഞു:

നിന്റെ പാപത്തിന്റെ ദുഷ്ഫലം എന്താകുമായിരുന്നുവെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായല്ലോ. ദൈവമാതാവീനോട് ശുദ്ധീകരണാത്മാവായ എനിക്കു വേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അപകടത്തിൽനിന്ന് തൽക്കാലം രക്ഷപ്പെട്ടു. ഇനിമേൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.

പ്രേതം പറഞ്ഞു.

ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം കണ്ട ആ മനുഷ്യൻ ലോകം മുഴുവനും ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു പരിശുദ്ധ ജീവിതം നയിച്ചു.

എട്ട്

ധനികനൊരാൾ മരിക്കവേ, തന്റെ പുത്രനെ വിളിച്ച് അവനോടു പറഞ്ഞു:

എന്റെ ആത്മാനുകൂലാർത്ഥം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി എന്റെ കൃതിരയെ വൈദികർക്കു ദാനം ചെയ്യണം.

സമയമാംഠമത്തിൽ ഞാൻ...

അയാളുടെ നിർദ്ദേശം പുത്രൻ വളരെക്കാലത്തേക്കു നിറവേറ്റാതിരുന്നു. അതിനാൽ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടായി. പിന്നീട് അവൻ അതു പാലിച്ചു. അതോടെ അയാൾ പീഡയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു.

ഒമ്പത്

ഒരു സന്യാസാശ്രമത്തിലെ പ്രൊക്കുദോർ (സാമ്പത്തിക കാര്യദർശി) അറുപിശുക്കനായിരുന്നു. എങ്ങനെയും ആശ്രമത്തിനു മുതൽക്കൂട്ടുന്നതിലായിരുന്നു ആ സന്യാസിയുടെ ശ്രദ്ധ മുഴുവനും. ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്യാസി ആശ്രമത്തിൽ മരിക്കയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ ഒരു മാസത്തെ ചിലവിനുള്ള വസ്തുക്കൾ പാവപ്പെട്ടവർക്കു ദാനം ചെയ്യണമെന്ന് അവിടെ നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. ആയിടെ ഉണ്ടായ വസന്ത മൂലം നിരവധി സന്യാസിമാർ മരണമടഞ്ഞു. എന്നാൽ പിശുക്കനായ പ്രൊക്കുദോർ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ധർമ്മാനുഷ്ഠാനം നടത്താതെ പണം ആശ്രമത്തിനു മുതൽക്കൂട്ടിവച്ചു.

പ്രൊക്കുദോർ ഒരു ദിവസം രാത്രി തന്റെ ശയനമുറിയിലേക്കു പോകുന്ന സമയം കോൺഫറൻസു ഹാളിൽ ഇരുന്ന് ആരൊക്കെയോ സംസാരിക്കുന്നതു കണ്ടു അയാൾ വിളക്കുമായി അടുത്തെത്തി സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അവിടെ മുൻപുണ്ടായിരുന്നവരും മരിച്ചവരുമായ സന്യാസിമാർ തന്നെയായിരുന്നു അവർ. അവർ അയാളെ സമീപിച്ചു:

താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ദാനധർമ്മങ്ങൾ മുടക്കിയതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തു കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുകയാണ്. നാലുദിനങ്ങൾക്കുശേഷം താങ്കൾക്കും ഈ ഗതി കേടു വന്നുചേരും. അതിന്റെ അച്ചാരമായി ഇതാ ഇത്രയും ഇപ്പോൾ പിടിച്ചോളൂ എന്നു പറഞ്ഞ് അയാളെ അവർ മർദ്ദിച്ചുവശനാക്കി.

പിറ്റേദിവസം ശ്രേഷ്ഠനും സഹസന്യാസിമാരും വന്നപ്പോൾ അർദ്ധപ്രാണനായി കിടക്കുന്ന പ്രൊക്കുദോരെ കണ്ടു. കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കിയ അവർ വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു ദാനധർമ്മങ്ങൾ തികച്ചു. ആത്മാക്കൾ അറിയിച്ചതുപോലെ നാലുദിവസത്തിനുശേഷം മരിച്ച പ്രൊക്കുദോർ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്ത് ചെന്നുചേർന്നു. മറ്റു സന്യാസിമാർ മോക്ഷപ്രാപ്തരായശേഷം ഇയാളും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലമോചിതനായി.

പത്ത്

വലിയ ഒരു നഗരത്തിലെ പ്രഭു മനോഹരമായ ഒരു മാളിക തീർത്തു. അയാളുടെ മരണശേഷം ആ മാളികയിൽ പുത്രന്മാർക്കു പാർക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാത്രിയിൽ ഘോരസ്വരങ്ങളും തീയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാവരും ആ സ്ഥലം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഭക്തനായ ഒരു ക്രൈസ്തവൻ ഈ സ്ഥലം വാങ്ങി. പഴയ അനുഭവങ്ങൾ അവിടെ

തുടർന്നു. അടുത്തുള്ള സന്യാസാശ്രമത്തിലെ മണിയൊച്ച കേട്ടപ്പോൾ ഭീകരശബ്ദം നിൽക്കുന്നതും ഒരു കബർ മാഞ്ഞുപോകുന്നതും പുതിയ ഉടമസ്ഥൻ കണ്ടു. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ ആത്മാവിനെ മോചിപ്പിച്ചാൽ പ്രശ്നം അവസാനിക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കിയ വീട്ടുടമസ്ഥൻ വേണ്ടത്ര ദാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു. അതോടെ മാളിക വാസയോഗ്യമായി.

ശുചീകരണസ്ഥലത്ത് കഷ്ടപ്പെടുന്ന ആത്മാക്കൾ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വിജയസഭയും ഭൂമിയിലെ സമരസഭയും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തെ സഹനസഭയും ഉൾച്ചേരുന്നതാണ് ആകമാനസഭയെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു പുണ്യവാന്മാരുടെ ഒരുമ്പാട് എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ പരാമർശിതമാണ്.

കവി, താൻ വായിച്ചതും അറിഞ്ഞതുമായ സംഭവങ്ങളും കഥകളും തന്റെ പ്രതിപാദ്യവിശകലനത്തിനായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. അവശർക്കും അശരണർക്കും നന്മ ചെയ്യുവാൻ ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അത് ഓരോ ക്രൈസ്തവന്റെയും അവശ്യധർമ്മമാണെന്നും വേദവാക്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിക്കുന്നു. പരസ്പരസഹായം സഭാംഗങ്ങളുടെ ഒഴിച്ചുനിറുത്താൻ നവാത്ത കടമയാണെങ്കിൽ ഏറ്റവുമധികം നമ്മുടെ സഹായവും സഹതാപവും അർഹിക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണാത്മാക്കളെ സഹായിക്കാൻ ഏവരും തൽപ്പരരാകണമെന്ന് വ്യംഗ്യമായും വാച്യമായും കവി ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് ഈ കാവ്യകൃതിയിൽ.

രണ്ട്

വിശ്വാസം സ്നേഹത്തിലധിഷ്ഠിതം

റവ. സിസ്റ്റർ ഡോ. സോഫി റോസ് സി.എം.സി.

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിലുള്ള വിശ്വാസമാണ്. ഈ വിശ്വാസം സാരാംശപരമായി ലോകജീവിതത്തിനപ്പുറമുള്ള ഒരു ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശ പകരുന്നതാണ്. നിത്യജീവിതത്തിലുള്ള പ്രത്യാശയില്ലാത്ത ജീവിതം ക്രൈസ്തവ ജീവിതമെന്ന പേരിനുതന്നെ അർഹമല്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വ്യർത്ഥമാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗവും വ്യർത്ഥം എന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി വിശുദ്ധ പൗലോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിലും നിത്യമായ ജീവിതത്തിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു (ശ്ലീഹന്മാരുടെ വിശ്വാസപ്രമാണം) എന്നും ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പും നിത്യമായ ജീവിതവും ഏറ്റു പറയുന്നു (നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം) എന്നുമാണല്ലോ നാം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഗുണമേന്മ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുതന്നെ അടിസ്ഥാനമായി കാണാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ് ഉത്ഥാനത്തിലും നിത്യജീവിതത്തിലുമുള്ള വിശ്വാസം. ഈ ലോകജീവിതത്തിൽ മാത്രം ഈശോ മിശിഹായിൽ പ്രത്യാശവെച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് നാമെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾ മനുഷ്യരേയുംകാൾ നാം ഹതഭാഗ്യരാണ് (1കോറി.15:19) എന്ന വിശുദ്ധ പൗലോസിന്റെ വാക്കുകൾ നശ്വരമായ അപ്പത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം അദ്ധ്വാനിക്കാതെ മനുഷ്യപുത്രൻ നൽകുന്ന അനശ്വരമായ അപ്പത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കാൻ (യോഹ 6:27) നമ്മെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന മിശിഹായുടെ വാക്കുകളുടെ മറ്റൊരു രൂപമാണ്. മനുഷ്യജന്മത്തിനും ജീവിതത്തിനും ചിരസ്ഥായിയായ അർത്ഥവും മൂല്യവും ലഭിക്കുന്നത് നശ്വരമായ ഈ ലോകത്തിനപ്പുറമുള്ള അനശ്വരതയെ ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. ഇപ്രകാരം ഈ ലോകത്തിനും അതിന്റെ മോഹങ്ങൾക്കും അടിമപ്പെടാതെ സ്വർഗ്ഗീയമായവയെ ലക്ഷ്യംവെച്ചു ജീവിക്കുവാനുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ വിളിയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയും

അപ്രകാരം ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചന്റെ *മരണവീട്ടിൽ പാടുവാനുള്ള പാഠ* എന്ന കൃതി.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യാശനല്കുന്നതോടൊപ്പം പൂർണ്ണമായും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാതെ ഒരു ആത്മാവിനും ദൈവദർശനം പ്രാപിക്കാൻ സാധ്യമല്ലായെന്നും മരണംമൂലം ഈ ലോകം വിട്ടുപോയ ആത്മാക്കൾക്ക് സ്വയമേവ ഇതു സാധ്യമല്ലാത്തതിനാലും ശുദ്ധീകരണത്തിനുവിധേയരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾക്കു പാപത്തിനു പരിഹാരം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ലാത്തതിനാലും അവർക്കുവേണ്ടി ബലികളും പ്രാർത്ഥനകളും പാപപരിഹാരകൃത്യങ്ങളും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുകയാണ് ഈ കൃതിയിലൂടെ ഗ്രന്ഥകർത്താവ്. പ്രതീക്ഷയുടേയും ദൈവനീതിയുടേയും കാര്യത്തിന്റെയും അനുരണനങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ ഉടനീളം കാണാം.

ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം കരുതിവെയ്ക്കരുത്. തുരുമ്പും കീടങ്ങളും അതു നശിപ്പിക്കും. കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കും. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി നിക്ഷേപങ്ങൾ കരുതിവെയ്ക്കുവിൻ. (മത്താ 6:19)

ദൈവത്തേയും മാമോനയേയും ഒന്നിച്ചു സേവിക്കുവാൻ ആർക്കും ദരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. (മത്താ 6:24)

ഭോഷാ ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ആത്മാവിനെ നിന്നിൽനിന്ന് ആവശ്യപ്പെടും അപ്പോൾ നീ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നവ ആരുടോകും? ഇതു പോലെയാണ് ദൈവസന്നിധിയാൽ സമ്പന്നനാകാതെ തനിക്കുവേണ്ടി സമ്പത്തു ശേഖരിക്കുന്നവനും. (ലൂക്കാ 12: 20-21)

ഒരുവൻ ലോകം മുഴുവൻ നേടിയാലും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ അവന് എന്തു പ്രയോജനം? (മത്താ 16:26)

എന്നിങ്ങനെയുള്ള കർത്താവിന്റെ ത്യവചനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ് മേല്പറഞ്ഞ സത്യത്തിലേയ്ക്കു അദ്ദേഹം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സത്യത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ടതും, തിരുവചനങ്ങളിലും സഭാ പ്രബോധനങ്ങളിലും അധിഷ്ഠിതവും, ഈ ലോകത്തിൽ, ഈ ലോകത്തിന്റേതല്ലാതെ ജീവിക്കുവാൻ, ഉന്നതത്തിലുള്ളവയെ ലക്ഷ്യം വെച്ചു ജീവിക്കുവാൻ, പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നല്കുന്നതുമായ സാരോപദേശകഥകളുടെ സമാഹാരമാണ് ഈ കൃതി. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിവാക്കാൻ ഉപമകളിലൂടെ സംസാരിച്ച യേശുവിനെപ്പോലെ

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

നിത്യജീവിതത്തിനായി സമ്പാദ്യങ്ങൾ കൂട്ടേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന്, ദൈവത്തിന്റെ രാജ്യവും അവിടുത്തെ നീതിയും അന്വേഷിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് ഈ കൃതി നമുക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നു.

ഈ ലോകത്തിന്റെ മായകളിൽ കണ്ണും നട്ട് ഭൂമിയിൽ സർവ്വ സൗഭാഗ്യവും കണ്ടെത്താൻ ദൈവത്തെ മറന്ന് പണത്തിന്റെ, പ്രതാപത്തിന്റെ, സ്ഥാനമാനങ്ങളുടെ, സമ്പത്തിന്റെ, ജഡികസുഖങ്ങളുടെ, കീർത്തിയുടെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുന്ന മനുഷ്യന്റെ മുന്തിലൈ പ്രവാചകശബ്ദമാണ് ചാവറയച്ചന്റേത്. ഒരു കവിഹൃദയത്തിന്റെ ഭാവനയും ഒരു ആത്മീയ മനുഷ്യന്റെ ദർശനവും, പ്രവാചകന്റെ ധീരതയും ഒരു സഭാ സ്നേഹിയുടെ ആത്മരക്ഷാതീക്ഷ്ണതയും മിശിഹാ ചോരചിന്തിരക്ഷിച്ച ഒരു ആത്മാവു പോലും നശിച്ചുപോകരുതെന്ന ഒരു ക്രിസ്തുസ്നേഹിതന്റെ ആഗ്രഹവും സഹോദരസ്നേഹവും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഈ കൃതി ഇരുതലവാളിന്റെ ശക്തിയോടെ മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അന്തരാളങ്ങളിലേയ്ക്ക് ആഴ്ന്നിറങ്ങാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

ധനവാന്റെയും ലാസറിന്റെയും ഉപമയിൽ ധനവാൻ പറയുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നു: ...മരിച്ചവരിൽ ഒരുവൻ ചെന്ന് (സ്വന്തക്കാരോട്) പറഞ്ഞാൽ അവർ അനുതപിക്കും (ലൂക്കാ 16:30). കാരണം, അതു മനുഷ്യന്റെ വികാരവിചാരപ്രവർത്തികളെ കൂടുതൽ പെട്ടെന്ന് സ്പർശിക്കും. ഈ അവബോധത്തിൽനിന്ന് ഒരു നല്ല മനുഷോസ്ത്രജ്ഞന്റെ പാടവത്തോടെ ഒരു കലാകാരന്റെ വൈഭവത്തോടെ, സജീവ കഥാപാത്രങ്ങളെ നിരത്തി കാലാതീതമായ സന്ദേശങ്ങൾ, എക്കാലത്തും പ്രസക്തമാകുംവിധം അവതരിപ്പിക്കുന്ന പ്രതിഭാശാലിയാണ് ചാവറയച്ചൻ. അതിനുള്ള ഉത്തമതെളിവാണു പാഠനയുടെ തുടക്കത്തിലേ അദ്ദേഹം നല്കുന്ന സംഭാഷണശൈലിയിലുള്ള വിവരണം.

ഒരു സ്വാഭാവികമനുഷ്യന്റെ സ്നേഹിതർ ആരാണ്? അവർക്ക് എത്ര നാൾ, എങ്ങനെ ആ വ്യക്തിയെ സഹായിക്കാനാവും എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് ചാവറയച്ചൻ ആദ്യം പറയുന്ന സാരോപദേശകഥയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സ്നേഹിതരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല, പരലോകത്തിലും നമുക്കു തുണയായുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും പ്രയോജനവും വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ് ഈ സാരോപദേശകഥ.

തന്റെ മൃതശരീരം സന്ദർശിക്കാൻ വന്ന സുഹൃത്തുക്കളോട് മൃതനായവൻതന്നെ പറയുന്നതുപോലെയാണ് ആവിഷ്കാരം. ജീവിതകാലത്തു താൻ സ്നേഹിച്ച നാലു സ്നേഹിതർ. ഓരോരുത്തരോടുമുള്ള സ്നേഹത്തിലും ആദരവിലും അവരോടുള്ള സമർപ്പണത്തിലും

ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളുണ്ട്. മരണത്തിനു വിധിക്കപ്പെട്ട വേളയിൽ സുഹൃത്തുക്കൾ ഓരോരുത്തരേയും സമീപിച്ചപ്പോൾ ലഭിച്ച പ്രതികരണം പ്രതീക്ഷകൾക്കു വിരുദ്ധമായിരുന്നു. ഏറ്റവുമധികം ചങ്ങാത്തം കൂടിയവരാരും തന്റെ കൂടെ നില്ക്കാനുണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ഓരോരോ കാരണം പറഞ്ഞ് അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ ഹൃദയഭേദകവുമായിത്തീർന്നു. നാലുപേരിൽത്തന്നെ ഏറ്റവും ഒടുവിലേത്തതും അത്ര കാര്യമായി പരിഗണിക്കാതെയിരുന്നതുമായ സുഹൃത്തുമാത്രമാണ് തന്റെ ആവശ്യനേരത്ത് സഹായഹസ്തവുമായി എത്തിച്ചേർന്നത്. ആപത്തുവേളയിൽ തുണയായി നില്ക്കുന്ന ഈ സുഹൃത്താണ് യഥാർത്ഥസുഹൃത്ത് എന്ന് സ്ഥാനുഭവത്തിലൂടെ പഠിച്ചത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് മുതനായവൻ ഒരു പാഠമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. കഥയുടെ അന്ത്യത്തിൽ സുഹൃത്തുക്കളൊരാണെന്നും അവരുടെ പ്രതികരണമെന്തെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുമുണ്ട്. അവർ *ലോകം*, *സ്വന്തജനം*, *സ്വശരീരം*, *പുണ്യം* എന്നിവയാണ്. ആദ്യത്തെ മൂന്നുപേർക്കും മരണത്തിന്റെ മുഖിൽ സഹായഹസ്തം നീട്ടാനാവില്ല. *പുണ്യം* എന്നു വിളിക്കുന്ന സുകൃതങ്ങൾ മാത്രമേ മരണാന്തരജീവിതത്തിനു ഉപകാരിയായി മാറുന്നുള്ളൂ. ഈ സത്യമാണ് ആദ്യമേതന്നെ അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കിയത്.

കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നാണ് മനുഷ്യന്റെ അന്ത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സത്യങ്ങൾ. അവ: *മരണം*, *വിധി*, *സ്വർഗ്ഗം*, *നരകം* എന്നിവയാണ്. സർവ്വമനുഷ്യരും മരണത്തിനുവിധേയരാകും. ഓരോരുത്തനും താന്താങ്ങളുള്ള പ്രവർത്തികൾക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം ലഭിക്കേണ്ടതിന്, സ്വജീവനിൽ പങ്കു ചേർത്ത് സൃഷ്ടിച്ചവനും മരണത്തിനുവിധേയമാക്കിയവനുമായ ദൈവം അവനെ നീതിയോടെ വിധിക്കും. വിധിയുടെ ഫലം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് വിധിക്കുന്നവനേക്കാൾ ഉപരി വിധിക്കപ്പെടുന്നവന്റെ പ്രവർത്തികൾ തന്നെയാണ്. വിധികർത്താവ് അതു പ്രഖ്യാപിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്തെന്നാൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് വിധികർത്താവായവൻ മുഖിനാലെ തന്നെ മനുഷ്യനു വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സൽപ്രവർത്തികൾ ചെയ്തവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കും അല്ലാത്തവർ നിത്യശിക്ഷയായ നരകത്തിലേയ്ക്കും പോകും. അതിനാൽ സൽപ്രവർത്തികൾ ചെയ്ത് ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയിൽ പങ്കുചേരാനുള്ള ആഹ്വാനവും മേല്പറഞ്ഞ കഥയിൽ അന്തർലീനമാണ്.

പാതയിലെ വിവരണങ്ങളിൽ വളരെയേറെ സ്ഥലം അദ്ദേഹം മാറ്റിവയ്ക്കുന്നത് ശുദ്ധീകരണമാക്കുകയല്ല വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും പരിഹാരമനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ്. ദൈവം നീതിമാനായ വിധികർത്താവായി

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

രിക്കുന്നതോടൊപ്പം കരുണയുള്ളവനുമാണ്. തന്റെ സൃഷ്ടികൾ നശിച്ചുപോകണമെന്ന് അവിടുനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അനുതപിച്ചു തന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് പിന്തിരിയണമെന്നാണ് അവിടുന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ജീവിതകാലത്ത് സത്പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തും, കൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ചും, അനുതപിച്ചും പാപപരിഹാരം ചെയ്തും വിശുദ്ധീകരണം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടാത്ത ആത്മാക്കളെ മരണശേഷം എങ്ങനെയും വിശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശുദ്ധീകരണ(സ്ഥലം)ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രതിപാദനത്തിലൂടെ സഭയുടെ മറ്റൊരു പരമ്പരാഗതമായ വിശ്വാസത്തെ ചാവറയച്ചൻ വ്യക്തമാക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, ഇവിടെ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്: സ്വന്ത ആത്മവിശുദ്ധീകരണത്തിനായി പരിഹാരം ചെയ്യാൻ ആത്മാവിനു സ്വയം സാധ്യമല്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കാണ് അവർക്കായ് പരിഹാരം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്. സഹോദരസന്ദേഹത്തിന്റെ ഉദാത്തപ്രവർത്തികളായിട്ടാണ് ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകളേയും പരിഹാരപ്രവർത്തികളേയും അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഭൂമിയിലായിരിക്കുന്നവർക്ക് സ്വന്തആത്മത്തിനും മറ്റുള്ളവരുടെ ആത്മത്തിനും ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്കും വേണ്ടി സൽകൃത്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും പരിഹാരപ്രവർത്തികളും ബലിയർപ്പണങ്ങളുമൊക്കെ നടത്താം. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്ക് സ്വന്തം കാര്യത്തിലൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെങ്കിലും ഭൂമിയിലായിരിക്കുന്നവരെ തങ്ങളുടെ സഹനം വഴി സഹായിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയും. സഹനസഭ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തേയും സമരസഭ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഭൗമികസഭയിലേയും അംഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെയും കൂട്ടായ്മയുടേയും ആവശ്യകതയും അതിനുള്ള സാധ്യതയുമാണ് ഇതുവഴി വെളിവാകുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയമഹത്വത്തിൽ ദൈവത്തോട് ഒന്നുചേർന്നിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധരുടെ - വിജയസഭ - സുകൃതങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും ഇരുകൂട്ടർക്കും ആശ്വാസദായകമാണ്. ഈ പറഞ്ഞവയെല്ലാം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് ചാവറയച്ചന്റെ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന മറ്റൊരു ബോധ്യത്തിലേയ്ക്കാണ്: *പുണ്യവാന്മാരുടെ ഐക്യം* എന്നു കത്തോലിക്കാസഭ വിശ്വസിച്ചു ഏറ്റുപറയുന്ന സത്യത്തിലേയ്ക്ക്.

ദൈവശാസ്ത്രപരമായി വളരെ ആഴമുള്ള ഒരു ദർശനമാണിത്. സഭ എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ അനാദിയിലേയുള്ള രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയ ദൈവികരഹസ്യമാണ്. ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് എല്ലാമനുഷ്യരും യേശുവിൽ ഒന്നാക്കപ്പെടണമെന്നും അവിടുനിൽ ഏകശരീരമായി തീരണമെന്നുമാണ് ദൈവത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. പാപംവഴി അധഃപതിച്ച മനുഷ്യവംശത്തെ കുരിശിലെ തന്റെ മരണംവഴി രക്ഷിച്ചു

യേശു എല്ലാവരേയും തന്നോട് ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും പിതാവിനോട് അനുരഞ്ജനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മിശിഹായിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പിതാവുമായി ഐക്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യകുലം അവിടുനിൽ ഏകശരീരമായിത്തീർന്നപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയമഹത്വം ചൂടിയ വിജയസഭാംഗങ്ങളായ സ്വർഗ്ഗവാസികളും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സഹനസഭാംഗങ്ങളും ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗീയജനുസലേമിലേയ്ക്ക് യാത്രചെയ്യുന്ന സമരസഭാംഗങ്ങളും മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിലെ അംഗങ്ങളാണെന്നതാണ് അഥവാ ഒരേ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളാണെന്ന വസ്തുതയാണ് ഇതുവഴി വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നത്. വിശുദ്ധരും വിശുദ്ധരാകാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ഈ മൂന്നു സഭയിലെ അംഗങ്ങളുടെയും കൂട്ടായ്മയെയാണ് *പുണ്യവാന്മാരുടെ ഐക്യം* എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. *എല്ലാ മനുഷ്യരും രക്ഷ പ്രാപിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ* രക്ഷാപദ്ധതിപ്രകാരം മിശിഹായുടെ രക്തത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും സ്വർഗ്ഗീയമഹത്വത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടവരും മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളുമായവരാണവർ. അതിനാൽ ശരീരത്തിലെ വേദനിക്കുന്ന അവയവത്തെ സ്നേഹിക്കുക ശുശ്രൂഷിക്കുക, പരിഹാരമനുഷ്ഠിക്കുക എന്നത് മറ്റ് അംഗങ്ങളുടെ ചുമതലയാണ്. കൂട്ടായ്മയുടെ, ഐക്യത്തിന്റെ ഈ ദർശനമാണ് ചാവറയച്ചൻ ഇതുവഴി നമുക്കു നല്കുന്ന പാഠം.

രക്ഷ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണ്. അത് മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തിയുടെ ഫലമല്ല. വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കാണ് രക്ഷ ലഭിക്കുന്നത്. എന്നുവരികിലും വിശ്വാസമെന്നത് പ്രവർത്തിയിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടേണ്ട കാര്യമാണ്. അപ്പോഴാണ് ദാനമായ രക്ഷയെ സ്വീകരിക്കാൻ മനുഷ്യനു സാധിക്കുന്നത്. വിശ്വാസം പ്രവർത്തിപരമായ സ്നേഹത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണ് സഭാഗാത്രത്തിലെ ഇതര അവയവങ്ങൾക്കായി ചെയ്യുന്ന ഓരോ ശുശ്രൂഷയും. അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പൊതുസുസ്ഥിതിക്കായ് അവയവങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ഒരോ വ്യക്തിയും അനുവർത്തിക്കേണ്ട കടമയാണ്. *എന്റെ ഏറ്റവും എളിയ ഈ സഹോദരൻമാരിൽ ഒരാൾ നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തുകൊടുത്തപ്പോൾ എനിക്കുതന്നെയാണ് ചെയ്തു തന്നത്* (മത്താ 25:40) എന്ന മിശിഹായുടെ വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും അതുതന്നെ. എന്തെന്നാൽ, ദൈവികവും മാനുഷികവുമായ ഘടകങ്ങൾ ഉള്ള യാഥാർത്ഥ്യമാണ് മിശിഹായുടെ ശരീരമായ സഭ. ദൈവികതലത്തിൽ രക്ഷ ദാനമായി നല്കപ്പെടുന്നു. മാനുഷികതലത്തിൽ അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ സഹകാരികളാവുക എന്നത് മനുഷ്യന്റെ കടമയുമാണ്. വിശ്വസിക്കുവാൻ ദൈവം മനുഷ്യനോടാവശ്യപ്പെടുന്നതുതന്നെ ദൈവഹിതത്തിനും ദൈവികനിയമങ്ങൾക്കും ദൈവമാവശ്യപ്പെടുന്ന എല്ലാറ്റിനും സ്വയം വിധേയപ്പെടാനും

സമയമാംരഥത്തിൽ ഞാൻ...

സമർപ്പിക്കുവാനും മനുഷ്യൻ സന്നദ്ധനാകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്. ഈ സന്നദ്ധത പ്രകടമാക്കേണ്ടത്, അബ്രാഹത്തെപ്പോലെ, പരിശുദ്ധ മറിയത്തെപ്പോലെ പ്രവർത്തിയിൽ അതു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണ്. വിശ്വാസം പ്രവർത്തിപരമായ സ്നേഹമായി മാറുമ്പോഴാണ് സ്നേഹം സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായിത്തീരുന്നത്. എന്തെന്നാൽ നിലനില്ക്കുന്നവ ഇവ മൂന്നുമാണ്: *വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം*. അവയിൽത്തന്നെ ഏറ്റവും സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായത് സ്നേഹമാണ്. ഈ സ്നേഹത്തിലാണ് വിശുദ്ധിയുടെ പൂർണ്ണത. അതു നേടാനാണ് ചാവറയച്ചൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതും.

ചുരുക്കത്തിൽ, *സ്നേഹത്തിൽ പ്രവർത്തനനിരതമായ വിശ്വാസം* സാക്ഷാത്ക്കരിക്കാനുള്ള പ്രായോഗികമായ ഒരു പദ്ധതിയാണ് *മരണവീട്ടിൽ പാടുവാനുള്ള പാനയിലൂടെ* ചാവറപിതാവ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. ദൈവവചനാധിഷ്ഠിതവും നിത്യസത്യങ്ങളെ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ രൂഢമൂലമാക്കുന്നതും വിശ്വാസത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉളവാക്കുന്നതുമായ ഈ കൃതി ലളിതവും സുന്ദരവും പ്രായോഗികവുമായ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ഒരു അമൂല്യഗ്രന്ഥമാണ്. ദൈവവചനത്തിനും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട നിത്യസത്യങ്ങൾക്കും മാറ്റമില്ലാത്തതുപോലെ അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും കാലഘട്ടങ്ങളെ ഉല്ലംഘിക്കുന്ന ഈടും ഇമ്പവുമുണ്ട്. ചാവറയച്ചന്റെ *മരണവീട്ടിൽ പാടുവാനുള്ള പാന* ഓരോ വിശ്വാസിയുടേയും സ്വർഗ്ഗോന്മുഖപ്രയാണത്തിനുള്ള വഴികാട്ടിയും പ്രചോദനവുമാണ്. അതേ, അതുതന്നെയാണ് ഈ കൃതിയുടെ മൂല്യവും, ആധികാരികതയും. ■

അനുബന്ധം ഒന്ന്

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ജീവിതരേഖ

- 1805 ഫെബ്രുവരി 10
ആലപ്പുഴയിലെ കൈനകരിയിൽ ജനിച്ചു.
- 1810
കൈനകരിയിൽ ആശാൻ കളരിയിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം.
- 1815
സെമിനാരിയിൽ വൈദികാർത്ഥി.
- 1829 നവംബർ 29
അർത്തുങ്കൽ പള്ളിയിൽ പൗരോഹിത്യ സ്വീകരണം
- 1830
പള്ളികളിൽ ഞായറാഴ്ച പ്രസംഗങ്ങളും അൽമായർക്കായുള്ള ധ്യാനങ്ങളും പ്രചാരത്തിലാക്കി.
- 1831 മെയ് 11
ഭാരതത്തിലെ ആദ്യത്തെ തദ്ദേശീയ സന്യാസസഭ (സി.എം.ഐ.) പാലയ്ക്കൽ തോമസ് മല്പാനോടും പോരൂക്കര തോമസ് മല്പാനോടുംമൊപ്പം സ്ഥാപിച്ചു. ആചാരങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യവും സംസ്കാരത്തിൽ ഭാരതീയവും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവവുമായ വിശ്വാസവഴിയാണ് ഈ കോൺഗ്രിഗേഷനു വേണ്ടി രൂപപ്പെടുത്തിയത്.
- 1833
സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ ആദ്യ പൊതുസെമിനാരി മാന്നാനത്ത് ആരംഭിക്കുവാൻ നേതൃത്വം നൽകി.

- 1833
കുരിശിന്റെ വഴി ഉപാസിച്ചു.
- 1846
മാന്നാനത്ത് അച്ചടിശാലയും പ്രസിദ്ധീകരണ കേന്ദ്രവും സ്ഥാപിച്ചു. സീറോ മലബാർ ധാരയിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു ധാര ആദ്യമായിരുന്നു. മലയാളത്തിലെ പ്രസാധനശൃംഖലയുടെ തുടക്കം ഇതിൽ നിന്നായിരുന്നു. ആ തുടർച്ചയിലാണ് പിന്നീട് നസ്രാണി ദീപിക എന്ന പേരിൽ പ്രതിവാരമായും ക്രമേണ ദീപിക എന്ന പേരിൽ പ്രതിദിനമായും മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ദിനപത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. ദീപിക ഇന്നും അഭംഗുരം പ്രസിദ്ധീകരണം തുടരുന്നു. കേരളത്തിലെ മാധ്യമധാരയുടെ പിതാവായാണ് ചാവറപിതാവ് അറിയപ്പെടുന്നത്. പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുകയും അവിടെനിന്നും ആളുകൾ പുസ്തകങ്ങൾ കൊണ്ടു പോയി വായിച്ചശേഷം മടക്കി കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്ന കേന്ദ്രങ്ങൾ ഇതിന്റെ തുടർച്ചയിൽ രൂപമെടുത്തു. കേരളത്തിലെ വായനശാലാ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടക്കം ഇതിൽ നിന്നായിരുന്നു. അച്ചടിശാലയോടനുബന്ധിച്ചു മുദ്രണവിദ്യയിലും ബയന്റിംഗിലും പരിശീലനം നൽകുവാൻ ആരംഭിച്ചു. പിന്നീട് ഈ പരിശീലനം സി.എം.സി. സന്യാസിനീ സഹോദരി മാരുടെ കീഴിൽ തയ്യൽകലകളിലേയ്ക്കും കൊന്ത നിർമ്മാണ വിദ്യയിലേയ്ക്കും കൂടി വ്യാപിപ്പിച്ചു. തൊഴിൽ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖല എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായി തീർന്ന പഠന പദ്ധതിയുടെ ആദ്യ പാദമായിരുന്നു ഇത്.
- 1846
ആദ്യത്തെ സംസ്കൃത സ്കൂൾ മാന്നാനത്ത് ആരംഭിച്ചു. വർണ്ണാ വർണ്ണ ഭേദമില്ലാതെ പ്രവേശനമനുവദിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ വിദ്യാദാനകേന്ദ്രം കൂടിയായി ഇത്.
- 1846
സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ആദ്യ പ്രിയർ ജനറാളായി.
- 1853
കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രഥമ വിശ്വാസ പരിശീലന കേന്ദ്രം മാന്നാനത്തു ആരംഭിച്ചു.
- 1855 ഡിസംബർ 8
ഇന്ത്യൻ ജനതയിൽ നിന്നും ആദ്യമായി ക്രൈസ്തവ സന്യാസ വ്രതാർപ്പണം ചെയ്ത വ്യക്തിയായി.
- 1855-56
പത്ത് ഇടയനാടകങ്ങൾ രചിച്ചു. Ecologueകളുടെ മാതൃകയിൽ എഴുതിയ ഈ ലഘു നാടകങ്ങൾ കുന്നമ്മാവു നൊവീഷ്യേറ്റിൽ

ആണ് ആദ്യമായവതരിപ്പിച്ചത്. ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനം തൊട്ട് പൂജാരാജാക്കന്മാരുടെ തിരുന്നാൾ വരെയുള്ള ദിനങ്ങളിൽ നൊവിഷ്യറ്റുകളിലും സെമിനാരികളിലും അവതരിപ്പിച്ചു പോന്ന ഈ നാടകങ്ങൾ മലയാള നാടകവഴിയിലെ ആദ്യ രചനകളും രംഗാവിഷ്കാരങ്ങളുമായി; ഒരുപക്ഷേ, ഇന്ത്യൻ ഭാഷാനാടകങ്ങളിൽത്തന്നെ ആദ്യ രചനകളായി.

- 1861
കേരള സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ വികാരി ജനറലായി.
- 1861
റോക്കോസ് ശീശ്മാ തരംഗത്തിൽ നിന്നും കേരള കത്തോലിക്കാ സഭയെ രക്ഷിച്ചു.
- 1862
മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ഖണ്ഡകാവ്യമായ അനസ്താസ്യയുടെ രക്തസാക്ഷ്യം എഴുതി.
- 1862
കേരള സുറിയാനി കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ആരാധനാക്രമങ്ങളെ നവീകരിച്ചു. വൈദികർക്കും അൽമായർക്കും ധ്യാനക്രമങ്ങൾ നിഷ്ഠപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സഭാ നവീകരണത്തിനു നേതൃത്വം നൽകി. പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും തിരുക്കുടുംബത്തോടും പരിശുദ്ധ മാതാവിനോടുമുള്ള പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥ ആരാധനകൾ സാർവ്വത്രികമാക്കി; ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തിയെ പ്രസരിപ്പിച്ചു.
- 1864
പള്ളിയ്ക്കൊരു പള്ളിക്കൂടം എന്ന പേരിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ നിർദ്ദേശോത്തരവു പുറപ്പെടുവിപ്പിച്ചു. ജാതിമത വർണ്ണവംശഭേദ പരിഗണന കൂടാതെ സർവ്വർക്കും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അവസരം നൽകുവാൻ പള്ളികളോടനുബന്ധിച്ചു പാഠശാലകൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഇതോടെയാണ്. പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം ഇതിലൂടെ യാഥാർത്ഥ്യമാവുകയും പൊതുസമൂഹ സൃഷ്ടിക്കു കേരളക്കരയിൽ അത് ഭൂമികയാവുകയും ചെയ്തു.
- 1865
ആർപ്പക്കരയ്ക്കടുത്തു തുരുത്തിമാലിൽകുന്നേൽ ദളിതർക്കായി ഒരു സ്കൂൾ തുടങ്ങുവാൻ നിർദ്ദേശം നൽകി. ഇതാദ്യമായി ട്രാവണം ഇന്ദ്രിയം രാജ്യത്ത് ഒരു സംരംഭ ശ്രമം.
- 1866 ഫെബ്രുവരി 13
നിഷ്പാദ്യക കർമ്മലീത്ത മൂന്നാംസഭ എന്ന പേരിൽ ആദ്യത്തെ

തദ്ദേശീയ സന്യാസിനീസമൂഹം ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയുടെ സഹായത്തോടെ സ്ഥാപിച്ചു. ആദ്യ സന്യാസിനികളിൽ രണ്ടു പേർ വിയവകളായിരുന്നു. വൈധവ്യം പാപമായി കരുതിയിരുന്ന ഒരു സമൂഹ പരിവൃത്തത്തോടു ചേർത്തുവേണം ഇതു കാണുവാൻ. കിരാതമെന്നു പിന്നീട് സംസ്കാരം വിശേഷിപ്പിച്ച സത്ത് ഉത്തരേന്ത്യയിൽ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന നാളുകളായിരുന്നു അത്. കേരള സമൂഹത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസവും തൊഴിൽ പരിശീലനവും നൽകി അവരെ പ്രബുദ്ധരും സ്വയംപര്യാപ്തമായി ശക്തിപ്പെടുത്തിയെടുക്കുന്നതിനുള്ള ആദ്യ പാദമായിരുന്നു ഈ സന്യാസിനീസഭാ സ്ഥാപനവും അനുബന്ധമായാരുണ്ടിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളും. നാലംഗങ്ങളുമായി ആരംഭിച്ച ഈ സന്യാസിനീസഭ പിന്നീട് സി.എം.സി., സിറ്റി.സി. എന്നീ പേരുകളിൽ സജീവമായ പ്രേഷിതസേവനം തുടരുന്നു.

- 1866
കേരളസഭയിൽ *നാല്പതുമണി* ആരാധന ആരംഭിച്ചു.
- 1868 ജനുവരി 2
കുന്നമ്മാവിൽ കേരളത്തിൽ ആദ്യമായി പെൺകുട്ടികൾക്കു താമസിച്ച് പഠിക്കുവാനുള്ള ബോർഡിംഗ് സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ലെയോപ്പോൾദ് മിഷനറിയോടൊപ്പം നേതൃത്വം നൽകി.
- 1868 ഫെബ്രുവരി 13
ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരൂൾ എന്ന പേരിൽ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ കുടുംബങ്ങൾക്കായി *കുടുംബ ചട്ടം* എഴുതി നൽകി.
- 1869
അനാഥർക്കും രോഗികൾക്കും വൃദ്ധർക്കും മരണാസന്നർക്കുമായി ആദ്യത്തെ ക്രൈസ്തവ അഗതിമന്ദിരങ്ങൾ *ഉപവിശാലയും വിശുദ്ധ യൗസേഫ് പിതാവിന്റെ നന്മരണസച്യവും* കൈനകരിയിൽ ആരംഭിച്ചു. ഇവയുടെ സാമ്പത്തികവും ഭരണപരവുമായ പൂർണ്ണചുമതല തന്നാട്ടുകാരെ ഭരമേൽപ്പിച്ചു. സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ആ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചു പോന്നു. സഹകരണ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ കേരളക്കരയിലെ ആദ്യ പാദമായിരുന്നു അത്.
- 1869
19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കത്തോലിക്കാസഭയിലേയ്ക്കുള്ള പുനഃരൈക്യ പ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രേരണ നൽകി.
- 1871 ജനുവരി 3
ആത്മത്തിനു വേണ്ട കുദാശകൾ കൈക്കൊണ്ട് നല്ല ഒരുക്കത്തോടെ പ്രാർത്ഥനാനിരതനായി കർത്താവിൽ നിദ്ര

പ്രാപിച്ചു. കുന്നമ്മാവിൽ വിശുദ്ധ ഫിലോമിനയുടെ ആശ്രമത്തിൽ സംസ്കരിച്ചു.

- 1889 മെയ് 24
പുജ്യാവശിഷ്ടങ്ങൾ മാനാനം ആശ്രമ ദേവാലയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.
- 1984 ഏപ്രിൽ 7
റോമിൽ ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ ധന്യനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.
- 1986 ഫെബ്രുവരി 8
കോട്ടയത്തു വച്ച് ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു; പുരുഷന്മാരിൽ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആദ്യഭാരതീയനായി.
- 1987 ഡിസംബർ 20
രാഷ്ട്രപതി ആർ. വെങ്കിട്ടരാമൻ ചാവറപിതാവിന്റെ ആദരാർത്ഥം തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ച് ചാവറ തപാൽ സ്റ്റാമ്പ് പുറത്തിറക്കി.
- 2006 മെയ് 4
സാഹിതീസംഭാവനകളെ ആദരിച്ച് ചാവറപിതാവിന്റെ ഛായാചിത്രം കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ഹാളിൽ അനാച്ഛാദനം ചെയ്തു.
- ജന്മിയുടെ പുരയിടങ്ങളിൽ ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ അടിയന്തരം കൂലി നൽകാതിരിക്കുന്ന ഉഴഴിയം സമ്പ്രദായത്തെ വിമർശിക്കുകയും അതു നിറുത്തലാക്കുവാൻ ചാവറുളിലൂടെ ഉൽബോധനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.
- തന്റെ ഗുരുനാഥനായ പോരൂക്കര തോമസ് മൽപ്പാന്റെ ജീവചരിത്രം ചാവറപിതാവും രചിച്ചിരുന്നതാണ്, മലയാളി മറ്റൊരു മലയാളിയെക്കുറിച്ച് ആദ്യമായെഴുതുന്ന മലയാള ജീവചരിത്ര ഗ്രന്ഥം.
- സഭയുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും ദിനപ്രതി കുറിപ്പുകൾ നാളാഗമങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ ചാവറ പിതാവ് പതിവായി എഴുതിപ്പോന്നു. സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക ധാരയിലെ ചെറു ചലനങ്ങൾ വരെ സൂക്ഷ്മമായി ഇവയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ ചരിത്രവഴിയിലെ ആദ്യ കുറിപ്പുകളായി ഇവയെ കാണാവുന്നതാണ്.
- കവിതയിൽ സംസ്കൃത സ്വാധീനം ശക്തമായതോടെ ദുർബ്ബലമായിപ്പോയ വഞ്ചിപ്പാട്ടു ശാഖയുടെ പുനർജീവനത്തിൽ ചാവറ പിതാവിന്റെ സംഭാവനകൾ ഗണ്യമാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെ പ്രമേയഗരിമയും ചെറുശ്ശേരിയുടെ ആലാപനചാര്യതയും ഒത്തുചേർന്നതായിരുന്നു ചാവറപിതാവിന്റെ കാവ്യശൈലി.

- സ്കൂളുകൾ തുടങ്ങുമ്പോൾ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി സാമ്പത്തിക സമാഹരണത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച *പിടിയരി* , *കെട്ടുതെങ്ങ്* തുടങ്ങിയ രീതി സമ്പ്രദായങ്ങൾ പിന്നീട് സാർവ്വത്രികമായി എസ്.എൻ.ഡി.പി., എൻ.എസ്.എസ്. അടക്കം പല പ്രസ്ഥാനങ്ങളും വിജയകരമായി അനുവർത്തിച്ചു.
- കേരളത്തിൽ അയ്യോ വൈകുണ്ഠ സ്വാമി, സ്വാതി തിരുനാൾ മഹാരാജാവ്, ഷഡ്കാല ഗോവിന്ദ മാരാർ തുടങ്ങിയവരുടെ സമകാലികനായിരുന്നു ചാവറപിതാവ്. ബങ്കിംചന്ദ്ര ചാറ്റർജിയും ഈശ്വർ ചന്ദ്ര വിദ്യാസാഗറും കേശവ ചന്ദ്രസേനനും ദേവേന്ദ്ര നാഥ ടാഗോറും രാജാറാം മോഹൻറോയിയും ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസനും ശാരദാദേവിയും ത്യാഗരാജസ്വാമിയും ഷീർട്ടി സായിബാബയുമൊക്കെ ഇന്ത്യയിലും മാക്സ് മുളളൂർ, കാറൽ മാർക്സ്, ഏണസ്റ്റ് ഏംഗൽസ് തുടങ്ങിയവർ ആഗോളതലത്തിലും ചാവറപിതാവിനെപ്പോലെ അതേ കാലയളവിൽ സാമൂഹ്യ-സാംസ്കാരിക-ആത്മീയ നവോത്ഥാനത്തിനു നേതൃത്വം നൽകിയവരാണ്. കേരളക്കരയിൽ ശ്രീനാരായണ ഗുരുവും ചട്ടമ്പിസ്വാമികളും അയ്യോസ്വാമിയും വാഗ്ഭടാനന്ദനും ബ്രഹ്മാനന്ദ ശിവയോഗിയും വക്കം അബ്ദുൾ ഖാദർ മൗലവിയും കുമാരനാശാനും അയ്യങ്കാളിയും സഹോദരൻ അയ്യപ്പനും വി.ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടും മനത്തു പത്മനാഭനുമടങ്ങുന്ന തലമുറയ്ക്കു കേരള സമൂഹത്തിൽ നിവർത്തിക്കുവാനായ സാമൂഹ്യ വിപ്ലവത്തിനു സഹായകമായ ഭൂമികയൊരുക്കുന്നതിൽ ചാവറപിതാവിന്റെ സംഭാവന നിസ്തുലമായിരുന്നു.

അനുബന്ധം രണ്ട്

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസിന്റെ രചനകൾ

നാളാഗമങ്ങൾ (CHRONICLES)

• സി.എം.ഐ., സി.എം.സി. സന്യാസിസഭകളുടെ സ്ഥാപനം, വളർച്ച • 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പെദ്രോവാദോ, പ്രൊപ്പഗാന്ത സഭാസംവിധാനങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികളും മിഷനറിമാരും • 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളസഭയിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളും വ്യക്തികളും

പലയ്ക്കൽ തോമാ കത്തനാരുടെ ജീവചരിത്രം
മലയാളിയെക്കുറിച്ച് മലയാളി എഴുതിയ ആദ്യ ജീവചരിത്രം

ആത്മാനുതാപം

മരണവീട്ടിൽ പാടുന്നതിനുള്ള പാഠന

(പർവ്വം എന്നായിരുന്നു ആദ്യം. പിന്നീട് പുനഃപ്രകാശനവേളയിൽ അതു പഠന എന്നു മാറ്റുകയായിരുന്നു)

അനസ്താസിയായുടെ രക്തസാക്ഷ്യം

(മലയാളത്തിലെ ആദ്യഖണ്ഡകാവ്യം)

ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവറുൾ (കുടുംബ ചട്ടങ്ങൾ)

(കുടുംബങ്ങൾക്കായുള്ള കരുതൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ)

ധ്യാനസല്ലാപങ്ങൾ

(ധ്യാന സംഭാഷണങ്ങളും ധ്യാന വിചാരങ്ങളും ധ്യാനപ്രാർത്ഥനകളും)

കത്തുകൾ

തൂക്കാന

(തിരുക്കർമ്മാചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ)

ലിറ്റർജിക്കൽ കലണ്ടർ

(ആരാധനക്രമത്തിലെ കാലവ്യത്യാസങ്ങൾ)

മരിച്ചവർക്കുള്ള ഒപ്പിസ്

ഇടയ നാടകങ്ങൾ

(Ecologues: Shepherd plays: സെമിനാരികളിൽ ക്രിസ്തുമസ്സ് വേളകളിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി എഴുതിയിരുന്ന ലഘുനാടകങ്ങൾ. മലയാളത്തിലെ മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യയിലെതന്നെ നാടകവഴിയിലെ ആദ്യശ്രമങ്ങൾ ഇതായിരുന്നു എന്നു കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് എഴുതിയ ആദ്യ ഇടയനാടകങ്ങളുടെ കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ ലഭ്യമായിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക മലയാളഭാഷ്യത്തോടൊപ്പം അവയുടെ ആദിമരൂപം, വ്യാഖ്യാന പഠന മുൾക്കൊള്ളിച്ചു കൊണ്ടു കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ഉടൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയാണ്.)

അനുബന്ധം നാല്

ബേസ്റഗമ

ബേസ്റഗമ എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം *ഉയരങ്ങളിലെ ഭവനം* എന്നാണ്. മാനാനത്തുള്ള സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ആദ്യഭവനത്തെ സ്ഥാപകപിതാക്കൾ വിളിച്ച പേരാണ്. ചാവറ പിതാവാണ് ഈ പേര് നൽകിയത്.

ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് പിതാവിന്റെ ജീവിത ദർശനങ്ങളും അനുബന്ധ വിചാരധാരകളും വ്യാപകമായ തലത്തിൽ ദൃശ്യ-ശ്രാവ്യ-മുദ്രണ തലങ്ങളിലൂടെ കേന്ദ്രീകൃതമായി പൊതുസമൂഹമധ്യത്തിൽ എത്തിക്കുന്നതിനായി സി.എം.ഐ., സി.എം.സി. സഭകൾ സംയുക്തമായി ചാവറ സെൻട്രൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റിന്റെ കീഴിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാശനധാരയാണ് *ബേസ്റഗമ*.

പ്രവർത്തന സരണിയിലെ ആദ്യപാദമാണ് പുസ്തകപ്രസാധനം.

ദൃശ്യ-ശ്രാവ്യ ധാരകളിൽക്കൂടി പ്രവർത്തനം വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങളിലാണ് സഭാനേതൃത്വം. *ബേസ്റഗമ* എന്ന പേരിൽ ചാവറ പിതാവിന്റെ ജീവിതദർശനങ്ങളെ പ്രമേയമാക്കി അന്തർദ്ദേശീയ നില വാരത്തിലുള്ള ഒരു ഡോക്യുമെന്ററി ചിത്രത്തിന്റെ കടലാസു ജോലികൾ പ്രഗത്ഭ സംവിധായകൻ ലാൽജോസിന്റെ സാരഥ്യത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കി വരുന്നു.

ചാവറ പിതാവിന്റെ കാവ്യ രചനകൾക്കൊപ്പം കവി ശ്രേഷ്ഠരായ ടാഗോർ, മഹാകവി ജി., അക്കിത്തം, ഒ.എൻ.വി., കാവാലം, വിഷ്ണുനാരായണൻ നമ്പൂതിരി, യുസഫലി കേച്ചേരി, ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി, മക്കാനു ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, ബിച്ചു തിരുമല, പൂവച്ചൽ ഖാദർ, പി.കെ. ഗോപി, റഫീക് അഹമ്മദ്, ബി.ആർ. പ്രസാദ് തുടങ്ങിയ പ്രതിഭാധനർ ക്രൈസ്തവ ചൈതന്യത്തെ അവലംബമാക്കി എഴുതുന്ന ഗാനങ്ങൾക്ക് സംഗീതരംഗത്തെ ആചാര്യന്മാരായ സംഗീതകാരന്മാർ ഈണം പകർന്നുകൊണ്ടുള്ള മ്യൂസിക് ആൽബങ്ങളുടെ ഒരുക്കങ്ങളും പുരോഗമിക്കുന്നു. ചാവറ സംഗീതത്തിലെ ആദ്യ ആൽബമായ *ധ്യാനസല്ലാപം* എം.കെ. അർജ്ജുനന്റെ സംഗീതസംവിധാനത്തിൽ മനോരമ മ്യൂസിക്സിന്റെ വിപണനസഹായത്തോടെ ഇതിനകം പ്രചാരത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തമിഴിലും കന്നഡത്തിലും ഹിന്ദിയിലും കൂടി ഗാനങ്ങൾ ഈണപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പ്രസസ്തരും പ്രഗത്ഭരുമായ ഗായകരായിരിക്കും ആലാപനം. ഗാനങ്ങളിൽ കുറച്ചെണ്ണത്തിനു പ്രഗത്ഭരായ ചലച്ചിത്രകാരന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ ദൃശ്യാഖ്യാനം നൽകുവാനും ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.

ചാവറ സംസ്കൃതിയെ പഠനവിഷയമാക്കിക്കൊണ്ടും ക്രൈസ്തവതയുടെ ദർശനതലത്തിലുള്ള കൊടുക്കൽ വാങ്ങലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുമുള്ള ഗവേഷണപദ്ധതികൾ വിവിധതലത്തിൽ ഏകോപിപ്പിക്കുകയും ബേസ്റ്റമ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നു. ചാവറയച്ചന്റെ സംഭാവനകളെ ആധാരമാക്കി ബാംഗ്ലൂരിലെ ക്രൈസ്റ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി വിദ്യാഭ്യാസ-മാധ്യമ-സാമൂഹ്യശാസ്ത്രധാരകളിൽ പി.എച്.ഡി. കോഴ്സുകൾ ആരംഭിക്കുന്നു. മറ്റു സർവ്വകലാശാലകളിലേയ്ക്കു കൂടി ഈ സാദ്ധ്യത വ്യാപിച്ചുകാണുവാൻ ബേസ്റ്റമ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ധർമ്മാരാമ വിദ്യാക്ഷേത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ചാവറ സംസ്കൃതിയിൽ ഡിപ്ലോമ കോഴ്സ് ആരംഭിക്കുവാനും അവയ്ക്കു ദുരവിദ്യാഭ്യാസ സാദ്ധ്യതകൾ അനുവദിക്കുവാനും ശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ചാവറ ജീവിതത്തെയും ദർശനത്തെയും ചൈതന്യമായി അതിൽ അന്തർദ്ദീപ്തമായ വിശ്വാസഹോദര്യത്തെയും ക്രിയാത്മകമായ എല്ലാ സാദ്ധ്യതകളിലൂടെയും വിചാരസംവാദ വിഷയമാക്കി പൊതുസമൂഹത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ ബേസ്റ്റമ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമാണ്. ബേസ്റ്റമയുടെ നിർദ്ദേശാഗ്രഹപ്രകാരം ചാവറ സെൻട്രൽ സെക്രട്ടറിയേറ്റ് ചാവറ സംസ്കൃതി പുരസ്കാരം 2012 മുതൽ നൽകുവാൻ തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രഥമ പുരസ്കാരത്തിന് ഡോ. എ.പി.ജെ. അബ്ദുൾ കലാമിനെ പുരസ്കാര നിർണ്ണയ ജൂറി തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നത് അഭിമാനകരമാണ്.

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ:

- **ആകാശദീപങ്ങൾ സാക്ഷി** • ചാവറ പിതാവിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ ഒരു നോവലിസ്റ്റിന്റെ തീർത്ഥാടനം • **ജോൺ ആന്റണി** • അവതാരിക: **പെരുമ്പടവം ശ്രീധരൻ** (രണ്ടാം പതിപ്പ്)
- **സൂക്യതാസ്മര** • ഡോ. സുകുമാർ അഴീക്കോട്, ഡോ. എം. ലീലാവതി, എം.കെ. സാനു, എ. ശ്രീധരമനോൻ, പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള, ഫാ. ഇസഡ്.എം. മുഴൂർ, സി. വി. ആനന്ദബോസ്, മാത്യു ഉലകാതറ, ഡോ. കുര്യാസ് കുമ്പളക്കുഴി, ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ, സി.പി. ശ്രീധരൻ, കെ.എം. തരകൻ, ടി.എം. എബ്രഹാം, പി.കെ. രാജശേഖരൻ എന്നിവരുടെ ചാവറ പിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങൾ • അവതാരിക: **എം. തോമസ് മാത്യു**. (രണ്ടാം പതിപ്പ്)
- **ഇതാ ഞാൻ, അവിടത്തെ ദാസൻ** • ചാവറ പിതാവിന്റെ ജീവിതദർശനങ്ങളെ പാർശ്വപരിവൃത്ത സഹിതം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥപരമ്പരയിലെ ആദ്യ ഭാഗം • ഫാ. തോമസ് പന്തപ്പാക്കൽ സി.എം.ഐ • അവതാരിക : **ഡോ. കെ.എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ**.
- **പൊതുവിദ്യാഭ്യാസം: പ്രസക്തിയും പ്രശ്നങ്ങളും** • ചാവറ അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണങ്ങൾ • ഡോ. കെ.എസ്. രാധാകൃഷ്ണൻ, അബ്ദുൾ സമദ് സമദാനി (രണ്ടാം പതിപ്പ്)
- **എന്റെ ഓഹരിയും പാനപാത്രവും** • ചാവറ ദർശനം; അനുയാത്ര • സിസ്റ്റർ ഡോ. ആവില സി.എം.സി., സിസ്റ്റർ മരീന സി.എം.സി. • അവതാരിക : **ടി.എം. അബ്രഹാം**.

- **ഭൂമികന്യകമാർക്ക് ഒരുണർത്തുപാട്ട്** • ചാവറപിതാവിന്റെ സ്ത്രീശാക്തീകരണ സങ്കല്പം; ഒരു പുറം • സിസ്റ്റർ ഡോ. ആവില സി.എം.സി. • അവതാരിക : പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകാതറ.
- **അറിവിന്റെ വഴിയെ താപസമനസ്സ്** • വിദ്യാഭ്യാസശുശ്രൂഷാ ധാരയിലെ ചാവറ പിതാവിന്റെ മാതൃകാസങ്കല്പം; പുറം • സിസ്റ്റർ ധന്യ സി.എം.സി., സിസ്റ്റർ മരീന സി.എം.സി., സിസ്റ്റർ ഡോ. ആവില സി.എം.സി. • അവതാരിക: പ്രൊഫ. എം. അച്യുതൻ.
- **ദർശനം; പുണ്യദർശനം** • ചാവറദർശനങ്ങൾക്കൊരു അനുധ്യാന്യവിചാരം • സിസ്റ്റർ ഡോ. സോഫി റോസ് സി.എം.സി. • അവതാരിക: റവ. ഡോ. പോൾ തേലക്കാട്ട്.
- **അനസ്താസ്യായുടെ രക്തസാക്ഷ്യം; ഒരു പുനർവായന** • ചാവറ രചനയുടെ 150-ാം വർഷത്തിൽ ഒരു പുനർപ്രകാശനം. • അവതാരിക: ഡോ. എം. ലീലാ വതി.
- **കാലം നമിക്കുന്ന കർമ്മയോഗി** • ചാവറപിതാവിനെക്കുറിച്ചു ആർ. വെങ്കിട്ടരാമൻ, ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി, നിയമചൈതന്യയതി, ഒ.എൻ.വി., കാവാലം, സുകുമാർ അഴീക്കോട്, ഡോ. എം. ലീലാവതി, എം.കെ. സാന്യ, ഫാ. ജോസ് പന്തപ്പാലം തൊട്ടിയിൽ, എം. തോമസ് മാത്യു, കെ.എസ്സ്. രാധാകൃഷ്ണൻ, മാർ മാത്യു അറയ്ക്കൽ, സുകുമാരൻ പൊറ്റക്കാട്ട്, മാത്യു ഉലകാതറ, ഫാ. വലേരിയൻ പ്ലാത്തോട്ടം, ഡോ. ഇസഡ് എം. മുഴൂർ, കെ.എൽ. മോഹനവർമ്മ, കുര്യാസ് കുന്ദളക്കുഴി, ജെ. എസ്സ്. തേക്കുങ്കൽ, സണ്ണി കുറ്റിക്കാട്ട്, സിസ്റ്റർ ഡോ. സോഫി റോസ് എന്നീ സുമനസ്സുകളുടെ നിരീക്ഷണപഠനങ്ങൾ • എഡിറ്റർ: ഫാ. അലക്സാണ്ടർ പൈകട സി.എം.ഐ. • അവതാരിക: ജി. കാർത്തികേയൻ.
- **ആത്മാനുതാപത്തിന്റെ അനുധ്യാനശ്രുതികൾ** • ചാവറപിതാവിന്റെ ആത്മാനുതാപം എന്ന വിഖ്യാത കാവ്യത്തിന് ഒരു പുനർവായന • സിസ്റ്റർ ഡോ. സോഫി റോസ് സി.എം.സി. • അവതാരിക: ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ.
- **ഇതാ ഈ വഴിയേ...** • ചാവറപിതാവ് 1868ലെഴുതിയ ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവറുൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ ദർശനധാരയുടെ പുനർവായന • അവതാരിക: ഡോ. ബാബു സൈബാസ്റ്റിൻ.
- **കൈനകരിയിൽ നിന്നും ഒരടയാളനക്ഷത്രം** • റവ. ലെയോപ്പോൾദ് മരിയ ബൊക്കാരോ ഒ.ഡി.സി., സിസ്റ്റർ അന്ന ക.നി.മു.സ, പ്രിയോർ പോരൂക്കര ഏലീശ കുര്യാക്കോസ് മൽപ്പാൻ ക.നി.മു.സ, മത്യാസ് പട്ടക്കാരൻ ക.നി.മു.സ, റവ. വലേരിയൻ സി.ഡി. എന്നിവർ എഴുതിയ ആദ്യ ജീവചരിത്രങ്ങളുടെ സമാഹാരം • അവതാരിക: റവ. ഡോ. തോമസ് ഐക്കര സി.എം.ഐ.
- **Lead Kindly Light... Biography of Blessed Chavara written by K.C. Chacko in 1959** • Beth Rauma Edition • Forword: Cardinal Mar Joseph Parekkattil and Cardinal Mar Baseliose Clemess.
- **My Testament to Thee... Kudumba Chattangal (Chavarul) by Blessed Chavara Rendered into English by K.C. Chacko** • Forword by Rev. Dr. Paul Thelakkatt.